

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

Anno MDCCXLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Consecratio Hieronymi de Bock illicita, & illegitima, declaratur.

Idem cum affectis excommunicatur.

Suspenditur ab exercitio Ordinis, & jurisdictionis.

Admonitio ad Catholicos.

Dat. die 20. Dec. 1742.

LXXI.

Congregatio Particularis pro questionibus examine deputatur.

Hieronymi de Bock probrosam cooptationem in Harlemensem Antistitem.

§. 4. Nunc autem Prædecessorum nostrorum, sacrarumque legum morem atque exempla sequuti, tradita Nobis e Cælo potestate, primùm hujusmodi nefariam consecrationem, illicitam, illegitimam, sacrilegam, ac contra Supremæ Sedis mandata, & Sacrorum Canonum functiones factam declaramus. Deinde ipsum Hieronymum de Bock, & quotquot huic execrabili facinoræ operam, consilium, consensum præstiterunt, auctoritate Omnipotentis Dei excommunicamus, anathematizamus, atque ac Ecclesiæ communionem segregatos, ac prorsus Schismaticos habendos, & vitandos esse iterum constituimus. Sciat autem idem Hieronymus de Bock, non solum ab iis, quæ sunt jurisdictionis, exercendis se esse suspensum, sed etiam ab iis, quæ sunt Ordinis. Mandamus illi propterea, districtèque interdicens, sub pœna excommunicationis ipso factò, & sine alia declaratione incurrendæ, ut nullo pacto, aut Chrisma conficere, Clericos ordinare, Virgines consecrare, aut alia Episcopalis Ordinis exercere audeat; Decernentes insuper vacuos, inanes, nulliusque prorsus roboris, ac momenti, omnes & singulos alios actus, quos attentare præsumperit. Ac proinde qui ab ipso Ecclesiasticis Ordinibus initiati fuerint, noverint suspensionis vinculo se obstrictos, atque Irregularitati propterea obnoxios, si susceptos Ordines exercuerint.

§. 5. Quæ omnia vobis, Dilecti Filii, renuntianda esse duximus, non ut caveatis ab hoc quoque sacrilego insidiatore; siquidem scimus, satis vos adversus illius temeritatem, ac subdolas artes habere præsidii in vestra invicta pietate, & religione; sed ut, si aliqui sunt in ea contumacissima secta, qui nondum penitus infixi maneant in limo profundi, a Nobis pro paterna caritate admoniti, inducant animum respiscere, ac desinant præbere aures hujusmodi factiosis hominibus, qui, ut serviant furori suo, inveteratoque adversus veram Christi Ecclesiam odio, se prorsus Satanæ devoverunt. Vos autem manete in ea vocatione, in qua vocati estis, & quam sequuti Majores Vestri, constantissimam Fidem suam probarunt universæ Ecclesiæ, & hujus in terris capiti Pontifici Maximo. Reliqui, qui sese istic obstinarunt ad persequendum Schisma, pergant in exiguo suo Cætu gaudere de sacrilega sua pertinacia, sibi que plaudant ob execrabile inventum Pseudo-Episcopos constituendi. Non diu erit, cum experti discent, quid sibi profuerit malitia sua; ac fremebundi intelligent, quid vobis æterni gaudii, & immortalis gloriæ pepererit virtus obedientiæ, castaque fides vestra. Huic interim faustissimo eventui proludivimus Apostolica benedictione, quam Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1742. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. Vincentius Lucchesinius.

Publicat. die 5. Januar. 1743.

Reos Convictos per indicia indubitata, quavis non confessos, pœnis ordinariis multandos esse statuitur.

Monsignor Francesco Ricci della Nostra Città di Roma, e suo Distretto. Generale Governatore, e Vice-Camerlengo.

AVENDOVI Noi con Viglietto di Segreteria di Stato in data delli 29. Aprile del cadente anno 1742. espressamente ordinato, che, per apportare qualche opportuno rimedio alla frequenza

degli Omicidj, ed altri Delitti qualificati, che si commettono in Roma, e nel Nostro Stato Ecclesiastico da' Rei, sulla confidenza di non poter essere condannati alla Morte, se spontaneamente non confessino il lor Reato, & confessandolo ne' Tormenti, non ratificano sopra la lor Confessione, dovete convocare avanti di Voi una Particular Congregazione con l'intervento de' Monsignori, Bardi Segretario della Sagra Consulta, Fabretti, e Clavelli Ponenti della medesima, Toppi Fiscale Generale, & Avvocati, Mucci Luogotenente dell' A. C., Delfini Luogotenente del Cardinal Vicario, Michilli, e Mirogli Luogotenenti del vostro Tribunale del Governo, e de' Angelis Giudice de' Malefzj di Campidoglio, e sentirne sopra di ciò il di lei sentimento; ci avete rappresentato, che dopo essersi più volte adunata avanti di Voi la detta Congregazione, stansi in essa maturamente considerati li seguenti Dubbj, e con essersi inteso tanto in voce, che in scritto anche il parere dell' Avvocato de' Poveri, ne siano emanate le sottoscritte Risposte.

Primò: An duo, vel tres Testes concludentes pernecessè Delictum, & aliquas patientes exceptiones, præter illas pro quibus Testes de Jure in totum repelluntur à testificando, possint suppleri tam ex aliis indicis, & conjecturis probatis per Testes minus habiles, & idoneos, quam ex numero Testium, ad effectum imponendi pœnam ordinariam?

Responsum: Attentis frequentia Delictorum, & facilitate, qua Rei negativi evadunt promeritas pœnas, esse consulendum Sanctissimo, ut declaret, in Tribunalibus Supremis, & suas vices gerentibus, ac in Delictis atrocissimis, Homicidiis appensatis, & Furibus famosis, posse suppleri tam ex Indicis, quam ex numero, etiam per Testes minus habiles, & idoneos.

Secundò: An idem servandum sit in Delictis sequutis in Lupanaribus, Custodiis Birruariorum, aliisque locis, ubi nec actu, nec habitu solent intervenire, aut intervenerint alii Testes, quam Personæ infames?

Responsum: Affirmativè, dummodò suppletio fiat per indicia, & conjecturas, quæ probentur per alios Testes.

Tertiò: An contra Convictum indicis indubitatis concludentibus pernecessè taliter, ut adimant ab animo Judicis omnem rationabilem hæsitacionem, quod res aliter se habere poterit, deveniendum sit ad pœnam ordinariam?

Responsum: Affirmativè.

Quartò: An concurrentibus duabus semiple-nis probationibus, possint hæc infimul conjungi ad imponendam pœnam ordinariam?

Responsum: Negativè.

Quintò: Demùm an in contestationibus faciendis Reis, quando Indicia sunt de illis proximis indubitatis, possint reticeri aliquæ circumstantiæ, ad hoc, ut in casu, quo Rei tormentis subjiciantur, & tales circumstantias non contestatas fateantur, haberi possint pro verificationibus a parte post Confessionis, taliter ut opus non sit ratificatione ad imponendam pœnam ordinariam?

Responsum: Negativè.

§. 2. Onde Noi considerando esser molto profittevole non meno alla Giustizia, che al pubblico, e privato interesse la punizione de' Delinquenti, e che più facilmente potrà venirsi al conseguimento di questa, ogni volta che diasi esecuzione alle Risposte emanate sopra li proposti Dubbj, con il presente Chirografo, di Nostra certa scienza, pienezza di Volontà, e Podestà assoluta, confermando, ed approvando quando faccia di bisogno le sudette Risoluzioni, dichiariamo, e comandiamo, che in avvenire tutti li Tribunali Supremi, e che esercitano le Nostre veci, tanto in Roma, che in tutto lo Stato Ecclesiastico, comprese anche le Legazioni di Bologna, Ferrara, Ravenna, Urbino, e Benevento,

debbano

Dubia in Congregatione Proposita. Dub. I.

Responsum.

Dub. II.

Responsum.

Dub. III.

Responsum.

Dub. IV.

Responsum.

Dub. V.

Responsum.

Pontifex approbat relationes.

Er vim legis
eisdem tri-
buit.

Clausula de
valore so-
lius signatu-
ra, atque.

Dat. die 2.
Janu. 1743.

Proccemium.

Clemens
VII. Castrum
Lauretanum
&c. Protec-
toris Sanctae
Domus sub-
jecit.

Sixtus V. su-
pra dictum
Castrum in
Civitem,
ac Collegia-
tam Ecclie-
siam, fan-

debbano giudicare, e venire alla condanna, e totale esecuzione delle Pene nella sovra espressi Casi à tenore di dette Risoluzioni; quali vogliamo, che abbiano piena forza di Legge universale, e che debbano inviolabilmente osservarsi, come se provenienti fossero dal Cius comune, Canonici anche Conciliari, Costituzioni Apostoliche, Decreti, Statuti, & Opinioni approvate de' Dottori, e perpetuamente durare a beneplacito della Santa Sede Apostolica, derogando per tal'effetto, quando mai facesse di bisogno, a qualunque cosa, che potesse fare in contrario, e che, per l'adempimento di questa Nostra volontà, trasmettete copia del presente Chirografo a tutti i Capi de' Tribunali sudetti, acciò debbano farla conservare nelle loro Cancellarie, e giudicare nella contingenza de' casi secondo l'espresso Risoluzioni.

§. 3. Volendo in oltre, che il presente Chirografo, colla sola Nostra sottoscrizione, vaglia, & abbia il suo pieno effetto, & esecuzione, benchè non sia registrato nei Libri della Camera, nè in altro modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. De registrandis, alla quale per questa volta deroghiamo, e che contro di esso non si possa opporre di orrezione, survezione, mancanza della Nostra volontà, & intenzione, o qualsivoglia altro difetto, benchè degno di speciale, & individua menzione, e qualsivoglia altro difetto, nè si possa diversamente interpretare, benchè l'interpretazione provenisse da' Casoni anche Conciliari, Leggi, Costituzioni, Decreti, & Opinioni approvate, perchè tale è la Nostra volontà, e così vogliamo, con la clausola Sublata, e Decreto irritante, ed in ogni altro modo.

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Quirinale questo dì 2. Gennaio 1743.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Publicatum per Edictum R. P. D. Gubernatoris Urbis, die 13. Januarii 1743.

LXXII. Privilegia, & Exemptiones Almae Domus Lauretanae, necnon Resolutiones Dubiorum, & Controversiarum jurisdictionalium in Synopsis redactae, approbantur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

HUMILITATIS nostra considerationem ad Sacrum Gloriosae Virginis Habitaculum dirigentes, Apostolica sollicitudinis zelo excitamur, ut omnem curam, ac studium, quantum in Domino possumus, adhibeamus, ad quascumque dissidiorum occasiones procul à Loco Sancto submovendas, ne unquam ibi discordiae exoriri valeant, ubi Verbum Dei Deus, & Dei Filius, qui à Propheta Princeps Pacis cognominatus est, ad reconciliandum Deo Hominem, in intemerata ejusdem Virginis sinu factus est homo.

§. 1. Sanè postquam plures Romani Pontifices Praedecessores Nostri praedictam Sanctam Domum, olim Nazarenam, nunc verò Lauretanam nuncupatam, multiplici privilegiorum, gratiarum, indulgarum, praerogativarum, & exemptionum concessione cumulaverant, ac signanter felices recordationis Clemens PP. VII. etiam Praedecessor Noster, inter alia, Castrum Lauretanum, illiusque Habitatores, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, cura; gubernio, administrationi, & regimini, cum mero, & mixto Imperio, ac potestate gladii, Commissarii, seu Protectoris ejusdem Sanctae Domus submiserat, & demandaverat; ac subinde recem. Sixtus Papa V. pariter Praedecessor Noster Castrum Lauretanum praedictum in Civitatem, ac Saecularem & insignem Collegiatam Ecclesiam inibi existentem, eandemque Sanctam

Domum, magnificam, atque elegantem Aedificiorum constructione circumdatam atque exornatam, in Cathedrali erexerat; deindeque pia record. Paulus Papa V. similiter Praedecessor Noster, ad succidenda jam enata inter Episcopum Lauretanum, & Protectorem ipsius Sanctae Domus, Lictium, & Controversiarum germina, per quandam suam in perpetuum valituram Constitutionem, quae incipit: *Divina disponente Clementia* &c. sub datum apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae MDCXX. pridie Idus Julii Pontificatus sui Anno XVI. ediram, eidem Sanctae Domui Lauretanae Solum, seu pavementum Sancti Cubiculi, seu Sanctae Cappellae, quam circumcirca usque ad Columnas, & Scallas inclusivè contentum, in Territorium proprium, distinctum, & separatum, nullius Diocesis, in quo de cetero solus ejusdem Sanctae Domus Protector, pro tempore existens, ejusque Gubernator, privative quoad Episcopum Lauretanum, etiam si Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis existeret, jurisdictionem omnimodam, & quasi Episcopalem habere, & exercere posset, perpetuò constituerat, & assignaverat, ipsamque Sanctam Domum, seu Cappellam magnam, & parvam nuncupatam, ac pavementum, & Territorium praedictum, ejusque Gubernatorem, Officiales, Ministros, & quoscumque alios tam Laicos, quam Clericos, & Regulares, eidem Sanctae Domui, seu Cappellae, ejusque Bonis quomodolibet inservientes, necnon eorundem Officialium, Ministrorum, aliorumque inservientium Familias, & Famulos, & quoscumque Peregrinos ad Sanctam Domum praedictam confluentes, ipsiusque Sanctae Domus Palatia, Aedificia, Possessiones, & Praedia quaecumque, ac reliqua Bona tam Mobilia, quam Stabilia, & semoventia, ubicumque existentia, Suppellectilia etiam pretiosa, pecunias, elemosynas, Donationes, & quaecumque relicta, ab omni, & quacumque Episcopi Lauretani superioritate, jurisdictione, dominio, ac potestate perpetuò, plenissimè, penitusque, & omnino exemerat, & liberaverat, ac sub Beati Petri, & Sedis Apostolicae protectione speciali susceperat, omnimodamque jurisdictionem Ecclesiasticam, & Spiritualem, ac quasi Episcopalem in praedictam Sanctam Domum, ejusque Territorium, Ministros, Officiales, aliosque Inservientes, & Peregrinos, resque, Bona, ac jura praedicta eidem pro tempore Protectori adjudicaverat, variis eidem Protectori, tam circa Vicarii Curati deputationem, quam circa Litterarum dimissorialium concessionem, aliaque plurima, privilegia, & facultatibus attribuit.

§. 2. Novissimè felicis pariter recordationis Innocentius Papa XII. praedecessor quoque Noster, providè attendens, ex hujusmodi forma Regimini speratam non provenisse utilitatem, quin potius experientia, & quamplurimis ad audientiam ejus perlatis returibus, & querelis edoctus, imminuta nimis Episcopi Lauretani potestate, Ecclesiasticam disciplinam paulatim dissolvi, Clerique, ac Populi mores, aucto Exemptorum numero, relaxari; Ad obviamdum detrimentis hujusmodi, per aliam suam itidem perpetuò valituram Constitutionem, quae incipit: *Sacrosancta Redemptionis humanae mysteria*; editam sub datum apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae MDCXCVIII. nonis Augusti, Pontificatus sui Anno VIII., eidem Sanctae Domui Territorium proprium, & separatam, ac ab omni Ordinarii jurisdictione exemptum, & quasi Episcopale, in praedicta Pauli Praedecessoris Constitutione assignatum, confirmavit, & approbavit, idemque Territorium, unà cum omnibus praedictae Sanctae Domus Ministris, & Officialibus, aliisque Personis ei quomodolibet inservientibus, vel ad eam ex

atque Domum in Cathedrali erexit.

Paulus V. Sanctam Domum, & pertinentia ab Episcopo exemit, ac Territorium nullius Diocesis declaravit, eique Protectorem praefecit.

Innoc. XII. confirmata exemptione S. Domus à jurisdictione Ordinarii, Protectoris Officium sup. pressit.

qua-

qualibet Mundi parte devotionis gratia confluentibus, ab omni, & quacumque Ordinarii prædicti jurisdictione iterum plenissime, penitusque exemptis; Et prædicto Protectoris, quod per obitum bon. mem. Palatii, dum vixit, Episcopi Portuen. S. R. E. Cardinalis de Alteriis nuncupati, tunc vacabat, Officio, Dignitate, titulo, & denominatione perpetuo suppressis, & extinctis, sub Beati Petri, & Sedis Apostolica speciali, & immediata protectione suscepit.

Et Congregationi Lauretanæ jurisdictionem, quam Protectores exercebant, demandavit; eique facultates, Statuta &c. cõdendi &c. concessit.

§. 3. Omnem verò, & quacumque jurisdictionem tam Ecclesiasticam, & Spiritualem, ac quasi Episcopalem, quæ in eandem Sanctam Domum, ejusque Territorium, Officiales, & Ministros, Peregrinos, ac Bona prædicta, quam Sæcularem, sive Laicalem, in Communitatem, Homines, & Civitatem Lauretanam, ejusque Comitatum, atque Districtum, Protectori pro tempore ejusdem Sanctæ Domus quomodolibet competierat, quandoquidem ei Romani Pontifices, per se ipsos, Apostolica Servitutis onere prægravati, vacare nequibant, exercendam imposterum statuit, & mandavit per Congregationem nonnullorum S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum, Lauretanam nuncupandam, quam ad hunc effectum erexit, & instituit, ac specialiter deputavit. Eidemque Congregationi, ut semel, & pluries, ac quoties sibi videretur, & placeret, quæcumque Statuta, & Ordinationes pro felici prædictæ Sanctæ Domus, ejusque Bonorum, ac Personarum eidem intervenientium regimine, Sacris tamen Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non adversantia, & ab omnibus, ad quos pertineret, inviolabiliter observanda, condere, edere, & publicare, illaque mutare, alterare, corrigere, & emendare licite possit, & valeat, concessit, & indulgit.

Sanctæ Domus, & Civitatis regimen, quoad Spiritualem Episcopo ut Sanctæ Sedis Delegato, quoad Temporalia Gubernatori commisit.

§. 4. Insuper voluit, & mandavit, ut Congregatio prædicta, in Spiritualibus quidem, quæ scilicet ad Ecclesiæ cultum, Chori servitium, Divinorum celebrationem, Animarum Curam, Sacramentorum administrationem, morum correctionem, & alia hujusmodi pertinerent, Episcopi Lauretani pro tempore existentis, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati; In iis verò, quæ quorumcumque Bonorum ejusdem Sanctæ Cappellæ temporalem administrationem, necnon dictæ Civitatis Lauretanæ, ejusque Comitatus, atque Districtus, tam in Causis Civilibus, quam Criminalibus, seu mixtis, Gubernium Sæculare concernerent, Romanæ Curie Prælati in Gubernatorem à Romano Pontifice pro tempore existentem deputandi, ope, & ministerio uti deberet.

Episcopi, & Gubernatoris facultates expressit.

§. 5. Præterea tam Domorum, & Aedificiorum omnium Fabricam, & mantentionem, quam Suppellectilium cujuscumque generis, Paramentorum, Gemmarum, aliorumque Jocalium, quæ sub Thesauri nomine continentur, necnon elemosynarum, & largitionum quarumcumque custodiam, atque etiam Montis Pietatis, Nosocomii, Hospicii, & Triclinii pro pauperibus Peregrinis, superintendentiam, Gubernatoris prædicti curæ committendas esse; Ministros verò supradictis Locis, rebusque intervenientes, si Clerici essent, in concernentibus duntaxat eorum ministerium, Gubernatori prædicto, in reliquis autem Episcopo Lauretano, tanquam Sedis Apostolicæ Delegato; Organis demum, Cantoresque quoscumque ejusdem Sanctæ Domus, quoad correctionem morum, Ecclesiæque servitium, Episcopo, & in cæteris Gubernatori subesse debere decrevit, & declaravit; Si quid verò circa præmissorum observantiam, interpretationem, seu declarationem, ullo unquam tempore controversi, aut dubitari contigisset, id omne prædictæ Congregationis Lauretanæ, ut præmittitur, instituta

Tandem futuras Controversias Congregat. Lauretanæ decidendas &c. reliquit.

judicio (necessariis, & opportunis ei ad id facultatibus attributis) declarandum, decidendum, definiendumque esse præcepit, & mandavit, aliaque statuit, & decrevit, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutione prædicta uberius continetur.

§. 6. Cum autem ex præmissis providè, ut præmittitur, dispositis, ea, quæ sperabatur, concordia, & tranquillitas non eveniret, qui in id inter Episcopum Lauretanum, & Gubernatorem prædictos, super eorum respectivè jurisdictionis exercitio, & pertinentiâ, novè dubiorum, & questionum ambages emergerint, ad id ut in illis dissolvendis Congregatio Lauretana prædicta per crebras Resolutiones, & Decreta assidue laboraverit; Nos, quibus jurisdictionales controversiæ hujusmodi, in ipso Nostræ ad Summi Apostolatus apicem Assumptionis exordio, non sine animi molestia innotescerent, solliciti fuimus, ut per sedulam Nostræ provisionis industriam, Controversias hujusmodi componeremus; Quamobrem post deliberationem, quam super hoc adhibuimus diligentem, varias Resolutiones à prædicta Congregatione Lauretana super eisdem Controversiis alias aliis temporibus emanatas colligi curavimus; simulque gravati non sumus tria supra triginta Dubia materiam jurisdictionalem hujusmodi tangentia, in dicta Congregatione usque de Anno Domini 1734, inter Partes concordata, sed nondum eatenus proposita, nec decisa, Apostolica Nostræ Resolutionis oraculo definire, Omnesque, & singulas, tam à Nobis, quoad Dubia prædicta, quam ab ipsa Congregatione editas Resolutiones prædictas, in compilationem, seu Synopsim Alphabeti ordine digestam, quæ deinde Typis impressa promulgari valeat, curavimus redigendas.

Varie, post Constitutionem Innocentii, controversiæ.

Earum Resolutiones à Congregat. Lauretana emanate colliguntur, & Dubia deciduntur.

Omnes Resolutiones in Alphabetice Synopsim redactæ imprimuntur.

Privilegia &c. à Prædecess. Sanctæ Domui &c. concessa.

§. 7. Intendentes igitur per eandem Synopsim questiones, & Controversias jurisdictionales hujusmodi, aut omnino extinguere, vel saltem majori ex parte abolere, & utramque jurisdictionem, Episcopi videlicet, & Gubernatoris Lauretani pro tempore existentium, quantum nobis possibile est, pacis federe unire, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, gratias, prærogativas, exemptiones, & indulta à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris prædictæ Sanctæ Domui, illisqueque Bonis, & Personis ei intervenientibus, quomodolibet concessa, & elargita, necnon Pauli, & Innocentii Prædecessorum Constitutiones prædictas, eandemque Synopsim, omnesque, & singulas, tam à Nobis, quoad Dubia prædicta, quam à dicta Congregatione Lauretana editas Resolutiones, & in ipsa Synopsi contentas, eorundem privilegiorum, gratiarum, exemptionum, indultorum, Constitutionum, & Synopsim respectivè tenores etiam veriores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis habentes, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque, ac eorum singulis novum, perpetuumque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: decernentes, eandem Synopsim, singulasque Resolutiones in ea contentas, vim, & effectum, & efficaciam Legis, & Canonice Sanctionis perpetuo habere, & obtinere, omnesque, & quascumque Controversias, si quas imposterum inter Episcopum Lauretanum, & Gubernatorem pro tempore existentes, super eorum respectivè jurisdictionis pertinentiâ, vel exercitio, quomodolibet exoriri contingat, ad Synopsim, & Resolutiones in eas contentas prædictas omnino referri, & non nisi juxta, & secundum easdem Synopsim, & Resolutiones, dirimi, ac definiti debere.

Pauli, & Innocentii Constitutiones, Synopsim, Resolutiones super controversiis, & super Dubiis, confirmantur &c.

Synopsim, Resolutionesque vim Legis habere decernitur.

Clausulæ pro validitate, & Observan-

§. 8. Easque, necnon præsentibus nostras Lite-

1743.
ria Synopsi
Resolutioni
huiusque Co-
stitutionis.

ras, etiam ex eo, quod Venerabilis Frater modernus Episcopus, & dilectus Filius modernus Gubernator Lauretani, ac alii quicumque in pramissis quomodolibet interesse habentes, vel habere pretendentes, quibus omnibus & singulis perpetuum desuper silentium imponimus, eisdem pramissis non consenserint, aut vocati, vel auditi non fuerint, aliaque quavis de causa quantumvis juridica, & legitima, de ullo subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, vel intentionis Nostrae, aut alio quocumque defectu notari, impugnari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci nullatenus unquam posse, sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, eisque omnino acquiesci; Sicque, & non alias per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, & potestate fungentes, ac Dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, ac eandem Congregationem Lauretanam, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter, quam juxta, & secundum Synopsim, & Resolutiones in ea contentas praedictas, iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in controversiis jurisdictionalibus Lauretanis, in quocumque iudicio, & in quacumque instantia, ubique iudicari, & definiti debere; irritum quoque, & inane, quidquid secus super pramissis, vel eorum aliquo, aut circa ea, a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum Clausula
SUBLATA,
& Decreto
imittanti.

Controversia, quae deinceps oritur, Congr. Lauretanae resolvenda &c. demandantur.

Ceterum, quia contingere potest, ut circa observantiam, intelligentiam, declarationem, & interpretationem praedictarum Pauli, & Innocentii Praedecessorum Constitutionum, aliqua deinceps exoritur quaestio materia, vel controversia, quae in memorata Synopsi decisa, & definita non reperitur; Nos quancumque quaestio, vel controversiam huiusmodi, si quam exoriri contingat, eiusdem Congregationis Lauretanae iudicio resolvendam, decidendam, definiendamque esse statuimus, ac eidem Congregationi plenam, & omnimodam ad id tribuimus, & concedimus facultatem; Novaque Resolutiones ab ipsa Congregatione super iis emanandas, tanquam perpetuo validas, & efficaces, ab omnibus & singulis, ad quos spectat & pertinet, aut spectare & pertinere poterit quomodolibet in futurum, quacumque appellatione, recursu, & contradictione remotis, dummodo tamen Synopsi, & Resolutionibus in ea contentis praedictis in aliquo non adversentur, omnino servandas, discretè praecipimus, & mandamus.

Derogationes opportuna.

§. 10. Non obstantibus pramissis, ac quatenus opus sit, Nostrae, & Cancellariae Apostolicae regulae, de iure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium pramissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferri habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ac pramissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

De Transumptis.

§. 11. Volumus autem, ut earundem praesentium Litterarum Transumptis, seu Exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fi-

des in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

§. 12. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostrae Constitutionis, Decreti, Statuti, Definitionis, Declarationis, Confirmationis, Mandati, ac Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majoram, septimo Idus Januarii, Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadragesimo tertio, Pontificatus Nostri Anno III.

D. Card. Passioneus.

X. Sub-Datarius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Synopsis Decretorum Congregationis Lauretanae.

Administratio Bonorum, Pecuniarum &c.

ADMINISTRATIO Bonorum, Pecuniarum, aliorumque effectuum relictorum, vel Capitulo, vel cuilibet de dicto Capitulo, vel Inservientibus Ecclesiae, aut Altaribus, pro Cappellaniis, & Legatis Missarum, sive ad tempus, sive perpetuo, etiam de Jurepatronatus Laicorum, spectat ad ipsum Sanctuarium, & per ipsum ad Gubernatorem. *Littere a' Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Marzo 1700, e 25. Agosto 1717.*

Administratio Sacramentorum. *Vide Baptisma, Eucharistia.*

Affluvia. Vide Coloni exempti.

Altare Sanctissimi Sacramenti. Vide Visitatio.

Alumni Collegii Illyrici. Vide Collegium.

Armorum Custodes.

Sex Armorum Custodes, vulgo *Armaroli*, sunt subiecti Parocho Almae Domus, a quo ipsis Sacramenta sunt administranda. *Littere a' Monsignori Vescovo, e Governatore 18. Febraro 1704.*

Avunculi vero dictorum Armorum Custodum licet cohabitent cum Nepote, non sunt subiecti dicto Parocho Almae Domus, cum non possint dici de Familia Nepotum exempta. *ibidem.*

Artifices, & Professores.

Artifices, & Professores quicumque inservientes Almae Domui intra annum in eorum Professionibus, non tamen continuo, sed juxta Sanctuarii necessitatem, absque constitutione annui salarii, licet Litteris patentibus Almae Domus cum inhibitione fuerint muniti, non gaudent exemptione a jurisdictione Episcopi. *Dub. 15. ex 33. concordat. Anno 1734.*

Arx Ecclesiae.

Arx Ecclesiae Lauretanae existens supra dictam Ecclesiam, ubi sunt Mansiones Clericorum Sacristiae, & Inservientium Missarum, & Lampadariorum, non est sub Ditione Episcopi, itaut possit ab eo visitari jure ordinario quoad Clericos Sacristiae, & dictos Inservientes; quo vero ad Lampadarios jure delegato. *Dub. 6. ex 33.*

Janua dictae Arcis erit omnino claudenda, ne Mansiones ejusdem accommodentur, ut moris est, illis, qui confugiunt ad Ecclesiasticam Immunitatem. *Ibidem ut supra.*

Baldachinum.

Neque Episcopo, neque Gubernatori licet uti Baldachino intra limites Palatii Almae Domus. *Resolut. 2. Decembris 1729.*

Baptisma.

1743.

Sanctio.

Dat. die 7.
Jan. 1743.

Baptisma.

Baptizare Infantes Confluentium, & eorum Cadavera tumulare, spectat ad Parochum Sanctuarii. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 2. Decembre 1717.*

Parocho Sanctuarii aegrotanti licet sui loco deputare Sacerdotem sibi beneficium, ex approbato tamen ab Episcopo, pro administratione Sacramenti Baptifimatis. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 24. Agosto 1705.*

Si contingat, Cappellano Almae Domus cum Nepote convivente, Filiam ex ipso Nepote nasci, baptizanda erit a Parocho dictae Almae Domus, licet Pater, & respective Nepos litteras patentes Episcopi haberet. Litterae enim patentes Episcopi non possunt aequivalere Litteris patentalibus dictae Almae Domus. *Lettera a Monsignori Vescovo 20. Gennaio 1740.*

Bona. Vide Administratio Bonorum.

Breve pro aperienda Capsula Eleemosynae. *Vide Eleemosyna.*

Campanarius, seu Pulsator Nolarum.

Ad Episcopum, uti Delegatum, spectat privatim ordinatio pulsandi Campanas pro signo canendi Litanias in quocumque Sabatho de sero, & in quacumque Festivitate Beatae Mariae Virginis, & earum Vigiliis. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 6. Settembre 1698. Resolut. ad Dub. 5. 17. Aprilis 1708.*

Licet autem Episcopo in parte Palatii, ubi residet apud Lauretum, uti Campanula ad usum proprium tantum. *Resolut. 2. Augusti 1729.*

Qui habent Officia Almae Domus, sed ea exercent per interpositas Personas, veluti Pulsator Nolarum, Cantinerius, & similes, frui debent exemptione tam ipsi, ut Officiales, quam eorum Substituti, dummodo facultas exercendi per substitutum fuerit a Sacra Congregatione approbata. *Dub. 17. ex 33.*

Cancellaria, Cancellarius.

Episcopus procedens jure delegato, debet uti Cancellario Sanctuarii, nec sufficit, si emolumenta omnia, quae alias ad ipsum spectarent, ipsi relinquat. *Lettera a Monsignori Governatore li 16. Maggio 1701. & Dub. 7. ex 33.*

Episcopus aliquando, & attentam aliquam suspicionem, poterit, praevia licentia Sacrae Congregationis Lauretanae, in causis contra Privilegiatos Almae Domus uti suo Cancellario in examinandis Testibus pro sumendis, & captivandis indicibus, dummodo tamen dicta examina Testium reproducantur per acta Cancellariae Almae Domus, antequam Reus constituatur, & Processus per eadem Acta Cancellariae Almae Domus proseguatur. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 28. Febraio 1701. Dub. 8. ex 33.*

Item poterit Cancellarius Almae Domus compelli ab Episcopo ad conficiendum Inventarium omnium Processuum, Beneficialium, Matrimonialium, Civilium, & Criminalium, Actorum, & aliarum Scripturarum factarum, & respective exhibitarum in dicta Cancellaria coram Episcopo tanquam Delegato Apostolico, vel ejus Vicario, ad effectum aservandi dictum Inventarium in Archivo Episcopali ad formam novissimi Concilii Romani, & Constitutionis Benedicti XIII., & in casu renitentiae, compellendus erit a Sacra Congregatione. *Dub. 10. ex 33.*

Episcopus vero tenetur registrare in Cancellaria Almae Domus tam Ordinationes Exemptorum, quam eorum Litteras testimoniales. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 11. Marzo 1704.*

Candela, Cera.

Benedictio Candelarum in Solemnitate Purificationis est facienda, juxta solitum, in Ecclesia Lauretana, non autem in Sancta Cappella. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore, 28. Gennaio 1720.*

Quando in Ecclesia Lauretana de ordine Episcopi sit Communio Generalis, vel sit aliqua Processio, aut Expositio Sanctissimi Sacramenti ad implorandum Divinum Auxilium pro necessitatibus Populi, vel Ecclesiae Catholicae, debent a Ministris Almae Domus subministrari Cerae, & alia necessaria pro supradictis Functionibus explendis. *Dub. 2. ex 33.*

Cantores, Musici, Magister Cappella, Organista.

Musicis, & Cantoribus se absentare petentibus a servitio Ecclesiae ad breve tempus, ob aliquod eorum negotium, concedenda est licentia ab Episcopo, aut ejus Vicario Generali, jure delegato, non autem a Governatore. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Settembre 1698., e 28. Giugno 1700. Dub. 4. ex 33.*

Ad Episcopum pariter, privatim quoad Gubernatorem, spectat praescribere Ordines Magistro Cappellae, Cantoribus, & Organistae, circa servitium Chori, & Functionum Ecclesiasticarum. *Dub. 5. ex 33.*

A Governatore vero danda est possessio Magistro Cappellae, & Organistae, post eorum destinationem, in sequelam Litterarum patentalium, quas ipse de mandato Sacrae Congregationis expedire solet. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 28. Febraio 1701. Vide Punctatura.*

Cappellanus, Cappella, Cappellania.

Cappellanus Vivaldus est subiectus, una cum Fratre, & tota Familia secum vivente, Parocho Almae Domus. *Resol. 19. Septembris 1710.*

Institutio Praefati ad Cappellaniam Domus Farsettae, reservata tempore foundationis Cardinali Protectori, spectat ad Sacram Congregationem. *Lettera a Monsignori Vescovo 19. Decembre 1710.*

Episcopo competit facultas ingrediendi in Sacram Cappellam cum Mozzetta, & Rocchetto detecto, nec non benedicendi Populo jure delegato. *Resol. 10. Julii 1731.*

Non licet autem ipsi Episcopo die Praesentationis Beatae Mariae Virginis, & aliis diebus, quibus Missa cantari solet in Sacra Cappella, illam canere in Ecclesia. *Lettera a Monsignori Vescovo 28. Novembre 1701. 10. Gennaio 1702.*

Cappellanus possessor Cappellaniae Micucci, cujus nominatio spectat ad Venerabilem Societatem Sanctissimi Rosarii Laureti, Episcopo subiectam, gaudet exemptione, ex quo destinatos proventus praedictae Cappellaniae recipit ab Alma Domo uti herede sapradicti Micucci. *Dub. 21. ex 33.*

Carceres.

Personae, quae carcerantur de mandato Episcopi, vel ejus Vicarii procedentis jure delegato; detineri debent in Carceribus Almae Domus, ad exclusionem illarum ipsius Curiae Episcopalis. *Dub. 9. ex 33.*

Causa.

Non potest Gubernator, attento privilegio Sanctuarii, trahendi ad suum Tribunal omnes causas tam activas, quam passivas ejusdem Almae Domus, procedere in Causis activis motis a Ministris, & Exemptis Almae Domus contra Ecclesiasticos non privilegiatos; id autem spectat ad Episcopum jure ordinario. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Marzo 1700. Resol. 10. Luglio 1731. Dub. 25. ex 33.*

Quo vero ad Causas tam activas, quam passivas, in quibus agitur de interesse Almae Domus, spectare debent privatim ad Gubernatorem. *dict. Dub. 25. & 33.*

Spectat autem ad Episcopum, jure tamen delegato, cognoscere Causas activas motas a Ministris, & exemptis Almae Domus contra Ecclesiasticos privilegiatos, nisi agatur de iis, quae respiciunt eorum Ministerium, in quibus subesse debent

Guber-

Gubernatori. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Marzo, e 26. Aprile 1700.*

Instantia Cherubinatorum, & Fratrum Alexandrinorum petentium, eorum Causam contra Sanctuarium coram Episcopo agitam, & a Governatore reassumptam, iterum committi Episcopo, aut pro ea deputari Judicem in Curia Romana, rejecta fuit, ne inferretur prejudicium privilegiis ejusdem Sanctuarii. *Lettere a Monsignor Governatore 11. Maggio 1699.*

Coadjutores.

Coadjutores Officialium Almae Domus gaudent & ipsi exemptione, dummodo Coadjutoria fuerit a Sacra Congregatione approbata. *Dub. 18. ex 33.*

Collegium Illyricorum.

Concessio Dimissorialium Alumnis Collegii Illyrici, & reliqua omnia concernentia eorum ordinationem, spectat privatim ad Episcopum. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 9. Febraro 1699.*

Quoad Convictores vero ejusdem Collegii, Episcopus procedit jure ordinario. *Lettera a Monsignor Governatore 30. Agosto 1700.*

Ordinatio Alumni dicti Collegii est etiam licita, non obentis Litteris Dimissorialibus Episcopi Lauretani. *Lettera a Monsignori Vescovo 4. Aprile 1709.*

Concursus.

Concursus pro Cura Almae Domus committitur per Sacram Congregationem Episcopo, & firmatur, Curatum esse perpetuum, & non ad nutum amovibilem. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatori 28. Giugno 1700.*

Intimatio Concursus pro Ecclesia Parochiali Almae Domus facienda est ab Episcopo jure delegato, & Acta Concursus transmittenda ad Sacram Congregationem. *Lettera a Monsignori Vescovo 29. Ottobre 1729.*

Concursui tamen non est necesse, quod Delegatio & inferatur, & indicetur peculiariter, cum habeatur vigore Bullae. *Resol. 20. Decembris 1729.*

Acta Concursus Parochialis referuntur in Sacra Congregatione, & per Vota fit electio. *ibidem.*

Confirmatio.

Episcopus qui Sacramentum Confirmationis conferre potest subditis ordinario jure, exemptis vero delegato, ad hoc ut dicti ordinarii, & delegati juris differentia elucescat, declarare debet in actu Collationis per Acta Cancellariae Gubernii, quoad Exemptos se procedere jure delegato: non tenetur tamen Exemptorum Nomina describere in dicta Cancellaria. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 24. Agosto 1705.*

Confluentes.

Expressio Confluentium a qualibet Mundi parte devotionis gratia ad Almam Domum, qui juxta litteram Constitutionis Innocentianae §. *Ac primo quidem*, a jurisdictione Episcopi eximuntur, non comprehenduntur illi, qui petunt Lauretum propter eorum temporalia negotia, vel in dicta Civitate remanent ultra decem dies. *Lettera a Monsignori Governatore 8. Gennaio 1738. Dub. 13. ex 33.*

Hinc Confluentes illi, qui a Birruariis Episcopalibus apprehenduntur cum Mulieribus suspectis, Fures, alique quomodolibet, gaudent privilegio confluentiae, dummodo captura sequatur intra decem dies ab illorum adventu. *Lettera a Monsignori Vescovo 8. Ottobre 1713. Dub. 14. ex 33.*

Quoad dictos tamen Delinquentes, Conscientia Gubernatoris oneratur eos puniendi prout de jure; additis penis arbitrio Sacrae Congregationis, & Summi Pontificis, in casu omissionis, d. *Dub. 14. ex 33. Cetera Vide Licentia.*

Constitutio.

Constitutio San. mem. Innocentii XII. nihil innovat quoad jurisdictionem privatam in Constitutione Sa. me. Pauli V. concessam Gubernatoribus in Causis activis, & passivis Sanctuarii, contra Debitores, & Possessores bonorum ipsius Sanctuarii. *Lettera a Monsignori Governatore 7. Agosto 1699.*

Minores Conventuales.

Quatuor ex Patribus Minoribus Conventualibus, qui sunt Cappellani addicti servitio Sanctuarii, ex gratia ipsis concessa a clar. mem. Cardinali Alterio Protectore, juxta Constitutionem San. mem. Pauli V., subint sunt delegatae Jurisdictioni Episcopi. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 3. Ottobre 1702.*

Nomina tamen dictorum quatuor Patrum, & aliorum Regularium similibus Cappellaniis fruendum, scribenda sunt in Rollo, & in Tabella, sicuti Nomina ceterorum Cappellanorum, & hoc ita, ut uno ex ipsis quomodolibet deficiente, Nomen alterius in ipsis locum subrogati, describatur. *ibidem ut supra.*

Sanctae Crucis Lignum.

Lignum Sanctae Crucis, quod servatur in Cappella, occasione alicujus particularis Processionis ab Episcopo indictae, subministrari debet, ad effectum illud exponendi in Altari Sanctissimae Annunciationis, illudque processionaliter deferendi per Civitatem, & cum illo Populum benedicendi. *Dub. 2. ex 33.*

Custodes.

Custodes omnino obedire tenentur sine ulla exceptione licentiis ab Episcopo concessis Confluentibus, & Dioecesanis se muniendi Eucharistia in Sacra Cappella, & Episcopo conceditur facultas procedendi contra ipsos inobedientes, & crescente contumacia, ab officio removendi; hac tamen adjecta lege, quod ante remotionem, de voluntate Episcopi super hoc certior reddenda sit Sacra Congregatio. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 19. Novembre 1699., e 28. Giugno 1700.*

Cavemonia. Vide Missa.

Cantinerius. Vide Campanarius.

Concursus. Vide Edicta.

Sacra Congregatio. Vide Jurisdictio, Solitum, Sede vacante.

Curatus. Vide Parochus, Concursus, Edicta.

Custodes. Vide Licentia.

Deputatio.

Deputatio trium Custodum Sacrae Cappellae, duorum Sacerdotum Lampadariorum, duorum Ministrorum Cappellae Sanctissimi Sacramenti, Ministrorum Sacristiae, ubi subministratur Vinum, & Cera pro celebratione Missarum in Ecclesia Cathedrali, Campanarii, & Servientis pro pulsatione Campanarum, tam pro Sacra Cappella, quam pro Ecclesia Cathedrali, spectat privatim ad Sacram Congregationem. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Settembre 1698.*

Dimissoriales.

Litterae Dimissoriales Cappellanis, & Ministris Sanctuarii concedenda sunt ab Episcopo, jure delegato. *Lettere a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Marzo 1700.*

Gubernator vero debet in dictum finem exhibere Cancellariae Episcopali notulam Cappellanorum, & Privilegiatorum. *Ibidem ut supra.*

Debitores Sanctuarii. Vide Constitutio, Dimissoriales. Vide Collegium Illyricorum, Licentia.

Edicta.

Edicta super observatione Festorum sunt ex jure Episcopi ordinariis quoad Subditos, quoad

Exemptos verò sunt juris delegati. *Lettera a Monsignor Governatore 2. Ottobre 1703.*

Si in Edictis non exprimat auctoritas delegata, non obligant Curatum Almae Domus. *Lettera a Monsignor Vescovo 1. Decembre 1704.*

Edictum pro convocazione Concursus Ecclesiae curatae Almae Domus faciendum est ab Episcopo jure delegato, & per acta Cancellarii Almae Domus. *Lettera a Monsignor Vescovo 28. Februario 1701.*

Episcopus, neque uti Delegatus, valet, inconsultâ Sacra Congregatione, Edicta affigere in Sacratio Sacrae Cappellae, nuncupato *La Sagrestia del Tesoro*, circa concernentia decentiam Sacrificii, tempus celebrandi, & similia. *Resol. ad Dub. 4. 17. Aprilis 1708.*

Elemosyna.

Ad formam Bullae Innocentianae, spectat ad Gubernatorem aperire Capsulas Elemosynarum, & ad ipsum dirigendum est Breve pro facultate ipsas aperiendi. *Lettere a Monsignor Vescovo, e Governatore 20. Decembre 1700.*

SS. Eucharistia.

Ad formam Bullae Pauli V., competit Episcopo facultas administrandi Populo, quotiescumque voluerit, Sanctissimam Eucharistiam ab Altari Sanctissimi Sacramenti. *Resol. ad Dub. 2. 18. Agosto 1727.*

Debet tamen idem Episcopus, ad evitandas confusiones, super hoc verbum facere cum Gubernatore. *Resol. 14. Luglio 1711.*

Ecclesiastici. Vide Causa.

Exempti, Exemptio. Vide Cappellanus, Causa, Ordines, Status liber.

Extractio a Loco immuni. Vide Immunitas. Familia. Vide Exemptio.

Exemptio.

Ministri, & gaudentes Litteris patentibus Sanctuarii, uni tantum Famulo exemptionem participare valent. *Lettera a Monsignor Governatore 14. Luglio 1705. & Dub. 11. ex 33.*

Pistores conficientes Panem in Civitate Laureti pro Inservientibus Almae Domui, hoc est, qui panem conficiunt, quem Alma Domus Inservientibus facit distribuere, gaudent exemptione; Non gaudent verò, qui conficiunt Panem venalem ad usum publicum, & propriam utilitatem. *Dub. 24. ex 33.*

Familiae Servitorum, & Famulorum, qui inserviunt Ministris, Officialibus, aliisque Privilegiatis, non gaudent dictâ exemptione. *Dub. 11. ex 33.*

Neque Famuli, aliique Inservientes Patentis Sanctuarii, in Cauponis, & Apothecis. *Dub. 19. ex 33.*

Neque commorantes continuo in Civitate Lauretana, & habentes Litteras parentales Quatuorcentorum, Denunciatorum Legatorum priorum Sanctuarii, & similia, in eorum Patriis ab eadem Civitate distantibus. *Dub. 20. ex 33.*

Neque Coloni, & Affictuarii pro tempore existentes in praedio sito in Territorio Lauretano, spectante ad Venerabilem Societatem Sanctae Annae Recineti, tanquam Emphyteuta Almae Domus. *Dub. 22. ex 33.*

Neque Coloni, & Affictuarii Venerabilis Societatis Laureti, existentes in Praedio, quod ipsa Societas possidet uti Emphyteuta Almae Domus. *Ibidem.*

Exercitia Spiritualia.

Occasione Exercitiorum Spiritualium, concessa fuit Episcopo a Sacra Congregatione facultas exponendi Sanctissimum Sacramentum primâ, & secundâ Dominica Quadragesimae in Altari Sanctissimae Annunciationis, & cum eodem benedicendi Populum. *Lettera a Monsignor Vescovo 7. Februario 1728.*

Gabella.

Clerico Petro Philippo Riccardi convento a Gabellario Laureti pro Gabella Vini, decretum fuit, Causam spectare ad Episcopum, ipsique Episcopo injunctum, ut Sacram Congregationem super hoc instructam redderet. *Lettera a Monsignor Vescovo, e Governatore 10. Luglio 1699.*

Hospitalarii.

Hospitalarii Hospitalis directi a Confratribus Sanctissimi Sacramenti, non spectantis ad Sanctuarium, sub sunt ordinariae Jurisdictionis Episcopi. *Lettera a Monsignor Governatore 18. Februario 1704.*

Immunitas, seu Loco immunia.

Si contingat, Furtum committi in Sacra Cappella, & Furem confugere ad Loco immunia, extractio dicti Furis a dictis Locis immunitibus spectat ad Episcopum, in reliquis procedit Gubernator. *Lettere a Monsignor Vescovo, e Governatore 1. Settembre 1698., e 23. Februario 1732.*

Jurisdictionis.

Episcopus, vigore Bullae Innocentianae, est Delegatus perpetuus, nec est adstrictus pro exercitio Jurisdictionis delegatae recurrere ad Sacram Congregationem, salvâ tamen Superioritate ipsius Congregationis, & salvâ obedientiâ ab Episcopo eidem debitâ ad tramites ejusdem Bullae. *Dub. 32. ex 33.*

Jurisdictionis in Causis Civilibus Militum subjectorum in Civilibus, & Criminalibus Gubernatori, competit Episcopo cumulative cum Gubernatore. *Lettera a Monsignor Governatore 8. Genaro 1738.*

Jurisdictionis Cappellae Sanctissimi Sacramenti destinatae ad solam Sanctissimam Eucharistiae administrationem, non spectat privative ad Episcopum. *Dub. 3. 17. Aprilis 1708.*

Inventarium. Vide Cancellaria.

Libri.

Episcopo competit facultas visitandi libros Baptizatorum, Desponsatorum, & Defunctorum Parochi Almae Domus ad formam Bullae. *Resol. ad Dub. 4. 18. Augusti 1727.*

Non potest tamen idem Episcopus inspicere libros, & inquirere circa adimplementum onerum Missarum, aliarumque Functionum Piarum. *Resol. ad Dub. 12. 17. Aprilis 1708.*

Licentia.

Episcopo, uti Delegato, privative competit licentias concedere Confluentibus, & Dioecesanis, sese muniendi Eucharistiâ in Sacra Cappella. *Dub. 12. ex 33.*

Et hoc etiam post discessum trium Custodum discedentium ab Ecclesia post absolutum officium, id petentibus Confluentibus nobilioris conditionis. *Resol. ad Dub. 8. 17. Aprilis 1708.*

Excepto tamen Gubernatore, ejusque Familia. *Lettere a Monsignor Vescovo, e Governatore 1. Settembre 1698.*

Competit etiam Episcopo, eodem jure delegato, approbare Dimissorias petentium licentiam celebrandi in dicta Cappella. *Resol. 13. Februarii 1731.*

Licetque ulterius recognoscere, an a Clericis, qui praesunt Sacristia dictae Cappellae, paritum sit licentia a se impertita. *Lettere a Monsignor Vescovo, e Governatore 1. Settembre 1698.*

Horam verò, & tempus assignare competit Ministris Sanctuarii. *Resol. 13. Februarii 1731.*

Ad Gubernatorem privative spectat impertiri licentiam tam Confluentibus, quam Dioecesanis, ingrediendi in parva Sacra Cappella, seu Cammino: *Lettere a Monsignor Vescovo, e Governatore 1. Settembre 1698.*

Pro cantandis Missis extraordinariis in Sacra Cappella cum invitatione Capituli, & Cleri, non

debet

debet præcedere licentia, vel assensus Episcopi, antequam invitetur Capitulum; non potest tamen id peragi, nullâ requiritâ dicti Episcopi licentiâ. *Resolut. ad Dub. 11. 17. Aprilis 1708.* Cætera *Vide Cantores, & Custodes.*

Missæ.

Episcopo auscultanti Sacrum in Altari Sanctissimæ Annunciationis, vel in eo Sanctissimi Sacramenti, uti Delegato Apostolico, servari debent a Cappellanis Almæ Domus cœremonia servari solita in Missis, quæ celebrantur coram Episcopo in sua Diœcesi: eadem pariter servari debent ab Inservientibus, & signanter circa Evangelium porrigendum Episcopo ad osculandum. *Dub. 1. ex 33. Vide Cappella.*

Ministri. Vide Causa, Deputatio, Exemptio, Synodus.

Mons Pictaris. Vide Visitatio.

Magister Cappella, Musici. Vide Cantores.

Officiales.

Episcopus, sive ejus Vicarius Generalis, procedens jure delegato tam in Causis Civilibus, quàm in Criminalibus contra Privilegiatos Almæ Domus, tenetur uti Officialibus ipsius Almæ Domus, ad exclusionem illorum suæ Curia Episcopalis. *Lettere a Monsignor Vescovo, e Governatore 1. Settembre 1698. Dub. 7. ex 33.*

Ordines.

Episcopo non licet ordinare auctoritate delegatâ Exemptos Almæ Domus extra Ecclesiam Lauretanam. *Lettera a Monsignor Vescovo 11. Marzo 1704. Dub. 10. ex 33.*

Et servanda sunt ab ipso omnia, ex quibus dignosci possit, in Ordinatione processisse jure delegato. *Lettera a Monsignor Vescovo 9. Settembre 1719.*

Ordinationes. Vide Cancellaria, Collegium Illyricorum.

Paramenta.

Episcopo, juxta Constitutionem San. mem. Pauli V., debetur usus Paramentorum Ecclesiasticorum, in suo Sacratio separato assignandorum. *Dub. 31. ex 33.*

Non valet tamen ipsis Paramentis uti etiam in Functionibus explendis in Diœcesi Lauretana. *Ibidem.*

Neque licet Episcopo uti Sacris Suppellectilibus Almæ Domus, tempore Visitationis; & ad mentem: Mens autem fuit, quod scriberetur Governatori, ut ratione urbanitatis ipsas suppellectiles tribueret dicto tempore. *Resolut. 13. Februarii 1731.*

Episcopo pro devotione sua celebrare volenti privatè in Sacra Cappella, aut solemniter in Ecclesia cum Paramentis ab R. P. D. de Carolis donatis, & a Summo Pontifice benedictis; dicta Paramenta a Governatore subministranda sunt. *Lettera a Monsignor Governatore 28. Gennaio 1720.*

Parochus.

Functiones Parochiales in matrimonio contracto inter privignam Substituti Montis Almæ Domus, & Famulum Hospitalis Sanctuarii, spectant ad Parochum ejusdem Sanctuarii. *Resolut. 14. Septembris 1722.*

Administratio Sacramentorum, & tumultatio Cadaverum Sororis Aromatarii, Matris Musici, & Matris Curati Sacra Cappellæ, convivium in eadem Domo cum iisdem respectivè Officialibus, præviâ revocatione contrariarum resolutionum, firmatum fuit, spectare ad Parochum ejusdem Sanctuarii. *Lettera a Monsignor Vescovo 10. Gennaio 1702.*

Proclamationes Matrimonii Filia Promontifæ Sanctuarii, resolutum fuit, faciendas esse a Parocho ipsiusmet Sanctuarii; probationem verò Status liberi Contrahentium, per Acta Cancel-

lariæ Almæ Domus; attento quod Promontifia est Minister dictæ Almæ Domus, ideoque Filia est de Familia exempta, juxta Constitutionem San. mem. Pauli V. *Lettere a Monsignor Vescovo, e Governatore 16. Gennaio 1703.*

Proclamationes, & exhibitio Fidei Status liberi Mulieris conviventis cum Fratre, qui non est Operarius stabilis, sed in dies conductus a Fabro lignario Almæ Domus, spectant ad Parochum Episcopalem: Marefchalli verò dictæ Almæ Domus, spectant ad Parochum Sanctuarii. *Lettere a Monsignor Vescovo, ed al Paroco della Santa Casa 1. Febrero 1721.*

Declarata fuit nulla, & attentatâ tumultatio Cadaveris Filii Pistoris habentis Litteras patentes Almæ Domus, facta per Parochos Episcopales de licentia Vicarii itidem Episcopalis, pendente inhibitione quoad hoc de nihil innovando, & demandata fuit restitutio emolumentorum Parocho Almæ Domus. *Lettera a Monsignor Vescovo 3. Luglio 1737.*

Confluentibus Peregrinis, & Forensibus, intra decem dies eorum adventus ad Almam Domum, administranda sunt Sacramenta per Parochum Almæ Domus, & funera peragenda. *Lettera a Monsignor Vescovo 29. Maggio 1737.* Cætera *Vide Baptisma, Armorum Custodes.*

Pontificalia.

Episcopo Bulli concessa fuit ex gratia a Sacra Congregatione, die solemnis sui ingressus, facultas exercendi Pontificalia ad Altare Sanctissimæ Annunciationis. *Resol. ad Dub. F. 18. Augusti 1727.* Cætera *Vide Solitum.*

Pradella.

Nihil est innovandum quoad Pradellam, qua utitur Governator dum assistit Sacris Functionibus prope Altare Sanctissimæ Annunciationis. *Lettera a Monsignor Vescovo 11. Febrero 1711. Dub. 27. ex 33.*

Preventio.

In captura Philippi Angeli Palmerii, resolutum fuit, Governatorem fuisse ab Episcopo preventum, & ideo consecutionem Processus ad eundem Episcopum spectare, & Reum ipsius Curia Episcopalis Carceribus esse tradendum. *Lettera a Monsignor Vescovo 10. Luglio 1699.*

Punctatura.

Episcopus jure delegato tantum potest cogere Cantores ad retinendum Librum Punctaturarum, illasque solvendum in casu deficientiæ, ut practicatur in Patriarchalibus Urbis. *Dub. 16. 17. Aprilis 1608.*

Pecunie. Vide Administratio Bonorum.

Peregrini. Vide Confluentes.

Pistores Panis. Vide Exempti.

Possessores Bonorum Sanctuarii. Vide Constitutio.

Processio. Vide Candela, Lignum S. Crucis, Vicarii.

Proclamationes. Vide Parochus.

Sede Vacante.

Vacante Sede Lauretana, Sacra Congregatio subdelegat Vicarium Capitularem in concernentibus gubernium Spirituale Almæ Domus, secluso Governatore. *Lettera a Monsignor Governatore 19. April. 1727.*

Semestre feutorum viginti, quod Sanctuarium perfolvit Episcopo partim pro stabulo, partim pro Coquina, decursum Sede Episcopali vacante, non debetur novo Episcopo. *Resol. 2. Augusti 1729.*

Solitum.

Solitum semper servandum est, & si aliqua præsentio insurgat, antequam quidquam innovetur, exhibenda est Sacra Congregationi, & ejus resolutio expectanda. *Lettera a Monsignor Vescovo 28. Novembr. 1701.*

Solitum item servandum est quoad celebrationem Missarum in Pontificalibus ab Episcopo apud Altare Sanctissimæ Annunciationis.

Episcopo non licet, postquam Pontificaliter celebravit primas Vesperas Sanctissimæ Circumcisionis Domini, incidere cum Vestibus Pontificalibus, Pastoralis, & Mitra, contra solitum, ad incensandum Altare Sanctissimæ Annunciationis, & Imaginem Beatissimæ Virginis in Sacra Cappella. *Lettera a Monsignor Governatore 10. Gennaio 1733.*

Status Liberi Fides.

Probatio Status liberi unius Fratris, qui aliunde habet unde vivat, licet sit Socius Mensæ duorum aliorum Fratrum exemptorum, facienda est coram Episcopo jure ordinario. *Lettera a Monsignor Vescovo 1. Marzo 1700.*

Synodus.

Licet Episcopo, occasione convocationis Synodi, vocare ad se Ecclesiasticos privilegiatos Almæ Domus, tam ad Concilium, quam ad reliquos actus necessarios pro explenda dicta Synodo, eodem modo, quo se gerit respectu suorum subditorum. *Dub. 28. ex 33.*

Licet etiam, facultate delegata, renuentes debitæ pœnis compellere. *ibid.*

Econtra verò occasione Synodi promulgandæ in Ecclesia Lauretana, non tenentur Almæ Domus Ministri subministrare ea omnia, quæ necessaria sunt pro promulgatione. *Dub. 29. ex 33. Sacramenta. Vide Parochus.*

Sacramentum. Vide Edicta.

Supelleciles Sacræ. Vide Paramenta.

Tumulatio Cadaverum. Vide Parochus.

Vicarius Generalis.

Vicarius Episcopi, in his, qui respiciunt exercitium Jurisdictionis delegatæ, non debet procedere uti Subdelegatus Apostolicus, sed uti Subdelegatus Episcopi. *Dub. ultimo ex 33.*

Licet Vicariis Generalibus Laureti, & Recineti, processionaliter cum Capitulis ambarum Civitatum, ad Almam Domum, in Festivitate Sanctissimæ Annunciationis, vel alia die non impedita, ingredi in Sacram Cappellam indutis Mantelletâ supra Rocchetum, dummodò habeant privilegium utendi dictis Mantelletâ, & Rocchetto. *Dub. 3. ex 33.*

Visitatio.

Episcopo competit facultas visitandi Sanctissimum Sacramentum in ejus Altari, ad effectum recognoscendi, an asservetur debitâ decentiâ, ac veneratione. *Dub. 3. 18. Augusti 1727.*

Item visitandi Sanctissimum Sacramentum, quod asservatur in Hospitali ejusdem Almæ Domus, ac recognoscendi libros, in quibus notantur Infirmi, & Defuncti ejusdem Hospitalis, ibique facere absolutionem Defunctorum occasione suæ Visitationis. *Dub. 5. ut supra.*

Non potest autem jure delegato Episcopus visitare Montem Pietatis, ad solum effectum inquirendi, & recognoscendi, an adimpleantur Legata, & alia opera pia cum onere a Particularibus relicta. *Dub. 7. 17. Aprilis 1708. Cætera Vide Arx Ecclesiæ.*

Vicarius Capitularis. Vide Sede Vacante.

Dubia à BENEDICTO XIV. summo Pontifice decisa, & resoluta.

Primum Dubium.

AN Episcopo auscultanti Sacrum in Altare Sanctissimæ Annunciationis, vel in eo Sanctissimi Sacramenti, uti Delegato Apostolico, servari debeant a Cappellanis Almæ Domus Cæremoniæ servari solite in Missis, quæ celebrantur coram Episcopo in sua Diocesi; Et an ab Interventibus eadem debeant servari, & signan-

ter circa Evangelium porrigendum Episcopo ad osculandum?

Resolutio. Affirmativè quoad utramque partem.

II. Dubium.

An quando in Ecclesia Lauretana de ordine Episcopi fit Communio generalis, vel fit aliqua Processio, aut Expositio Sanctissimi Sacramenti, ad implorandum Divinum Auxilium pro necessitatibus Populi, vel Ecclesiæ Catholicæ, debeant a Ministris Almæ Domus subministrari Cera, & alia necessaria pro supradictis Functionibus explendis, & præcipuè Lignum Sanctissimæ Crucis, quod servatur in Sacra Cappella, occasione alicujus particularis Processionis, ad effectum illud exponendi in Altare Sanctissimæ Annunciationis, illudque processionaliter deferendi per Civitatem; & an liceat in hujusmodi Casibus Episcopo, uti Delegato, cum Sanctissimo Sacramento, vel Ligao Sanctissimæ Crucis, solemniter Populo benedicere in eodem Altare Sanctissimæ Annunciationis, vel in eo Augustissimi Sacramenti?

Resolutio. Affirmativè in omnibus.

III. Dubium.

An liceat Vicariis Generalibus Laureti, & Recineti processionaliter cum Capitulis dictarum ambarum Civitatum, ad Almam Domum, in Festivitate Sanctissimæ Annunciationis, vel alia die non impedita, ingredi processionaliter, ut supra, in Sanctam Cappellam, indutis Mantelletâ supra Rocchetum?

Resolutio. Affirmativè, dummodò habeant.

IV. Dubium.

An Musicis, & Cantoribus se absentare peccentibus a servitio Ecclesiæ ad breve tempus ob aliquod eorum negotium, sit concedenda licentia a Gubernatore, vel potius ab Episcopo, aut ejus Vicario Generali, jure delegato?

Resolutio. Negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam.

V. Dubium.

An ad Episcopum, privative quoad Gubernatorem, spectet præscribere Ordines Magistro Cappellæ, Cantoribus, & Organistæ, circa servitium Chori, & Functionum Ecclesiasticarum?

Resolutio. Affirmativè.

VI. Dubium.

An Arx Ecclesiæ Lauretana existens supra dictam Ecclesiam, ubi sunt Mansiones Clericorum Sacristiæ, & Interventium Missarum, & Lampadariorum, sit sub Ditione Episcopi, itaut possit ab eo visitari jure ordinario, quoad Clericos Sacristiæ, & supradictos Interventus; quovè ad Lampadarios jure delegato?

Resolutio. Negative: Sed cum Personæ in Dubio descriptæ non habitent in Arce, sed Mansiones Arcis accommodentur illis, qui confugiunt ad Ecclesiasticam Immunitatem, Januam Arcis esse omnino claudendam.

VII. Dubium.

An Episcopus, sive ejus Vicarius Generalis Laureti, procedens jure delegato tam in Causis Civilibus, quam in Criminalibus contra Privilegiatos Almæ Domus, teneatur uti Officialibus Tribunalis Almæ Domus, seu potius uti valeat illis suæ Curie Episcopalis: Et quatenus affirmative quoad primam partem?

Resolutio. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.

VIII. Dubium.

An possit aliquando, & attentâ aliquâ suspicionem, uti suo Cancellario Episcopali in examinandis Testibus, pro sumendis, & captivandis indicis, dummodo tamen dicta Examina Testium reproducantur per acta Cancellariæ Almæ Domus, antequam Reus constituatur, & Processus per eadem acta Cancellariæ Almæ Domus prosequatur?

Reso-

Resolutio. Affirmative, præviâ tamen licentiâ Sacræ Congregationis.

IX. *Dubium.*

An Personæ, quæ carcerantur de mandato supradicti Episcopi, vel ejus Vicarii, procedentis jure delegato, detineri debeant in Carceribus Almæ Domus, vel potius in illis ipsius Curie Episcopalis?

Resolutio. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.

X. *Dubium.*

An Dominus Cancellarius Almæ Domus possit ab Episcopo compelli ad conficiendum Inventarium omnium Processuum Beneficialium, Matrimonialium, Civilium, & Criminalium Actuum, & aliarum Scripturarum factarum, & respectivè exhibitarum in dictâ Cancellaria coram Episcopo, vel ejus Vicario, tanquam delegato Apostolico, ad effectum asservandi dictum Inventarium in Archivo Episcopali, ad formam novissimi Concilii Romani, & Constitutionis Benedicti XIII.?

Resolutio. Teneri, & in casu renitentia, compellendum esse a Sacra Congregatione Lauretana.

XI. *Dubium.*

An juxta prætenfam dispositionem Constitutionis san. mem. Pauli V. §. *Nihilominus*, privilegio Exemptionis a Jurisdictione Episcopi gaudere debeant Familia Servitorum, & Famulorum, qui inserviunt Ministris, Officialibus, aliisque Privilegiatis Almæ Domus?

Resolutio. Negative: Nihil tamen esse innovandum quoad jus exemptionis concessum Ministris pro uno tantum eorum Famulo.

XII. *Dubium.*

An Episcopo uti Delegato Apostolico, private competat licentia concedere Confluentibus, & Diocesanis, sese muniendi Eucharistia in Sacra Cappella?

Resolutio. Affirmative.

XIII. *Dubium.*

An sub expressione Confluentium a qualibet Mundi parte devotionis gratiâ ad Almam Domum, qui, juxta Litteram dictæ Constitutionis Innocentianæ §. *Ac primo quidem*, a jurisdictione Episcopi eximuntur, comprehendantur illi, qui petunt Lauretum propter eorum temporalia negocia, vel in dictâ Civitate remanent per plures dies: Et quatenus affirmative, per quantum temporis durare debeat privilegium Confluentia?

Resolutio. Quoad primam partem negative; & quoad secundam, privilegium confluentia durare per decem dies.

XIV. *Dubium.*

An hujusmodi privilegio Confluentia gaudeant Confluentes illi, qui a Birruariis Episcopalis apprehenduntur cum Mulieribus suspectis, Fures, aliique quomodolibet Delinquentes?

Resolutio. Affirmative, dummodo captura sequatur intra decem dies, juxta Responsonem ad Dubium præcedens; onerata quoque Gubernatoris conscientia, eos puniendi prout de jure; additisque pœnis arbitrio Sacræ Congregationis Lauretanæ, & Summi Pontificis, in Casu omissionis.

XV. *Dubium.*

An eadem exemptione a jurisdictione Episcopi gaudere debeant Artifices, & Professores quicumque inserviunt Almæ Domui intra annum in eorum Professionibus, non tamen continuo, sed juxta Sanctuarii necessitatem, absque Constitutione annui Salarii, licet Litteris patentibus Almæ Domus cum inhibitione fuerint muniti?

Resolutio. Negative.

XVI. *Dubium.*

An frui debeant eadem exemptione omnes

Coloni, Affictuarii, & Emphyteuta etiam parvorum Prædiorum Almæ Domus cum tenui Canonis responsonem?

Resolutio. Negative.

XVII. *Dubium.*

An, qui habent Officia Almæ Domus, sed ea exercent per interpositas Personas, veluti Pulfator Nolarum, Cantinerius, & similes, frui debeant dictâ exemptione tam ipsi uti Officiales, quam eorum Substituti?

Resolutio. Affirmative, dummodo facultas exercendi per Substitutum fuerit a Sacra Congregatione Lauretana approbata.

XVIII. *Dubium.*

An gaudeant dictâ exemptione etiam Coadjutores Officialium Almæ Domus?

Resolutio. Affirmative, dummodo Coadjutoria fuerit approbata a Sacra Congregatione Lauretana.

XIX. *Dubium.*

An eadem exemptione gaudeant Famuli, aliique inservientes Patentatis Sanctuarii in Caupnis, & Apothecis?

Resolutio. Negative.

XX. *Dubium.*

An aliqui commorantes continuo in Civitate Laureti, & habentes Litteras patentes Quatuoratorum, Denunciatorum Legatorum piorum Sanctuarii, & similibus in eorum Patriis ab eadem Civitate distantibus, eadem exemptione gaudere debeant?

Resolutio. Negative.

XXI. *Dubium.*

An Sacerdos Possessor Cappellaniae Micucci, cujus nominatio spectat ad Ven. Societatem Sanctissimi Rosarii Laureti Episcopo subjectam, eodem privilegio exemptionis fruatur, ex quo destinatos proventus prædictæ Cappellaniae recipit ab Alma Domo, uti herede supradicti Micucci?

Resolutio. Affirmative.

XXII. *Dubium.*

An Coloni, & Affictuarii pro tempore existentes in quodam Prædio sito in Territorio Lauretano, & spectante ad Ven. Societatem S. Annæ Recineri, tanquam Emphyteuta Almæ Domus, gaudeant supradictâ exemptione?

Resolutio. Negative.

XXIII. *Dubium.*

An hujusmodi exemptione gaudeant Coloni, & Affictuarii Ven. Societatis Laureti existentis, in Prædio, quod dicta Societas possidet uti Emphyteuta Almæ Domus?

Resolutio. Negative.

XXIV. *Dubium.*

An Piftores Panis venalis Civitatis Laureti gaudeant eadem exemptione?

Resolutio. Piftores Panis, quem conficiunt pro Inserviuntibus Almæ Domui, hoc est, qui Panem conficiunt, quem Alma Domus Inserviuntibus facit distribuere, gaudere; Secus illos, qui Panem venalem conficiunt ad usum publicum, & propriam utilitatem.

XXV. *Dubium.*

An liceat Gubernatori, ætento privilegio Sanctuarii trahendi ad suum Tribunal omnes Causas tam activas, quam passivas ejusdem Almæ Domus, procedere contra Clericos, Ecclesiasticasque Personas, & Loca Pia, in dictis Causis Almæ Domus, uti Reos conventos, seu potius id competat Episcopo tanquam Delegato Apostolico, vel ejus Vicario uti Subdelegato?

Resolutio. Non posse Gubernatorem procedere in Causis Activis motis a Ministris, & Exemptis Almæ Domus contra Ecclesiasticos non privilegiatos, idque ad Episcopum pertinere jure ordinario; Et hoc ipsum quoque ad eundem pertinere jure delegato, in Causis activis

motis a Ministris, & Exemptis Almae Domus contra Ecclesiasticos privilegiatos, nisi agatur de iis, quæ respiciunt eorum Ministerium, in quibus subesse debent Gubernatori; Quo verò ad Causas tam activas, quam passivas, in quibus agitur de interesse Almae Domus, spectare privatè ad Gubernatorem.

XXXVI. Dubium.

An Episcopo liceat ubique in sua Diocesi, ubi ordinationes habuerit, etiam extra Ecclesiam Lauretanam, ordinare auctoritate delegatâ Exemptos Almae Domus, ita tamen, ut Episcopus teneatur registrare in Cancellaria Almae Domus, tam Ordinationes Exemptorum, quam eorum Litteras testimoniales?

Resolutio. Negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam.

XXXVII. Dubium.

An reducenda sit ad mensuram præscriptam Pradella, qua utitur Gubernator, dum assistit Sacris Functionibus prope Altare Sanctissimæ Annuntiatae, ad instar Pradellæ, quæ pro eodem Gubernatore extat in Choro?

Resolutio. Nihil esse innovandum.

XXXVIII. Dubium.

An occasione Convocationis Synodi liceat eidem Episcopo vocare ad se Ecclesiasticos privilegiatos Almae Domus tam ad Concilium, quam ad reliquos Actus necessarios pro explenda dicta Synodo, eodem modo, quo se gerit respectu suorum Subditorum; Et an, facultate delegatâ, possit reuocantes debitis poenis compellere?

Resolutio. Affirmativè quoad utramque partem.

XXXIX. Dubium.

An occasione Synodi promulgandæ in Ecclesia Lauretana, debeant Almae Domus Ministri subministrare ea omnia, quæ necessaria sunt pro dictæ Synodi promulgatione?

Resolutio. Negative.

XXX. Dubium.

An Episcopo, uti Delegato Apostolico, liceat Infirmis in Hospitali Almae Domus degentibus impertiri Benedictionem in Articulo mortis?

Resolutio. Affirmativè.

XXXI. Dubium.

An eidem Episcopo, juxta Constitutionem San. mem. Pauli V., debeatur usus Paramentorum Ecclesiasticorum in suo Sacratio separato assignandorum; Et an valeat ipsis uti etiam in Functionibus explendis in Diocesi Lauretana?

Resolutio. Affirmativè quoad primam partem, & negativè quoad secundam.

XXXII. Dubium.

An Episcopus vigore Bullæ Sa. me. Innocentii XII. sit Delegatus perpetuus? sive potius: An, & in quibus casibus recurrere teneatur ad Sacram Congregationem Lauretanam?

Resolutio. Episcopum vigore Bullæ Innocentianæ esse Delegatum perpetuum, nec esse adstrictum recurrere ad Sacram Congregationem Lauretanam pro exercitio dictæ jurisdictionis delegatæ, salvâ tamen superioritate dictæ Sacre Congregationis, & salvâ obedientiâ eidem ab Episcopo debitâ, ad tramites ejusdem Constitutionis Innocentianæ?

XXXIII. Dubium.

An Vicarius ejusdem Episcopi possit procedere uti Subdelegatus Apostolicus, sive ipsius Episcopi?

Resolutio. Vicarium Episcopi in his, quæ respiciunt exercitium jurisdictionis delegatæ, non debere procedere uti Subdelegatum Apostolicum, sed uti Subdelegatum Episcopi.

Sequens XXXIV. Dubium jussu Sanctissimi Domini Nostri inter Partes concordatum, & ab eadem Sanctitate Sua, ut infra, resolutum.

XXXIV. Dubium.

An, & cui competat Electio, Approbatio, & respectivè Expeditio Litterarum Patentium Rectoris Ecclesiæ Parochialis Sancti Petri Calstri Fidardi, in casu &c.

Resolutio. Electionem, & Litterarum Patentium Expeditionem pertinere ad Gubernatorem, nomine Congregationis Lauretanæ: Examen verò, ac Approbationem ad Episcopum, jure delegato.

APPENDIX

AD SYNOPSIS LAURETANAM.

CUm post prælo traditam Synopsim Lauretanam, jussu ac auctoritate Sanctissimi Domini Nostri BENEDICTI XIV. in unum collectam, nonnullæ aliae insurrexerint Controversiæ jurisdictionales inter Curiam Episcopalem, & alteram Domini Gubernatoris Lauretani, eas itidem definire Apostolico suo Oraculo dignatus est idem Pontifex Optimus Maximus; Ut verò Resolutiones hujusmodi in posterum pro quibuscumque similibus casibus inservire valeant, eo quo pollet zelo in dirimendis litibus, & defensionibus pro publica utilitate, jussit præfatæ Synopsi hanc superaddi Appendicem, expressè decernens, decisiones, & resolutiones in ea contentas, vim, & efficaciam legis perpetuè obtinere, perinde ac si illa impressæ, ac inserta in ipsa Synopsi reperirentur.

Dubia à BENEDICTO XIV. Summo Pontifice resoluta post Annum 1743., quo evulgata fuit Synopsis Lauretana.

Primum Dubium.

AN tumultatio Cadaverum, & administratio Sacramentorum, quoad Cappellanos, qui pro Principibus exteris Missam assidue celebrant in Sancta Cappella, & ab Alma Domo mercedem non recipiunt, spectet ad Curatum Almae Domus, seu potius ad Parochos Episcopales?

Resolutio. Affirmativè quoad primam partem, & negativè quoad secundam.

II. Dubium.

An Pictor Cercorum, qui die Purificationis benedicuntur, & Culcitram Confector pro servitio Almae Domus, gaudeant exemptione a jurisdictione Episcopi?

Resolutio. Negative.

III. Dubium.

An privilegio Exemptionis frui debeat Afficiarius parvi Prædii Almae Domus ad usum Fornacis lateritiæ, ex quo ipse tantum retrahit ab eodem Prædio, quantum sufficit ad illius, & Familiæ sustentationem pro toto anno, vel saltem pro ejus majori parte?

Resolutio. Affirmative.

IV. Dubium.

An cognitio furti commissi in Ecclesia Lauretana, extra tamen Territorium exemptum, pertineat ad Gubernatorem, seu potius ad Episcopum; & quatenus affirmativè ad secundam partem?

V. Dubium.

An, ubi Fur sit consuens devotionis gratia, & non Clericus, idem Episcopus procedere possit jure delegato?

Resolutio. Ad primum, pertinere cumulativè ad Gubernatorem, & ad Episcopum, itaut sit locus præventioni: Ad secundum, negativè.

VI. Dubium.

An, & quando Exteri censerì debeant Lauretum petere propter eorum temporalia negotia, seu potius devotionis gratia ad Almam Domum, itaut intret privilegium Confluentiæ?

Resolutio.

Resolutio. Omnes, & quoscumque Exteros ex quacumque Mundi parte Lauretum accedentes, censendum esse, illuc petere devotionis gratia, exceptis iis, qui in Civitate, vel Territorio bona possident; ita tamen, ut privilegium Confluentiæ duret dumtaxat per decem dies, nisi longior permanentia procedat ex causa gravis Infirmittatis contractæ infra decem dies.

VII. Dubium.

An administratio Sacramentorum quoad Joannem Rubeum, ejusque Conjugem, conviventes quidem cum Gaetano Borgognoni privilegiato, sed tamen propriis eorum redditibus, spectet ad Curatum Almæ Domus, seu potius ad Parochos Episcopales?

Resolutio. Negative ad primam partem, & affirmative ad secundam.

VIII. Dubium.

An probatio status liberi Francisci Raffaelli continui Commentalis Antonii Nicolii patentari, qui etiam dictum Raffaelli tanquam unicè proprio servitio adscriptum declaravit, fieri debeat per acta Cancellariæ Almæ Domus, seu potius in Curia Episcopali?

Resolutio. Affirmative ad primam partem, & negative quoad secundam.

IX. Dubium.

An quoties de mandato sive Sacræ Congregationis Lauretanæ, sive Gubernatoris ejusdem Civitatis, aliquis ex Canonicis, Beneficiatis, seu aliis Capitularibus Basilicæ Lauretanæ, nullo ei assignato stipendio, eligitur pro servitio Almæ Domus, pro quo ipse, sive attenda absentia a dicta Civitate, sive aliter, præpeditus remaneat interessendi Divinis Officiis; taliter electus, & deputatus, possit percipere omnes distributiones quotidianas; ita quod a quoquam nullo modo punctari possit?

Resolutio. Affirmative, quamdiù necessitas servitii Almæ Domus perduraverit: & quoad Custodes, & Sacristas observetur Constitutio San. me. Pauli V. §. *Decernimus.*

LXXIII.

Ut præstationes post obitum S. R. E. Cardinalium Magistris Cœremoniarum persolvi solitæ, deinceps a singulis Cardinalibus in sua ad Cardinalatum promotione solvantur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus V. certas summas, tum in promotione, tum in obitu S. R. E. Cardinalium Ministris S. Collegii, & Magistris Cœremoniarum solvi mandavit.

DUUM, sicut accepimus, fel. record. Paulus Papa V. Prædecessor noster, considerans assiduos labores, quos Magistri Cœremoniarum, ac Officiales, seu Ministri S. R. E. Cardinalium Collegii, in rebus & negotiis ejusdem Sacri Collegii procurandis, sustinebant, per quosdam suas in simili formâ Brevis die 3. Januarii MDCXIX. expeditas literas, motu suo proprio, ac ex certâ scientiâ, eisdem Magistris Cœremoniarum centum, necnon Secretario, & Clerico, ac Computista Sacri Collegii prædicti septuagintaquinque, à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem, necnon post obitum singulorum Cardinalium, etiam ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venissent, & sive illos in Romanâ Curia, vel extra eam, & ubique decedere contigisset, eisdem Magistris quinquaginta, ac Secretario, Clerico, & Computista præfatis similiter septuagintaquinque Ducatos auri de Camera, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Officialium, seu Officiorum, deberi, illisque conjunctim per pro tempore existentes Cardinales prædictos, seu per eorum Agentes, & hæredes, quomodolibet debitos, ac solvandos, auctoritate Apostolicâ statuit, & ordinavit.

Clemens IX. alias præstationes addi-

§. I. Subinde verò rec. mem. Clemens PP. IX. itidem Prædecessor noster, cum accepisset,

præter prædictos Magistros Cœremoniarum, qui duo sunt, & participantes vocantur, alios esse Cœremoniarum Cappellæ Pontificiæ Magistros interdum duo, & quandoque, prout tunc, tres, qui non participantes nuncupantur, ipsosque Magistros Cœremoniarum non participantes in pari possessione accipiendi, vel exigendi à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem triginta sex, & post obitum ab eorum hæredibus vigintiquinque Ducatos auri de Camera pares, ex laudabili consuetudine, reperiri; & Venerabiles Fratres tunc suos, nunc nostros, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales horum quoque Magistrorum Cœremoniarum officio, atque ministerio egere, & uti; dictaque emolumenta eis, tanquam mercedem, seu pro eorum mercede; præfari consuevisse; propterea illorum indemnitati consulere volens, per suas quoque in pari formâ Brevis die 22. Novembris 1668. expeditas literas, motu simili, ac ex certa scientia sua, præfatis Cœremoniarum Magistris non participantibus triginta sex in promotione ad Cardinalatus honorem, & vigintiquinque Ducatos auri de Camera, prædictos, inter eos pro æqualibus portionibus respectivè dividendos, post obitum singulorum Cardinalium hujusmodi, etiam ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venissent, & sive in Romanâ Curia, vel extra eam, & ubicumque illos decedere contigisset, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Magistrorum Cœremoniarum non participantium, pariter deberi, illisque conjunctim per pro tempore existentes Cardinales prædictos, seu per eorum Agentes, & hæredes respectivè absque mora solvi, & eis consignari debere, sine ullo tamen quorumcumque jurium Camera quomodolibet debitorum, & solvendorum, ac anterioritatis, & potioritatis Cœremoniarum Magistrorum participantium, & trium Sacri Collegii Officialium supradictorum præjudicio, itidem perpetuò statuit similiter, & ordinavit.

§. 2. Postmodum verò fel. record. Clemens Papa XII. pariter Prædecessor noster per suas itidem in simili formâ Brevis die 17. Augusti MDCCXXXIV. expeditas literas, cum etiam accepisset septuagintaquinque Ducatorum auri hujusmodi, memoratis Officialibus, seu Ministris dicti Collegii Cardinalium, nempe Secretario, Clerico, & Computista, post obitum Cardinalium, sicut præmittitur, debitorum, ac per defunctorum hæredes solvendorum exactionem perquam difficilem reddi, præcipuè ubi ipsos Cardinales extra ditionem Ecclesiasticam, & maxime ultra montes ab humanis decedere contigisset, itaut multoties eorumdem Ducatorum solutio, etiam post peractas exactiones diligentias, a præfatis hæredibus nullatenus facta fuerit; dictisque Officialibus, seu Ministris eò ægrius istiusmodi emolumentis carere, quod merces eorum ordinaria admodum tenuis existeret, sibi que vicissim non mediocres labores, aliaque onera incumberent, ac propterea Secretario multæ expensæ faciendæ essent, Clerico verò, ac Computista prædictis alieno servitio, seu ministerio sese addicere per statuta supradicti Sacri Collegii vetitum esset; præmissa, ac præsertim dicta emolumenta ipsis Officialibus, sive Ministris, tanquam mercedem, seu pro mercede præstanda fore attendens, illorumque proinde indemnitati prospicere volens; motu simili, ac ex certa sua scientia, septuagintaquinque Ducatos, qui, post obitum singulorum Cardinalium, eisdem Officialibus, seu Ministris per hæredes defunctorum, juxta dicti Pauli Prædecessoris literarum formam, & dispositionem, solvendi, & consignandi erant, deinceps a singulis Cardinalibus in sua ad Cardinalatus honorem promotione per se, seu eorum Agentes, ipsi

Clemens XII. summas Ministris Sacri Collegii debitas, in ipsis Cardinalium promotionibus integrè solvi voluit.

Officialibus, sive Ministris absque mora, unacum aliis septuagintaquinque Ducatis similibus in eorum promotione hujusmodi debitis, & assignatis, ut præfertur, solvi, & consignari debere, sine ullo pariter quorumcumque Jurium Camera Apostolica debitorum, & solvendorum præjudicio, eadem auctoritate Apostolica perpetuò itidem statuit, & ordinavit; & aliàs, prout in ejusdem Pauli, & utriusque Clementis Prædecessorum prædictorum literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

Pontifex, ex paritate rationis, idè servari jubet cum Magistris Cœremoniarum.

§. 3. Nos considerantes quinquaginta Ducatorum auri hujusmodi dictis Magistris Cœremoniarum de numero participantium, & viginti quinque Ducatorum parium Magistris non participantibus, post obitum Cardinalium, ut præfertur, debitorum, ac per defunctorum hæredes solvendorum exactionem pari modo difficilem reddi, præsertim si ipsos Cardinales extra Statum Ecclesiasticum, & ultra Montes, debitum naturæ persolvere contigerit, & causas, propter quas secundò dictus Clemens suas literas prædictas favore dictorum Officialium, & Ministrorum edidit, etiam pro eisdem Magistris Cœremoniarum existere; ac proinde hisce incommodis consulere cupientes, motu simili, ac ex certa scientia nostra, ut quinquaginta Ducatos Magistris Cœremoniarum de numero participantium, & viginti quinque Ducatos, qui post obitum singulorum Cardinalium eisdem Magistris Cœremoniarum de numero non participantium, per hæredes defunctorum, juxta memoratarum Pauli, & primò dicti Clementis Prædecessorum prædictorum literarum formam & dispositionem, solvendi, & consignandi erant, deinceps a singulis Cardinalibus in sua ad Cardinalatus honorem promotione per se, seu eorum Agentes, ipsis Magistris Cœremoniarum de numero participantium, unà cum centum & duodecim Ducatis similibus, & de numero non participantium unà cum aliis trigintasex Ducatis similibus, in eorum promotione debitis & assignatis, ut præfertur, absque mora, & ulla tergiversatione solvi, & consignari debeant, sine ullo pariter quorumcumque Jurium Camera Apostolica debitorum, & solvendorum præjudicio, eadem auctoritate, tenore præsentium, perpetuò itidem statuimus, & ordinamus.

Executores deputat.

§. 4. Injungentes propterea dilectis Filiis ejusdem S. R. E. Collegii Cardinalium moderno, & pro tempore existenti Camerario, necnon Causarum Curie Camera prædictæ Generali Auditori, quatenus infra mensem, a die promotionis dictorum Cardinalium computandum, etiamsi ipsi Cardinales nondum, ut supra dictum est, Romam venerint, per Collegii prædicti Depositarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur, centum sexagintaduos Magistris Cœremoniarum de numero participantium, & sexagintaunum Ducatos auri de Camera hujusmodi, Magistris Cœremoniarum de numero non participantium præfatis, quibusvis appellationibus, subterfugiis, & cavillationibus remotis, persolverent, & etiam cum effectu faciant; ac summarium, & expeditum jus illis administrent, omnibusque remediis opportunis sibi benevisis, etiam cum invocatione brachii sæcularis, cogant, & compellant: Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Paulus, ac Clementes prædicti Prædecessores in eorum respectivè literis prædictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Febr. 1743.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1743. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro D. Cardinali Passione
Cajetanus Amatus.

Ecclesie Papiensi perpetuò unitur Archiepiscopatus Amasensis in partibus Infidelium; aliaque privilegia confirmantur, & respectivè conceduntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD supremam equidem Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis, cujus servituti Pastorum Princeps JESUS CHRISTUS Nos imbecillitatis nostræ confcios per ineffabilem bonitatem suam mancipare dignatus est, auctoritatem, providentiamque pertinere intelligimus, ut non solum decora, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones, quibus aliàs legitime concessis singula Ecclesiæ pacificè fruuntur, confirmare, & augere studeamus, verum etiam opportunam, salutaremque, ad bene constitutum, Apostolicisque legibus præscriptum Ecclesiasticæ Disciplina ordinem in suo pristino decore retinendum, conservandumque, si quo pacto per longas temporum vices immutari contigisset, operam nostram conferre satagamus.

Exordium.

§. 1. Quoniam autem Cathedralis Ecclesia Papiæ, quæ olim Ticinum dicta est, non tam vetusta antiquitatis, Longobardorum Regum Sedis, & tot Sanctorum Antistitum pietate, literis, ac Martyrio insignium splendore, quam ipsa amplitudine, & omnimoda in populos sibi subiectos jurisdictione, inter præcipuas Italiæ Ecclesias semper exitit, factum est, ut innumera propemodum privilegia cum latifundiis fortunis, aliisque amplissimis juribus, Romani Pontifices, Imperatores, Reges Longobardorum, alique Principes eidem Ecclesiæ, ejusque Antistitibus indulserint; Eapropter tot sanè privilegia cum decoribus, prærogativis, dignitate, auctoritate, immunitatibus, exemptionibusque conjuncta, ac toties comprobata, atque confirmata iisdem Antistitibus, qui Apostolicæ huic Sanctæ Sedi immediatè subiecti sunt, Pallii certè usus, ac jus Crucem more Archiepiscoporum ante se gestandi, album equum conscendendi, jus à dextris in Conciliis Generalibus Summo Romano Pontifici assidendi, jus denique, quod etiam admirans refert clar. mem. Cæsar Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Baronius, ut quotiescumque Ticinensis Episcopus vocaret ad Synodum Archiepiscopos Mediolanensem, & Ravennatensem, cum Suffraganeis, venire omnino deberent; hæc non immeritò exposcerent, ut eandem Cathedralem Ecclesiam, exigentibus etiam eximii Venerabilis Fratris Francisci ejusdem Cathedralis Papiensis Episcopi, in tuendis Ecclesiæ Papiensis, ipsi spirituali connubio junctæ, juribus egregiè meriti virtutibus, in Archiepiscopatum erigeremus.

Ecclesiæ Papiensis prærogativa novis decorebus augeri merentur.

§. 2. Verum Nos, quibus nihil est antiquius, quam ut Venerabilem Ecclesiarum antiquitatem stabilem custodiamus, æquum, nec novum esse ducimus, si eidem Ecclesiæ Cathedrali Papiensi, ejusque Antistiti pro tempore existenti aliquem titulum Archiepiscopi Ecclesiæ Archiepiscopalis in partibus Infidelium sitæ tribuamus, Archiepiscopalemque Ecclesiam hujusmodi ipsi Papiensi Ecclesiæ uniamus: & incorporemus: Ita enim fiet, ut eidem Episcopo Papiensi tot privilegiis munito, & Archiepiscopali dignitate adaucto, debitus locus, & honor in quibusvis Ecclesiasticis, & Sæcularibus Confessibus deferatur.

Pontificis consilium.

§. 3. Hinc est, quod Nos, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine,

Archiepiscopatum Amasensis in partibus Infidelium ipsi perpetuò unit.

tenore

tenore presentium, Archiepiscopalem Ecclesiam Amasia, quae Helenoponti Metropolis Turcarum Tyrannidi subiecta, quoad nomen honorem saltem conservari meretur, eidem Cathedrali Ecclesiae Papiensi unimus, & incorporamus, ac perpetuis futuris temporibus unitam, & incorporatam esse, ac fore declaramus, statuimus, decernimus, & ordinamus, itaut non modo idem Venerabilis Frater Franciscus Papiæ Episcopus, sed quicumque pro tempore in Episcopali Papiensi Cathedra ipsi successerit, una simul nuncupetur, inscribatur, & sit Archiepiscopus Amasiensis, & Episcopus Papiensis, cum omnibus, & singulis iuribus ratione tum Episcopali Ecclesiae Papiensis, tum Archiepiscopalis Ecclesiae Amasiensis ad ipsum respectivè spectantibus; Nec propterea eundem Archiepiscopum, & Episcopum, ad Archiepiscopalem Ecclesiam prædictam Amasia, donec ab Infidelibus detinebitur, accedere, & apud eam personaliter residere minime teneri.

§. 4. Præterea volumus, & mandamus, ut idem Episcopus Papiensis, & Archiepiscopus Amasiensis, deinceps semper, ut antea, memorata Apostolica Sedi immediatè subiectus intelligatur, nec iuxta Concilii Tridentini decretum, & Concilii Romani à fel. record. Benedicto PP. XIII. Prædecessore nostro celebrati, præscriptionem, sibi Metropolitanum, quem hæcenus non eligit, imposterum eligere teneatur; nec Cause quacumque Civitatis, & Diocesis Papiensis ad quemvis, iure appellationis, nisi ad Apostolicam Sedem prædictam, deferantur.

§. 5. Denique statuimus, ac declaramus, eundem Franciscum modernum Episcopum Papiensem, tenore presentium, abque ulla alia declaratione, sive Apostolicarum Literarum expeditione, re ipsa Archiepiscopum Amasiensem esse, ac fore, & nuncupari posse, ac debere: ipsius verò pro tempore Papiensi Ecclesiae præfata præficiendis Antistitibus, toties, quoties præfici contigerit, per easdem Apostolicas sub Plumbo pro Papiensi Ecclesia expediendas literas, titulum Archiepiscopi Amasiensis conferri debere, facta semper unionis, & incorporationis huiusmodi mentione; quem sanè titulum Archiepiscopi Amasiensis ita unitum, & incorporatum esse, ac fore volumus ac præcipimus Episcopo Papiensi pro tempore existenti, ut quicumque Papiensis Episcopus, si ipsum ab Ecclesia Episcopali Papiensi ad aliam Episcopalem Ecclesiam transferri evenerit, relicto Archiepiscopi Amasiensis titulo, alium alterius Archiepiscopalis Ecclesiae titulum ab Apostolica Sede præfata impetrare, & obtinere debeat.

§. 6. Decernentes easdem presentes literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod quicumque cuiusvis status, gradus, ordinis, conditionis, præminentia, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, intimati, aut auditi fuerint; tametsi suorum Indultorum, vel privilegiorum vigore, consentire, seu vocari, citari, intimari, & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacumque iudica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causa, occasione, colore, prætextu, titulo etiam oseroso, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam maximo, substantiali, essentiali, formali, aut incogitato defectu notari, impugnari, infringi,

invalidari, retractari, rescindi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis Oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratia remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in Iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullatenus posse; Sed easdem presentes literas, & in eis contenta quacumque, semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Francisco Archiepiscopo, & Episcopo, & suis pro tempore Successoribus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, quacumque Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula in contrarium præmissorum quomodolibet edita, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictarum Ecclesiarum Ecclesiarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis prærogativis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbum infertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, caterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Februarii MDCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro D. Card. Passoneo.
Gajetanus Amatus.

Concionatoris Apostolici munus Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum perpetuò addicitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INCLYTUM Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Ordinem, dum in Minoribus quidem essemus, ea, qua par erat, veneratione prosequeremur: in hac verò Sacrosancti Apostolatus specula constituti, majoribus Apostolica nostræ caritatis, benignitatisque testimoniis completi gestimus; considerantes maximè, quanta, & quam luculenta Christiana pietatis, & reli-

Derogationes.

Dat. die 15.
Febr. 1743.

LXXV.

Pontificis studium erga Ordinem FF. Minorum Cappucc.

giose

Eandem sub immediata S. Sedi subiectione confirmat, etiam quoad causarum appellationes, &c.

De forma expediendi Literas Ap.

Quid in casu translationis.

Clausula de perpetuo literarum vigore, sublata &c. irritum &c.

gioſe perfectionis exempla, cum ſacrarum doctrinarum ſplendore, atque aeterna Animarum ſalute conjuncta, ſicut ab initio, in Catholica Eccleſia, ita in dies proferant religioſiſſimi illius Ordinis Alunni; ut nihil Orthodoxos, Acatholicosque viciffim vehementius perſtringat, & ad ſaniorum mentem reducat, quam celeberrimi Inſtituti inita cum auſterioris vitae ſanctimonia ratio, & Chriſtianarum virtutum ſemita, prius per eofdem Alunos quam diutiſſime trita, deinde aliis exemplo, & verbo indicata.

Horum eximia opera in munere Concionatoris Sacri Palatii.

§. 1. Eapropter accedentes Nos ad audiendum Verbum Dei, quod in Apoſtolico Palatio ſtatis temporibus prædicari ſolet, tunc temporis maximopere laudabamus ſapientiſſimum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum conſilium, qui ex hoc potiſſimum Ordine Prædicatores ad huiusmodi officium adſciſcere conſueviſſent; Ex illo enim, non tam majorum noſtrorum, quam noſtra etiam memoria, prodierunt inſignes Verbi Dei Præcones, quorum etiam in præſentia quamplurimi ubique per Catholicum Orbem commendantur. Inter alios verò, qui præclaras Concionatoris in Palatio Apoſtolico partes, ſumma cum nominis laude, expleverunt, præter Venerabilem Fratrem Bonaventuram Ferrariæ Archiepiſcopum à Nobis, dum in minoribus pariter eſſemus, cum voluptate diu audium, ac tantoperè probatum, duo etiam in Sacrum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegium adlecti fuerunt, Anſelmus à Monopoli, & Franciſcus Maria ab Arezio.

Utilitas addicendi perpetuo huiusmodi munerum Ordini.

§. 2. His ſanè, aliisque animum noſtrum moventibus, atque ex eo etiam adducti, quod in hac Alma Urbe noſtra alia Officia, atque Miniſteria aliis nonnullorum Religioſorum Ordinum Alumnis ita addicta in perpetuum ſunt, ut muneris huiusmodi, tamquam ſibi debita, vindicantes Ordinum Superiores, quo laudabilius obeantur, optimum quemque ſuorum omni ſtudio, atque cura conquirant; confiſimus fore, ut impoſterum, quemadmodum hæcenus, benedicente Domino, factum eſt, ex memorato Cappuccinorum Ordine eximii in Apoſtolico Palatio Concionatores habeantur.

Quod præſentes ſtatuitur.

§. 3. Itaque, Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblata petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera deliberatione, ac certa ſcientia, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, ſtatuiſſimus, decernimus, & ordinamus, quod deinceps perpetuis futuris temporibus Officium prædictum Concionatoris Apoſtolici, alicui dicti Ordinis Minorum Cappuccinorum Profeſſori, committi, concedi, & assignari debeat.

Claufule, & Decreta.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus forti, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quancumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniffime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, iudicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſciant, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis Cappuccinorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis, quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inferis habentes, illis

alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Anno Piſcatoris die II. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Noſtri Anno III.

Pro D. Card. Paſſoneo.
Cajetanus Amatus.

Dat. die 2. Mart. 1743.

Epiftoſa Decretalis in cauſa juridiſſionali jam dudum pendente inter Epifcopum Converſanum, & Ordinem Militarem S. Joannis Hieroſolymitani, Expenditur viſ Poſſeſſionis quadragenariæ, & immemorabilis. Indulta Apoſtolica, & Epifcoporum ceſſiones quatenus juridiſſionem activam, vel exemptionem paſſivam dumtaxat importent &c. Sententia fertur pro Epifcopo Converſano, & opportunis Decretis & clauſulis munitur.

LXXVI.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

APOSTOLICÆ ſervitutis officium, quod humeris noſtris, licet imparibus, inſcrutabilis impoſuit Divini altitudinis conſilii, illius Nos ſæpè admonet ſollicitudinis, quam Romanum Pontificem, ad procurandam omnium Eccleſiarum tranquillitatem, earumque tuenda comoda, & jura, vigili curâ oportet impendere; ut Epifcopi ad eaſdem regendas a Spiritu Sancto poſiti, avulſis omnium diſſenſionum ſeminibus, commiſſo ſibi gregi attendentes, miniſterium ſuum in dulcedine pacis adimpleant.

Exordium ab Eccleſiæ pacis cura.

§. 1. Cum itaque ad noſtri Apoſtolatus auditum, publico primùm ſermone, ac fama, & deinde demiffa Venerabilis Fratris Macarii Epifcopi Converſani expoſitione nobis humiliter facta, delatum ſit, inter Epifcopos pro tempore Converſanos ex una, ac dilectos filios Magnum Magiſtrum, & Fratres Milites militia S. Joannis Hieroſolymitani ex altera partibus, annoſam litem, & jam ſeneſcentem interceſſiſſe, ſuper exercitio juridiſſionis Ordinariæ in Opido Putiniani; litemque ipſam, tametſi a bonem. Caſare Lambertino Epifcopo Infulano, vigore commiſſionis ſignata manu ſel. rec. Leonis Papæ X. Prædeceſſoris, per definitivam ſententiam olim direptam, nihilominus denuo in Foro inſtauratum fuiſſe, & in Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditorio, magno ipſorum litigantium incommodo, ac diſpendio, diutiſſimè exagitaram, & per varias ambages ad hanc diem protractam, & adhuc in eodem Auditorio pendente, majori utriuſque partis detrimento in diem magis magiſque protrahi poſſe: Idcirco ut celerius & expeditius, quo fieri poſſet, eidem tandem ſinis imponeretur, ſervata tamen, ſanctæque, ut par eſt, cuſtoditâ Canoniarum legum, & ſanctionum cenſurâ; Nos Prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, præcipuè Innocentii PP. III. morem, & exempla ſecuti, qui reſtituendæ pacis, & concordie ſolliciti, ad parcendum litigantium expenſis, & temporis diuturnitati conſulendum, non detrectantes onus, & laborem cognitionis ipſarum controverſiarum, Apoſtolica auctoritatis, & providentiæ partes non ſemel per ſe ipſi interpoſuere; cauſam huiusmodi ſerè interminabilem, & perpetuam, ad Nos advocavimus, eamque, adſcitis in conſilium dilectis Filiis Cauſarum Palatii noſtri Auditoribus, & allegationibus juris, & facti diverſorum Jurisperitorum,

Controverſia antiquitas, & ſtatut.

Eam Pontifex ad ſe advocat, cum conſilio Aud. S. Pal. Prædeceſſorum exemplo, decidendam.

qui

Prælo Inferiori acquiratur jurisdictione intra Episcopum Diocesim, vel ex privilegio, vel ex consuetudine immemore.

Non vero ex possess. quæ originaria, cum titulo colorato, ex doctrina SS. D. N., & Decreto Congr. Conc. & Clem. XI.

qui utrique parti aderant, & jura strenuè tuebantur, tum voce, tum scripto coram Nobis deductis, & sapius a Nobis auditis, lectis, & diligenter consideratis, supremo judicio nostro decidendam, & debito fine duximus terminandam.

§. 2. Sanè licet vetustissima hujus contestatae litis primordia, si altius ab origine sua repetantur, præ vetustate admodum obscura, & involuta sint; illud tamen certum, firmumque, & indubitatum est, Oppidum *Putiniani* situm esse in Diocesi *Conversana*, ejusque finibus contineri, nec illius positionem intra Diocesis ambitum, impugnatam unquam fuisse ab iis, qui acri & diuturna contentione, pro sibi asserenda contra Episcopum Ordinariam jurisdictione decertarunt. Quo quidem posito, quod in dubium revocari nequit, certi juris est, jurisdictionem in dicto Oppido exercendam acquiri tantum potuisse, aut ex vi clari & manifesti privilegii Apostolici, adimentis Episcopo, & Prælo Inferiori tribuentis aiquam Territorii partem, a reliqua Diocesi prorsus separatam, & quodammodo avulsam; aut, deficiente privilegio expresso, ex vi consuetudinis immemorabilis strictè cum suis requisitis conditionibus comprobate: Continuat enim, & pacifica, atque hominum memoria longè excedens omnium actuum jurisdictionalium exercita possessio, ipso vidente, & acquiescente Episcopo, tanta virtutis, & efficaciam esse censetur, ut jurisdictione Ordinaria, & Territorialis, quæ privilegio expresso adscribi non potest, saltem præsumpto videatur referenda.

§. 3. Firmissimo huic juris Canonici enunciato refragari posse videbantur aliqua Tribunalium, & Jurisconsultorum in Foro sensim receptæ opinioniones, asserentium jurisdictionem Ordinariam, etiam in aliena Diocesis parte, adstrui sibi facile posse a Prælo Inferiori ex sola quagenaria possessione, cum titulo, ut vocant, colorato. Verùm enim Nos, cum adhuc in minoribus existentes, munere Secretarii Congregationis S. R. E. Cardinalium super interpretatione, & executione Decretorum Concilii Tridentini fungeremur, ad cohibendam hujusmodi propositionum licentiam, & ad inconflantem Canonici juris interpretationem coercendam, rationum momenta, quæ pro utraque sententia afferebantur, expendimus, tractatu in scriptis a Nobis pro ingenii nostri virium facultate elucubrato, & publicis typis impresso. Subinde verò, ut omnis in posterum dubitandi occasio præcideretur, & una esset in Foro certa, & immota iudicandi ratio, sublato quovis dissidentium opinionum conflictu, fel. rec. Clemens Papa XI. Prædecessor noster ea, quæ a Nobis literis consignata fuerant, examinanda commisit Congregationi Particulari quinque S. R. E. Cardinalium, & totidem Prælatorum, doctrina, & integritate præstantium, Nobis etiam uti Congregationis Secretario in hunc numerum adscriptis. Porro eadem Congregatio, maturè discussa, intimèque ex nostra sententia rimato negotio, præmissas opiniones innixas possessioni *quadragesimæ cum titulo colorato*, tanquam Canonice sanctionibus adversas, præsidio juris destitutas, & saniorum Canonistarum sententiis parùm consentaneas, rejecit; & ad asserendam favore Prælati inferioris jurisdictionem Ordinariam in aliqua parte aliena Diocesis, expressum privilegium Apostolicum, vel consuetudinem immemorabilem legitimè probatam suffragari tantum posse decrevit. Idem verò Clemens Prædecessor antèdictæ Congregationis decretum die 3. Januarii anno Domini 1721. nedum benignè probavit, & observari perpetuis futuris temporibus præcepit; verùm etiam typis impressum, & inter Apostolicas Constitutiones relatum perpetuò custodiri mandavit.

§. 4. Hæc igitur præ oculis habitâ certa iudicandi regula providè sapienterque insituta, consultò Religio Hierosolymitana nullum ponebat fundamentum in consuetudine immemorabili, vel quia certa recensentur initia præsentis jurisdictionis in Oppido *Putiniani*, vel quia eadem immemorabilis, quæ solo labefactatur rumore, interverti, ac submoveri penitus videbatur tum ex judiciali, diuturna, & nunquam intermissa contradictione Episcoporum *Conversanorum*, tum etiam a plerisque actibus jurisdictionalibus in præfato Oppido ab Episcopis exercitis, quorum non obscura extabant monumenta.

§. 5. Potissimum itaque acquisitæ jurisdictionis ordinariæ præsidium constituebat in privilegio Apostolico, ac in literis Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, præsertim fel. rec. Joannis XXII. qui anno Domini 1317. Monasterium S. Stephani Ordinis S. Benedicti Religioni Hierosolymitanæ perpetuò incorporavit, & univ. cum Ecclesiis, Cappellis, Membris, Castris, Casalibus, Grangiis, Territoriis, Olivis, Possessionibus, Juribus, Jurisdictionibus, Libertatibus, Privilegiis, & exemptionibus, ac omnibus bonis, juribus, & pertinentiis suis.

§. 6. Verùm, inspecto, & sedulo expenso integro contextu, & tenore præfatae Constitutionis, minimè ex ea evincitur, in Magnum Magistrum, ejusque Commendatarios, translata fuisse plenam, & omnimodam jurisdictionem Ecclesiasticam, & Spiritualem, non solum in Ecclesias, & loca, verùm etiam in Clerum, & Populum; quemadmodum necessarium est, ut Prælati inferiori sum peculiare habeat Territorium a reliqua Episcopali Diocesi separatam. Resistunt enim tum mens, tum verba Constitutionis prædictæ. Et quidem mens, quia unio & incorporatio eum in finem solummodo collineavit, ut Equites Hierosolymitani, qui a Monachis Benedictinis inter se dissidentibus in Monasterium ad oram Maris positum alleciti fuerant, possessionem illius adepti, legitimum quoque ex largitione Apostolica nanciscerentur dominium reddituum temporalium; tum etiam ut ex hoc loco, transvehendis ultra Mare comitatibus maximè opportuno, Classi suæ contra Infideles instructæ suppetias ferre possent.

§. 7. Adversantur præterea verba; quia si verba Bullæ singillatim examinentur, & præsertim illa: *Cum omnibus juribus, jurisdictionibus, libertatibus, & privilegiis*: tantæ non sunt efficaciam, ut jurisdictione ab Episcopo ablata dicatur, & in Religionem Hierosolymitanam translata; quia, cum non agatur de privilegio merè exemptivo, sed de privilegio magis arduo, & a jure communi alieno; tribuendi scilicet jurisdictionem Ordinariam personæ inferiori, ablata Episcopo parte suæ Diocesis; nunquam per generalia, & ambigua verba concessum esse intelligitur.

§. 8. Maximè quia in casu, de quo agitur, ad hujusmodi interpretationis veritatem confirmandam accedit circumspècta præfati Pontificis vigilantia, qua in ipsa unione rebus omnibus opportunè consultum, ac provisum voluit. Si quidem in dicto Monasterio uniendo, hujusmodi leges, & conditiones servandas præscripsit, ut non solum Equites Hierosolymitani onera eidem inhærentia adimplerent, Personas idoneas eligerent, quæ præsent Ecclesiæ, Missas in Defunctorum animarum expiationem celebrarent, & Divina Officia persolverent; verùm etiam Monachis Benedictinis, quorum nonnulli adhuc supererant, omnia ad victum, & vestitum necessaria tribuit, eorumque vitæ commodis voluit provideri. Minimè autem verisimile censetur, tantum in res singulas levioris momenti collatum fuisse a Pontifice studium, & diligentiam; nullumque præterea verbum de

1743. Religioni Hierosol. non assitit immemorabilis, ut pote semper impugnata ab Episcopo.

Privilegium Joann. XXII. favore Monachor. Benedict.

Quod non suffragari censetur.

Inspecta mente Pontificis.

Et deficientem expressa Ordinariæ jurisdictionis concessione.

Quam non omisset, dū leviora constituit.

Oppido populoso, soluto, ut prætenditur, a lege Diocæsana, & avulso a jurisdictione Episcopali; nullum de personis spiritali regimini in posterum præficiendis; nullum de finibus apte designandis; nullum denique de cura Gregis, ac vigilantia Pastoris, in dicta Constitutione adjecisse, si revera id facere pròvidus Pontifex in animo habuisset.

Literæ Paschalis & Callixti II., & Alex. III. Prædictis Monachis concessæ quid contineant.

§. 9. Longè autem minoris ponderis, ac levioris momenti apparebant Apostolicæ Literæ Paschalis, & Callixti II., necnon Alexandri III. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui Apostolicæ Auctoritatis munimine confirmarunt donationes factas antea temporibus ab Episcopis Conversanis dicto Monasterio S. Stephani Urbi Monopolitana finitimo. Si enim singulæ partes expendantur præfata Constitutionis Alexandri III., cui consonant disposita per Paschalem, & Calixtum, nihil aliud ex ea constat, quàm sub immediata S. Petri, & Apostolicæ Sedis protectione fuisse recepta bona quæcumque per Monasterium S. Stephani acquisita, & in futurum acquirenda, recessito etiam Oppido Putiniani, unà cum suis membris, & pertinentiis; illudque fuisse solutum ab omni iugo, & exactione tam Episcoporum, quàm Sæcularium. Præterea in eisdem literis Alexandri, ad augenda novis titulis dignitatis Abbatialis decorata, & ornamenta, conceditur Abbati usus Mitra, & Annulli, necnon facultas recipiendi Chrifti, & Olei Sancti a quovis Catholico Antistite gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, & insuper a quovis etiam Antistite Catholico Basilicas, & Altaria consecrari, & ordines Monachis, & Clericis ritè conferri posse decernitur. Prohibetur itidem in eisdem Literis Episcopo, ne absque Monachorum consensu in Ecclesia Monasterii Pontificalia exerceat, & Ecclesiastico supponat interdicto Ecclesiam, aut Monasterium, Monachos, Clericos, seu etiam Laicos utroque jure ipsis subjectos: neve eosdem Monachos Synodo Diocæsana interesse compellat: Demum ad exhibendam Apostolicæ Sedi reverentiam, & homagium, unciæ unius auri census imponitur, Romano Pontifici quotannis persolvendus.

Extendi nequeunt ad jurisdictionem activam.

§. 10. Itaque Constitutiones præfata, sive conjunctim, & generatim, sive disjunctè, & singillatim considerentur, nihil aliud præferre videantur, præterquam nudam, ac simplicem exemptionem passivam Monasterii, & Monachorum, una cum Clericis, & Laicis eorum obsequio mancipatis, & servitio addictis, a Jurisdictione Ordinarii; non autem translationem in Abbatem Jurisdictionis Ordinariæ, & Ecclesiasticæ in Clerum, & Populum Putiniani, prævia separatione ejusdem Oppidi a reliqua Diocæsani Conversana; ideoque argumentum, & illatio ab hujusmodi passiva exemptione ad jurisdictionem activam, tanquam Canonicis Sanctionibus nimium absona, omninò repellenda videbatur.

De illius ætatis disciplina.

§. 11. Eò magis quia interpretatio Constitutionis pro sola exemptione passiva, Ecclesiasticæ historie monumentis illius ætatis apprime consonans, & conveniens comperitur. Quamvis enim tempore prædicti Alexandri III. eximi Apostolicæ auctoritate consueverint Monasteria ab Episcoporum Jurisdictione, ut Monastica quieti, & tranquillitati uberius consultum foret, nulla tamen per id temporis recesserunt exempcia activa jurisdictionis tributa Monachis in Clerum, & Populum.

Cessio juris Episcopalis ab Episcopo facta per verba generalia, congrue refertur ad exemptionem passivam.

§. 12. Parvique refert, quod Bulla Alexandri III. non solum confirmaverit donationes antiquitus factas Monasterio a Supremis Principibus, Comitibus, aliisque sæcularibus personis; sed ratam quoque habuerit cessionem juris Episcopalis primitus factam ab Episcopis Conversanis favore Monachorum, sicuti habetur in eo-

rum authentice scriptis. Quandoquidem cessio Juris Episcopalis, cum suapte natura non secum ferat omnimodam plenariam, & effrenatam abdicationem a donantibus in donatarios totius auctoritatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ in Populum, & Clerum exercenda, ad quem effectum verba deberent esse clara, & expressa; ratio juris suadet, per hujusmodi donationem nihil aliud transfusum fuisse in Abbatem, præterquam aliquam Juris Episcopalis partem, coherentem, & consentaneam soli exemptioni passivæ, & in majus dictæ exemptionis incrementum cessuram.

§. 13. Neque huic interpretationi ea adversatur animadverso, quod idem Alexander Papa III. confirmavit cessionem juris Episcopalis, aliasque donationes, relative ad documenta, quæ in Monachorum authentice scriptis contineri ferebantur: quia documenta hujusmodi neque examinata, neque Pontifici exhibita, neque in Bulla Alexandrina de verbo ad verbum, ut opus erat, expressa fuerunt; ideoque cum illa apud Monachos, antiquitatis offula tenebris, perpetuò conspulta jacuerint; palam fit, Literas Apostolicas prædicti Alexandri non egredi limites confirmationis Apostolicæ in forma communi, nullamque ex eadem confirmatione erui posse activæ jurisdictionis probationem.

§. 14. Caterùm ubi etiam donationes fuisse ab eodem Alexandro recognita, specialitèr approbata, & in suis literis expressa, nihilominus claris ostenditur argumentis, alienam fuisse a voluntate Pontificis quamcumque activæ juris Episcopalis ademptionem, & immutationem. Et enim proponente Episcopo Conversano paulò post querelam erepta sibi jurisdictionis Ordinariæ in Oppido Putiniani ab Abbate Benedictino eam sibi vindicante obtentu dictæ confirmationis Apostolicæ, præfatus Alexander Prædecessor, datis opportunè literis Episcopis Vigiliensi, & Tranensi, non solum declaravit, nullum se auctoritati Episcopi Conversani irrogasse voluisse præjudicium, sed etiam ad faciendam illata illius dignitati dispensia ab Abbate Benedictino, mandavit eisdem Episcopis, ut, causâ judicialitèr cognitâ, & instructâ, acta conficerent, & confecta Curia Romana remitterent. Successivè verò alii Pontifices Clemens, & Celestinus III., necnon Cardinalis Rogerius Romana Sedis Legatus, jurium Episcopatum vindices, unanimi sensu decreverunt, redintegrandum esse Episcopum in ablata jurisdictionis possessione, atque Ecclesiastico jure, & auctoritate in ea conservandum.

§. 15. Hæc autem illustria, & antiqua gestarum rerum monumenta demonstrant, privilegia ab Alexandro III. Monasterio concessa secumferre nudam passivæ exemptionis prærogativam, tam respectu Monasterii præfati, & Ecclesiarum ab eo dependentium, quam respectu Clericorum, & Sæcularium Monachis inservientium, firma tamen perseverante, & immota in Episcopo jurisdictione activa in Oppido Putiniani; ac proinde illam, utpotè a Monachis non acquisitam, per unionem factam a Joanne XXII., in Religionem Hierosolymitanam transfundi non potuisse. Et licet superius relata monumenta temporum injuria interciderunt; satis tamen visum est ea relata fuisse a Sententia promulgata a bon. mem. Cæsare Lambertino Episcopo Insulano, ad hanc litem dirimendam, ut superius dictum est, delegato à Leone X. Prædecessore nostro. Nam eximi hujus Præfatis, moribus integerrimi, & juris Canonici consultissimi, tum ob ejus dignitatem, tum ob vitæ probitatem, doctrinæque præstantiam, & generis nobilitatem, in re antiqua, & longè a memoria hominum remota, tanti faciendâ visa est auctoritas, ut ob illius testimonium, etiam deperditis actis,

Confirmatio Apostolica in forma communitatis nihil addit.

Item Alexander, cuiusque Successores, suam mentem factis declarant.

Ex dictis inferunt, solum exemptionem passivam Monachis competitivè.

Ideo nihil ultra in Relig. Hierosol. potuisse transfundi.

Standum testimonio Judicis omni exempt. majoris, præsertim in antiquis.

Immediata
subiectio S.
Sedi solam
importat ex-
emptionem
passivam.

Tenor sen-
tentiae pro
Episcopo
Conversa-
no.

Quenam
competant
Bajulivo S.
Stephani, &
Militiae Hiero-
solymit.

Præceptum
de servandis
limitibus
exemptionis
passivæ hic
præscriptis,
deque Epi-
scopi juris-
dictione non
trahenda.

quibus sententia nitetur, post longum tem-
poris cursum fides adjuungi deberet.

§. 16. Demum ad comprobendam passivæ
dumtaxat exemptionis concessionem confer ipsa
forma literarum Joannis XXII., qui, unione &
incorporatione dicti Monasterii Sancti Stephani
Religionis Hierosolymitanae ex Apostolica be-
nignitate facta, & concessa, una cum mem-
bris, Capellis, pertinentiis, juribus, & juris-
dictionibus, Pontificiam concessionem, & Apo-
stolicum privilegium non alia designavit nun-
cupatione, quam *immediata subjectionis Sanctae
Romanae Sedis*; quæ sanè verba soli congruunt
exemptioni passivæ, non autem juri activo, &
separationi Territorii.

§. 17. His igitur, aliisque rationum momen-
tibus maturè, seduloque perpensis; diligenterque
auditis, quæ fuerunt hinc inde proposita; in-
spectis etiam omnibus causæ instrumentis, pen-
nitensque consideratis; diligenti præterea habito
tractatu cum præfatis Casarum Palatii nostri
Auditoribus, ut compositis omnibus dissidiis,
tandem, benedicente Domino, oriatur abun-
dantia pacis, & ut Conversanae Ecclesiae jura a
moderno Episcopo, quibuscumque postpositis
humanis rationibus, magna sui nominis laude
strenuè constanterque propugnata, salva in pos-
terum, & illaesa consistant; decernendo pronun-
tiamus, & pronuntiando decernimus, jurisdi-
ctionem Ordinariam, & Episcopalem in Eccle-
sias, Clerum, & Populum universum dicti Locis,
seu Terræ *Putiniani* Conversanae Diocesis, com-
petere Episcopo Conversano, non autem Ba-
julivo Sancti Stephani, Magno Magistro, Fra-
tribus, aut Hospitali S. Joannis Hierosolymitani;
quorum favore dominium dumtaxat, &
alia bona, & jura temporalia super dicto lo-
co, & Populo, etiam quoad Decimas, quam-
vis spirituales, per Bajulivos ab immemorabili
tempore percipi solitas, & juxta men-
tem dicti Joannis XXII., in publicam causam
erogandas; cum obligatione tamen præstandi
Parocho ejusdem Terræ Congruam annuorum
ducatorum centum, juxta resolutionem alias
captam Anno Domini 1713., & 1715. super
eâdem Congrua a Congregatione S.R.E. Car-
dinalium negotiis, & consultationibus Episco-
porum, & Regularium præpositorum; Apostolica
auctoritate confirmamus, & approbamus.

§. 18. Ut autem sententia, & decretum no-
strum debitæ executioni demandetur, atque hæc
antiquissima, & controversia nullo amplius
tempore in posterum excitari, & renovari possit,
Magistro, & Fratribus dicti Hospitalis, nec-
non Bajulivis dicti Bajulivatus S. Stephani prope
Monopolim, nunc, & pro tempore existentibus,
in virtute sanctæ obedientiæ districtè præ-
cipimus, & mandamus, ut suo jure contenti,
idest Dominio temporali dictæ Terræ, seu Op-
pidi Putiniani, aliorumque bonorum, & ju-
rium similiter temporalium, quæ ad Abbatem,
& Monachos unionis tempore pertinebant,
necnon etiam Decimis, quæ hæctenus ab ipsis
Bajulivis percipi consueverunt, cum onere ta-
men solvendi Parocho, seu Archipresbytero
ejusdem Terræ pro sua Congrua annuam sum-
mam ducatorum centum moneræ illarum par-
tium; ac denique passivæ exemptione quoad
ipsos Bajulivos, eorumque domos, Cappellas,
& Ecclesias, si quæ sint in dicta Terra, seu
Oppido Regulares, aliasque personas tribus re-
quisitis pollentes, ad formam Sacri Concilii Tri-
dentini, & privilegiorum generalium dicto Hos-
pitali Sancti Joannis, ejusque fratibus, & in-
servientibus concessorum per diversos Romanos
Pontifices Prædecessores Nostros; nullum de cæ-
tero Ordinariæ, & Episcopalis jurisdictionis
actum in Ecclesias tam Curatas, quam non Cur-
atas, Clerum & populum dictæ Terræ Putiniani,

ejusque districtus, & Territorii, exercere au-
deant, seu præsumant; & multò minus directè,
vel indirectè impedire, quominus nunc, & pro
tempore existentes Episcopi Ecclesiae Conversanae
prædictam jurisdictionem, omnesque actus
ad illam quoquo modo pertinentes, per se,
vel per alios, in dictas Ecclesias, Clerum, &
populum liberè exercent: Quod si secus di-
rectè, vel indirectè per nunc, & pro tempore
existentes Bajulivos dicti Bajulivatus S. Stephani
factum fuerit, pœnam excommunicationis latae
sententiæ, à qua solùm à Nobis, & Successori-
bus Nostri; præterquam in mortis articulo,
absolvi possint, necnon privationis ejusdem Ba-
julivatus, omniumque aliarum Dignitatum, &
Commendarum, sive de justitia, sive de gratia
per eos quomodocumque obtentorum; & per-
petuè incapacitatis, sive inhabilitatis ad alias
Dignitates, & Commendas in posterum obtinen-
das, ipso jure, & ipso facto, absque ulla præ-
cedenti Judicis declaratione, incurrant; itaut
alii Milites proximè, ac deinceps sequentes in
ordine Antianitatis, servatâ in reliquis forma Sta-
tutorum, & Constitutionum ipsius Hospitalis, Ba-
julivatum, aliasque Dignitates, & Commendas per
hujusmodi privationem, ut præfertur, vacantes,
statim optare, atque obtinere possint, & debeant.

§. 19. Nos enim omnino volumus, quod
Bajulivi, & Fratres dicti Hospitalis in dicta Epi-
scopali, & Ordinaria jurisdictione in Terra Pu-
tiniani, ejusque Districtu, & Territorio, an-
nexis, & connexis, nullo pacto in posterum se
immisceant; & præterea, ad majorem caute-
lam, antiquas donationes Leonis, & aliorum Epi-
scoporum, & assertas confirmationes Romano-
rum Pontificum Prædecessorum nostrorum, &
præsertim Alexandri III., prout etiam Literas
primodictas Joannis XXII., pro eo, quod atti-
net ad dictam jurisdictionem Ordinariam, & Epi-
scopalem, motu proprio, & ex certa scientia, &
de Apostolica plenitudine potestatis ex toto re-
vocamus, abolemus, & annullamus, & solùm in
reliquis in suo robore, & firmitate manere de-
cernimus; & quatenus per eas, vel alio quo-
cumque modo tam deducto, quam non deducto,
dicta jurisdicção Episcopalis, & Ordinaria ab
Episcopis avulsa, & in Monachos, & Abbatem
dicti Monasterii Sancti Stephani, vel deinde in
Magistrum, & Fratres dicti Hospitalis S. Joannis
Hierosolymitani quomodocumque, & qualiter-
cumque translata fuisset; per præsentem nostras
Literas eandem Ordinariam, & Episcopalem ju-
risdictionem in Ecclesias, Clerum, & Populum
dictæ Terræ Putiniani, motu, scientia, & po-
testate simili, à Magno Magistro, Fratribus, &
Hospitali præfatis penitus penitusque avellimus,
& Episcopis Ecclesiae Conversanae; prout antea
de jure competeat, plenariè addicimus, & re-
stituimus, eosque in illa plenissimè reintegramus,
perinde ac si dictæ donationes, & Literæ Aposto-
licæ nunquam factæ, & concessæ fuissent.

§. 20. Quo circa Venerabilibus Fratribus Tra-
nensi, & Barensi Archiepiscopis, ac dilectis Fi-
liis Casarum Curiae Camerae Apostolicae Ge-
nerali Auditori, ac Nostro & Sedis Aposto-
licae Nuncio in Regno Neapolitano commo-
ranti, ipsique Magno Magistro, & Fratribus
præfati Hospitalis S. Joannis nunc, & pro
tempore existentibus, motu simili per Aposto-
lica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo,
aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios,
præsentem Literas, & in eis contenta quæcum-
que, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro
parte Episcopi requisiti fuerint, solemniter pu-
blicantes, eique in præmissis efficacis defensionis
præsidio assistentes, faciant auctoritate no-
stra easdem præsentem, & in eis contenta hu-
jusmodi, à Bajulivis dicti Bajulivatus S. Stephani,
aliisque Fratribus dicti Hospitalis, necnon

Pœnae per
contraven-
tores incur-
rendæ.

Donationes,
& assertæ
confirmatio-
nes, ad cau-
telam, an-
nullantur.

Et jurisdic-
tio ordina-
ria à Fratri-
bus Militi-
bus avulsa,
Episcopo re-
stituatur.

Executores
deputantur,
tum facultati-
bus &c.

Clero, & Populo præfati Oppidi, seu Terræ Putiniani nunc, & pro tempore existentibus, cæterisque omnibus, inviolabiliter observari; non permittentes eum, ejusque in Episcopatu Successores, desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari; Contradiçtores quolibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, postpositâ quacumque appellatione, & recurfu, etiam ad Sedem Apostolicam, compescendo; ac, servata forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatur
litis penden-
tiae, juri qua-
esito, privile-
giis, statutis
&c.

§. 21. Non obstantibus præmissis, & præsertim lite hætenus pendente in Auditorio nostri Palatii, cujus litis statum, & merita, & alia quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes; necnon Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo; privilegiis, & indultis à Sede præfata hætenus concessis Hospitali, & Fratribus prædictis; ejusque Statutis, & Ordinationibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; & quibusvis aliis Literis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam in Conciliis Generalibus, etiam consistorialiter, & motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus, ac aliis quomodolibet etiam per Nos pluries concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut aliqua alia exquisita forma habenda foret, latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque: aut si prædictis Bajulivis, & Fratribus Hospitalis præfati, seu aliquibus aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis
auctoritas
tribuitur.

§. 22. Volumus autem, ut earundem Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud, habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio.

§. 23. Nulli ergo omninò hominum liceat, hanc paginam nostræ sententiæ, decreti, constitutionis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 14.
Mart. 1743.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem pridie Idus Martii, Anno Incarnationis Domini cæ milleesimo septingentesimo quadragesimo tertio, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

Loco ✠ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Electio, seu Postulatio duorum Patriarcharum Maronitarum ab Antistitibus illius Nationis disidentibus facta, cassatur, & annullatur, reservata S. Sedi Patriarchalis Ecclesiæ provisione.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Quod non humanâ, sed divinâ decretum est sententiâ à Numidia Antistitibus antiquæ traditionis exempli servantibus, & Ecclesiasticæ memoriis disciplina, ut ad Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis referretur judicium, quiddid, quamvis de disjunctis, remotisque Provinciis, ageretur; nec prius ducerent finendum, nisi ad ejsdem Sedis notitiam perveniret, ut tota hujus auctoritate, quæ fuerit justa pronuntiatio, firmaretur; id sæpè alias, & nuper ab inclyta Maronitarum de orthodoxa Fide, & obedientia eidem Apostolicæ huic Sanctæ Sedi debita semper tantopere meritorem Natione præstitum est, cum post obitum bonæ memoriæ Josephi Petri, dum viveret, Antiocheni ejsdem Nationis Patriarchæ, extra Romanam Curiam universæ carnis ingressi, scissuris, & dissensionibus ob duorum Patriarcharum electiones exortis, ad nos ambo Electi appellantes, Pallio etiam donari postularunt. Enimverò sex quidem ex una parte convenientes Antistites Venerabilem Fratrem Eliam Archiepiscopum Arcensem, pauci verò alii ex parte altera Venerabilem pariter Fratrem Tobiam Archiepiscopum Napolosæ, seorsim diversis in locis, in Patriarcham hujusmodi eligere ausi fuerunt. Ambo igitur, ut præmittitur, Electi, sive Postulati præfati Patriarchæ ad Nos, & Apostolicam Sedem recursum habentes, enixis precibus rogant, ut cujusque electionem approbare, ratam habere, & confirmare, atque Pallium etiam transmittere de benignitate, & potestate Apostolica dignemur.

Recurfus à
Maronitis
habitus ad
Sanctam Se-
dem occa-
sione schif-
matis inter
eos orti.

§. 1. Quoniam autem Nos, ut in causa tanti momenti eâ, qua decet, maturitate procederet, utramque electionem, seu postulationem particulari Congregationi nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum discutendam, examinandamque commisimus; & Cardinales dicte particularis Congregationis, postquam Viros ab Electis prædictis missos, ac defensores plenè audivissent, omnesque scripturas pro utraque parte productas recognovissent, coram Nobis congregati, attentis peculiaribus, & gravibus nullitatibus in utraque electione repertis, per concordia suffragia, & vota censuerunt, neutram electionem, seu postulationem sustineri debere, neque locum esse alterutrius sanationi; sed utramque electionem, sive postulationem nullam, irritam, nullius roboris, ac momenti esse, ac fore, declarari, & haberi; ac proinde Patriarchali Ecclesiæ hujusmodi ex integro, juxta Sacros Canones, atque inconcussam Apostolicæ Sedis prædictæ in similibus casibus stylym, provideri debere de persona Nobis benevola, & quatenus provisionem hujusmodi de aliquo Antistite cuicumque Ecclesiæ addito faceremus, hanc, prævia solutione vinculi Ecclesiæ, quo tenetur, fieri debere.

Causa dele-
gatur Cong.
part. de Pro-
pag. Fide.

Congrega-
tionis con-
silio.

§. 2. Hinc est, quod Nos, quos tam paternæ caritas, qua Nationem hujusmodi maxime diligimus, & amplius complecti cupimus, quam Apostolica omnium Ecclesiarum sollicitudo à Pastorum Principe Jesu Christo Nobis injecta vehementius urget, de memoratæ Congregationis consilio, necnon motu proprio,

Pontifex,
illi inharen-
do, utram-
que electio-
nem, seu po-
stulationem,
nullam decla-
rat.

& ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, utramque tam Elia Archiepiscopi Arcen. à sex Antistitibus, quam Tobia Archiepiscopi Napolitana à paucis factam electionem, sive postulationem, nullam, irritam, & inanem, ac nullius roboris, & momenti esse, & fore, nullique eorum suffragari debere declaramus, annullamus, irritamus, & cassamus, atque utramque de utroque electionem, sive postulationem habitam, & factam, perinde haberi debere in omnibus, & per omnia, ac si minime, & numquam habita, & facta fuisset, pariter decernimus, præcipimus, & declaramus; ipsamque Ecclesiam Patriarchalem adhuc eo, quo ante electionem, sive postulationem prædictam, per obitum dicti Josephi Petri, vacabat, modo vacare; nullumque jus, & auctoritatem per electionem, sive postulationem antedictam utrique præsenso Electo, sive postulato acquisitum, sive acquisitam esse, & fore, ac irritum, & inanem, nulliusque roboris, ac momenti quemcumque actum per ipsos præsenso Electos, & Postulatos, sive factum, aut faciendum, quemadmodum etiam alterum eorum in iis omnibus, & singulis ad Patriarchalem potestatem, & auctoritatem spectantibus sese ingerere, & introumittere audentem, ipso facto pœnis omnibus contra non parentes mandatis Apostolicis per Sacros Canones inflictis, & indignationi nostræ obnoxium esse, ac fore, eaque incurrere, & incursum esse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus decernimus, statuimus, & declaramus; ipsiusque Patriarchalis Ecclesie Antiochena Maronitarum ita, ut præmittitur, vacantis, collationem, provisionemque quoadmodum faciendam, Nobis, & Apostolica Sedi prædictæ reservamus.

§. 3. Decernentes eandem præsentem Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocari, citari, & audiri, neque causæ, propter quas præsentem emanarunt, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis iusta, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas præsentem Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quoadmodum spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque, & non aliter, in præmissis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, aliove quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & definiendi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Nostra, & Cancellaria Apostolica Regula de jure quæsitio non tollendo, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Patriarchalis Ecclesie etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut eorumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 13. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Cardinalis Passioneus.

Maronitarum Patriarchalis Ecclesia Antiochena, auctoritate Apostolica, & jure devolutionis, providetur in personam Simonis Evodii Archiepiscopi Damasceni.

Venerabili Fratri, Simoni Archiepiscopo Damasceno.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUPER ad Nos, & Apostolicam hanc Sanctam Sedem delatis scissuris, dissidiisque, propter electionem Patriarchæ Patriarchalis Ecclesie Antiochena Inclitæ Nationis Maronitarum, per obitum Josephi Petri, dum vixit, ejusdem Ecclesie Patriarchæ, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolverat, exortis, ad opportunum & salutare iisdem componendis, sedandisque remedium afferendum, dedimus alias nostras in pari forma Brevis Literas, tenoris sequentis: BENEDICTUS PAPA XIV. Ad futuram &c. Quod non humana &c. ut supra num. LXXXVII.

§. 1. Eapropter Nos agrè ferentes Patriarchalem Ecclesiam prædictam Pastoris destitutam solatio, & tot, tamisque inter Hæreticos, Schismaticos, Mahumetanos, & Infideles, veluti Rosam inter Spinis, circumdatam angustiis & calamitatibus, amplius vacare, ad provisionem ejusdem Patriarchalis Ecclesie Antiochena celerem & felicem, ne Ecclesia ipsa Antiochena majoribus longæ vacationis exponatur incommodis, & dissidiis, paternis & sollicitis studiis intendentes, ac perspectam habentes notitiam de eximis virtutibus Fratemitatis tuæ in tua ad Archiepiscopatum Damascenum promotione plurimi habitis, necnon quod Tu Venerabilium Fratrum Nationis Maronitica Antistitum Decanus sis, & apud Nos plurimorum fide dignorum testimonio commenderis, postquam de præficiendo eidem Ecclesie Antiochena prædictæ Nationis personam utilem, ac etiam fructuosam, cum iisdem Cardinalibus dictæ Congregationis particularis deliberationem habuimus diligentem, Te a quibusvis excommunicationis, sus-

Transumptorum auctoritas.

Dat. die 13. Mart. 1743.

LXXXVIII.

Pontifex refert cassationem duplicis electionis Patriarchæ, cum interione Brevis.

Ecclesia vacanti præficit Archiepiscopum Damasc.

Prohibet, sub pœnis &c., ne electi in Patriarchatus gubernio se ingerant.

Provisionem Ecclesie Patriarchalis sibi, & Sedi Apostolicæ reservat. Clausula.

Ab Ecclesia
Damascenae
vinculo ab-
solutum.

Cum praece-
pto de ca-
pienda pos-
sessione.

Eundem hor-
tatur ad Pa-
trialis mu-
neris impie-
mentum.

Præcipit
Episcopis, Suf-
frag. Clero,
Populo, &
Vassallis, ut
novum Pa-
triarcham
agnoscant,
eique obse-
quantur.

penſionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis ſenti-
entiis, cenſuris, & poenis, ſi quibus quomodo-
libet innodatus exiſtis, ad hoc dumtaxat, ut
translatio & præſectio per Nos, ut infra, fa-
cienda, necnon præſentes ſuum fortiantur effe-
ctum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum
fore cenſentes, ac a vinculo, quo dictæ Eccleſiæ
Damascenæ, cui præes, teneris, de ſimul con-
ſilio & Apoſtolice poteſtatis plenitudine abſol-
ventes, ad eandem Eccleſiam Antiochenam Na-
tionis præfatæ, de conſilio, & poteſtatis plenitudine
paribus, transferimus, Teque illi in
Patriarcham ejuſdem Nationis præſicimus, &
Paſtorem; curam, regimen, & adminiſtrationem
dictæ Eccleſiæ Antiochenæ Nationis prædictæ
Tibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie
committendo; atque etiam non ſolum liberam
Tibi ad Patriarchalem Eccleſiam præſatam tran-
ſeundi licentiam tribuimus, ſed etiam in virtute
ſanctæ Obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ,
aliisque arbitrio noſtro imponeadis poenis, præ-
cipimus & mandamus, ut Patriarchalis Eccle-
ſiæ huiusmodi poſſeſſionem, ſtatim ac præſentes
noſtræ Literæ ad Te pervenerint, nulla inter-
poſita mora, adeas, & capias, atque omnia,
& ſingula jura, auctoritatem, poteſtatem, præ-
eminentiam, prærogativas, juridiſtionem, pri-
vilegia, aliaque huiusmodi ad Patriarcham dictæ
Patriarchalis Eccleſiæ pro tempore exiſtente
quomodo libet ſpectantia, & quibus alii Patriar-
chæ Eccleſiæ præfatæ Prædeceſſores tui de jure,
uſu, & conſuetudine, uſi, gaviſi, & fruiti
ſuerunt, pari modo exerceas, ac iis utaris,
fruaris, & gaudeas: In illo, qui dat gratias,
& largitur præmia, confidentes, quod, diri-
gente Domino adus tuos, prædictæ Eccleſiæ
Antiochena Nationis ejuſdem ſub tuo felici re-
gimine regetur utiliter, & proſperè dirigitur,
ac grata in eiſdem ſpiritualibus, & temporalibus
ſuſcipiet incrementa.

§. 2. Tu igitur ad eandem Patriarchalem
Eccleſiam Antiochenam Nationis præfatæ cum
gratia noſtræ benedictionis accedens, curam,
& adminiſtrationem prædictas ſic exercere ſtu-
deas fideliter, ſollicitè, & prudenter, quod
Eccleſia ipſa Antiochena dictæ Nationis, Guber-
natori provido, & fructuoſo adminiſtratori gau-
deat ſe commiſſam, Tuque præter æternæ retri-
butionis præmium, noſtram, & dictæ Sedis be-
nedictionem, ac gratiam exinde uberius con-
ſequi merearis.

§. 3. Quocirca eiſdem Venerabilibus Fratri-
bus Archiepiſcopis, & Episcopis Suffraganeis,
ac dilectis pariter filiis Capitulo, & Vaſſallis
Eccleſiæ Antiochenæ Nationis præfatæ, ac Clero
ſeculari, & Regulari, etiam Societatis Jeſu, &
Populo Civitatis, ac Dioceſis Antiochenæ ejuſ-
dem Nationis, per Apoſtolica ſcripta manda-
mus, ut Suffraganei Tibi tamquam membra capi-
tuli obſequentes, & Capitulum Tibi tamquam
Patri, & Paſtori animarum ſuarum humiliter
intendentes, exhibeant Tibi obedientiam, &
reverentiam debitas, & devotas; ita quod mu-
tua inter Te, & ipſos Suffraganeos gratia gra-
tos fortiatur effectus, & Nos eorum devotio-
nem poſſimus propterea in Domino meritò
commendare; ac Clerus Te, pro noſtra & ejuſ-
dem Sedis reverentia, benignè recipientes, &
honorificè pertractantes, tua ſalubria monita, &
mandata ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adim-
plere procurent; Populus verò Te tamquam Pa-
trem, & Paſtorem animarum ſuarum devotè ſuſ-
cipientes, & debita honorificentia proſequentes,
tuis monitis, & mandatis ſalubribus humiliter
intendant; ita quod Tu in eis devotionis Filios,
& ipſi in Te per conſequens Patrem benevolum
inveniſſe gaudeatis: Vaſſalli autem prædicti Te
debito honore ſequentes, Tibi fidelitatem
ſolitam, ac conſuetam ſervitia, & jura Tibi ab

eis debita integrè exhibere procurent; alioquin
ſententiam, ſive poenam, quam ritè tuleris ſive
ſtatuere in rebelles, ratam habebimus, & fa-
ciemus auctore Domino uſque ad ſatiſfactionem
condignam inſolubiliter obſervari.

§. 4. Volumus autem, quod Tu, antequam
regimini, & adminiſtrationi dictæ Patriarchalis
Eccleſiæ Antiochenæ Nationis præfatæ Te in
aliquo immiſceas, in manibus alicujus Catholici
Antiftitis gratiam, & communionem Sedis Apoſ-
tolice habentis, & in illis partibus degentis,
Fidei Catholice profeſſionem a Sede prædicta
Orientalibus præſcriptam, juxta unam, & præſeſſè
emittere; & fidelitatis debite ſolium juramen-
tum, juxta alteram, formas præſentibus adno-
tatas, præſtare omnino tenearis, ac Profeſſionis
Fidei, quam emiſeris, & juramenti huiusmodi,
quod præſtaveris, formas eidem Congregationi
de Propaganda Fide de verbo ad verbum per
tuas patentes literas tuo ſigillo munitas, per
proprium Nuntium quocitocius deſtinare pro-
cures.

§. 5. Forma autem Profeſſionis Fidei, quam
emittes, hæc eſt: Ego Simon Electus Patriar-
chalis Eccleſiæ Antiochenæ Nationis Maronitarum
firma fide credo, & profiteor omnia & ſingula,
quæ continentur in Symbolo Fidei, quo Sancta Ro-
mana Eccleſia utitur, videlicet: Credo in unum
Deum Patrem Omnipotentem, Factorem Cali, &
Terræ, viſibilem omnium, & inviſibilem; & in
unum Dominum Jeſum Chriſtum Filium Dei Uni-
genitum, & ex Patre natum ante omnia ſæcula,
Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de
Deo vero, genitum non factum, conſubſtantialem
Patri, per quem omnia facta ſunt, qui propter
Nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit
de Cali, & incarnatus eſt de Spiritu Sancto ex
Maria Virgine, & homo factus eſt, crucifixus etiam
pro nobis ſub Pontio Pilato, paſſus, & ſepultus eſt,
& reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas, & a-
ſcendit in Cælum, ſedit ad dexteram Patris, & i-
terum venturus eſt cum gloria judicare vivos & mor-
tuos, cujus Regni non erit finis: Et in Spiritum
Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre,
Filioque procedit, qui cum Patre, & Filio ſimul
adoratur, & conglorificatur, qui locutus eſt per
Prophetas: & unam Sanctam Catholicam, & Apoſto-
licam Eccleſiam; conſiteor unum Baptiſma in remiſſio-
nem peccatorum; & expecto reſurrectionem mortuo-
rum; & vitam venturi ſæculi. Amen: Veneror
etiam, & ſuſcipio univerſales Synodos, prout ſe-
quitur, videlicet: Nicænam primam, & profiteor,
quod in ea contra Arium damnate memoria deſi-
gnatum eſt, Dominum Jeſum Chriſtum eſſe Filium
Dei ex Patre natum unigenitum, ideſt ex ſubſtan-
tia Patris natum non factum, conſubſtantialem Pa-
tri, atque impias illius voces rectè in eadem Synodo
damnatas eſſe, quod aliquando non fuerit, aut
quod factus ſit ex iis, quæ non ſunt, aut ex alia
ſubſtantia, vel eſſentia, aut quod ſit mutabilis,
vel convertibilis Filius Dei; Conſtantinopolitanam
primam, ſecundam in ordine, & profiteor, quod
in ea contra Macedonium damnate memoria de-
ſignatum eſt, Spiritum Sanctum non eſſe ſervum,
ſed Dominum, non Creaturam, ſed Deum, ac
unam habentem cum Patre, & Filio Deitatem; E-
pheſinam primam, tertiam in ordine, & profiteor,
quod in ea contra Neſtorium damnate memoria
deſignatum eſt, Divinitatem, & Humanitatem, inef-
fabili & incomprehenſibili unione, in una perſona
Filii Dei unum nobis Jeſum Chriſtum conſtituiſſe,
eaque de cauſa Beatiffimam Virginem verè eſſe Dei
Genitricem; Calcedonenſem, quartam in ordine, &
profiteor, quod in ea contra Eutychem, & Dioſco-
rum, ambos damnate memoria deſignatum eſt, unum
eundemque Filium Dei Dominum Noſtrum Jeſum
Chriſtum perfectum eſſe in Deitate, & perfectum in
Humanitate, Deum verum, & hominem verum ex
anima rationali, & corpore, conſubſtantialem Patri

Mandat Ele-
cto, ut Fi-
dei Profeſ-
ſionem emi-
tat, & jura-
mentum fide-
litas præ-
ſtet.

Forma Pro-
feſſionis Fi-
dei.

secundum Deitatem, eundem consubstantialem Nobis secundum Humanitatem, per omnia Nobis similem absque peccato, ante secula quidem de Patre genitum secundum Deitatem; in novissimis autem diebus eundem propter Nos, & propter nostram salutem ex Maria Virgine Dei Genitrice secundum Humanitatem, unum, eundemque Christum Filium Dominum Unigenitum in duabus naturis inconfuse, immutabiliter, indivise, inseparabiliter agnoscendum, nusquam sublata differentia naturarum propter unionem, magisque salva proprietate utriusque nature, in unam personam, atque substantiam concurrentem, non in duas personas partitum, aut divisum, sed unum, eundemque Filium, & Unigenitum Deum Verbum Dominum Jesum Christum: Item ejusdem Domini Nostri Jesu Christi Divinitatem; secundum quam consubstantialis est Patri, & Spiritui Sancto, impassibilem esse, & immortalem; eundem autem crucifixum, & mortuum tantummodo secundum carnem, ut pariter definitum est in dicta Synodo, & in Epistola S. Leonis Romani Pontificis, cujus ore B. Petrum Apostolum locutum esse Patres in eadem Synodo acclamaverunt, per quam definitionem damnatur impia heresis illorum, qui Trifugio ab Angelis tradito, & in prefata Calcedonensi Synodo decantato, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis miserere Nobis, addebant, qui crucifixus es pro Nobis, atque adeo divinam naturam trium Personarum passibilem asserabant, & mortalem; Constantinopolitanam secundam, quintam in ordine, in qua prefata Calcedonensis Synodi definitio renovata est; Constantinopolitanam tertiam, sextam in ordine, & profiteor, quod in ea contra Monothelitas definitum est, in uno, eodemque Domino Nostro Jesu Christo duas esse naturales voluntates, & duas naturales operationes indivise, inconvertibiliter, inseparabiliter, inconfuse, & humanam ejus voluntatem non contrariam, sed subjectam Divine ejus, atque omnipotenti voluntati; Nicenam secundam, septimam in ordine, & profiteor, quod in ea contra Iconoclastas definitum est, Imagines Christi, ac Deiparæ Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, & venerationem impertiendam; Constantinopolitanam quartam, octavam in ordine, & profiteor in ea Photium merito fuisse damnatum, & Sanctum Ignatium Patriarcham restitutum; Veneror etiam, & suscipio omnes alias universales Synodos auctoritate Romani Pontificis legitime celebratas, & confirmatas, & presertim Florentinam Synodum, & profiteor, qua in ea definita sunt, videlicet, quod Spiritus Sanctus ex Patre & Filio aternaliter est, & essentiam suam, sumque esse subsistens habet ex Patre simul & Filio, & ex utroque aternaliter, tanquam ab uno principio, & unica spiratione procedit; item dictionem illam Filiique, veritatis declarande gratia, & imminente necessitate, licite, ac rationabiliter Symbolo fuisse appositam. Item in Azymo, sive fermentato pane tritico Corpus Christi veraciter confici, Sacerdotesque in altero ipsum Domini Corpus consecrare debere, unumquemque scilicet juxta sua Ecclesie, sive Occidentalis, sive Orientalis, consuetudinem. Item si vere penitentes in Dei caritate decesserint, antequam dignis penitentia fructibus de commissis satisfecerint, & omisiss, eorum animas penis Purgatorii post mortem purgari, & ut a penis hujusmodi releventur, prodesse eis Fidelium vivorum suffragia; Missarum scilicet Sacrificia, Orationes, & Eleemosynas, ac alia pietatis officia, qua a Fidelibus pro aliis Fidelibus fieri consueverunt secundum Ecclesie institutum; illorumque animas, qui post Baptisma susceptum nullam omnino peccati maculam incurrerunt, illas etiam, qua post contractam peccati maculam, vel in suis corporibus, vel eisdem exuta, sunt purgata, in Cælum mox recipi, & inveni clarè ipsum Deum Trinum & Unum, sicuti est, pro meritum tamen diversitate

alium alio perfectius; illorum autem animas, qui in actuali mortali peccato, vel sola originali decedunt, mox in Infernum descendere, penis tamen disparibus puniendas. Item Sanctam Apostolicam Sedem, & Romanum Pontificem in universum Orbem tenere primatum, & ipsam Pontificem Romanum Successorem esse Beati Petri Principis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesie Caput, ac omnium Christianorum Patrem, ac Doctorem existere, & ipsi in Beato Petro pascendi, regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam a Domino Nostro Jesu Christo plenam potestatem traditam esse, quemadmodum etiam, ut eadem Florentina Synodus asserit, in gestis Oecumenicorum Conciliorum, & in sacris Canonibus continetur. Item legalia veteris Testamenti, seu Moysæ Leges Cereemonias, sacra Sacrificia, & Sacramenta, Domino Jesu Christo adveniente cessasse, & post promulgatum Evangelium sine peccato observari non posse; ejusdem etiam Legis veteris ciborum mundorum, & immundorum differentiam ad ceremonialia pertinere, qua surgente Evangelio transferunt: Illam etiam Apostolorum prohibitionem ab immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato, illi tempore congruisse, ut inter Judæos, & Gentiles diffensionis materia tolleretur, cujus Apostolice prohibitionis causa cessante, etiam cessavit effectus. Pariter veneror, & suscipio Tridentinam Synodum, & profiteor, qua in ea definita, & declarata sunt, & presertim offerri Deo in Missa verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium, pro vivis, & defunctis, atque in Sanctissimo Eucharistia Sacramento, juxta fidem, qua semper in Ecclesia Dei fuit, contineri verè, realiter, & substantialiter Corpus, & Sanguinem, unà cum Anima, & Divinitate Domini Nostri Jesu Christi, ac proinde totum Christum, fierique conversionem totius substantie panis in Corpus, & totius substantie vini in Sanguinem, quam conversionem Catholica Ecclesia aptissime Transubstantiationem appellat, & sub unaquaque specie, & singulis cujusque speciei partibus, separatione facta, totum Christum contineri. Item septem esse nove Legis Sacramenta a Christo Domino Nostro instituta ad salutem humani generis, quorum non omnia singulis necessaria, videlicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Penitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium, illaque gratiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem iterari non posse. Item Baptismum esse necessarium ad salutem, ac proinde, si mortis periculum immineret, mox sine ulla dilatione conferendum esse, & a quocumque, & quandoque sub debita materia, & forma, & intentione collatum, esse validum. Item Sacramenti Matrimonii vinculum indissolubile esse, & quomvis propter adulterium, heresim, aut alias causas possit inter Conjuges Thori, & Cobitationis separatio fieri, non tamen illis aliud Matrimonium contrahere fas esse. Item Apostolicas, & Ecclesiasticas traditiones suscipiendas esse, & venerandas. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo Ecclesie relictam fuisse, illarumque usum Christiano Populo maxime salutarem esse. Pariter qua de peccato originali, de justificatione, de sacrorum Librorum, tam veteris, quam novi Testamenti indice, & interpretatione in prefata Tridentina Synodo definita sunt, suscipio, & profiteor. Cetera item omnia suscipio, & profiteor, qua recipit, & proficitur Sancta Romana Ecclesia, simulque contraria omnia, & Schismata, & Hereses ab eadem Ecclesia damnatas, rejectas, & anathematizatas, ego pariter damno, rejicio, & anathematizo. Insuper Romano Pontifici Beati Petri Principis Apostolorum Successori, ac Jesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo, ac juro. Hanc fidem Catholice Ecclesie, extra quam nemo salvus esse potest, quam in presenti spontè profiteor, & veraciter teneo, eandem integram, & inviolatam usque ad extremum vitæ spiritum,

Forma Juramenti fidelitatis.

constantissimè, Deo adjuvante, retinere, ac confiteri, atque a meis Subditis, vel illis, quorum cura ad me in meo munere spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum, ego idem Simon Electus, qui supra, spondeo, voveo, & juro, sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

§. 6. Forma verò juramenti, quod prætabis, hæc est: Ego Simon Electus Patriarchalis Ecclesie Antiochena Nationis Maronitarum ab hac hora in antea fidelis & obediens ero Beato Petro, Sanctæque Apostolicæ Romanæ Ecclesie, ac Domino Nostro Domino Benedicto PP. XIV., suisque Successoribus canonicè intransibus; non ero in consilio, aut consensu, vel factò, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiantur mala captione, aut in eos violenter manus quomodolibet ingerantur, seu injuria aliqua inferantur, quovis quæsito colore: consilium verò, quod mihi credituri sunt per se, aut Nuntios, seu Literas, ad eorum damnum, me sciente, nemini pandam: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, adjutor eis ero ad defendendum, & retinendum contra omnem hominem: Legatum Apostolicæ Sedis in eundo, & redeundo honorificè tractabo, & in suis necessitatibus adjuvabo: jura, honores, privilegia, & auctoritatem Romanæ Ecclesie, Domini Nostri Pape, & Successarum præfatorum conservare, defendere, augere, & promoveri curabo; nec ero in consilio, factò, vel tractatu, in quibus contra ipsum Dominum Nostrium, vel eandem Romanam Ecclesiam aliqua sinistra, vel præjudicialia persone, honoris, juris, status, & potestatis eorum machinentur, & si talia a quibuscumque procurari novero, vel tractari, impediam hoc pro posse, & quanto citius potero commodè significabo eidem Domino Nostro, vel alteri, per quem ad ipsius notitiam poterit pervenire: Regulas Sanctorum Patrum, Decreta, Ordinationes, sententias, dispositiones, reservationes, provisiones, & mandata Apostolica totis viribus observabo, & faciam ab aliis observari: Hæreticos, & Schismaticos, ac Rebelles Domino Nostro, & Successoribus præfatis pro posse perseguar, & impugnabo; vocatus ad Synodum veniam, nisi præpeditus fuero canonica præpeditio: Apostolorum limina singulis decenniis personaliter, ac per me ipsum visitabo, & Domino Nostro, & Successoribus præfatis rationem reddam de toto meo Pastoralis Officio, deque rebus omnibus ad Ecclesie meæ statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, que meæ fidei credita sunt, salutem quoquomodo pertinentibus, & vicissim Mandata Apostolica præfata humiliter recipiam, & quam diligentissimè exequar: Quod si legitimo impedimento detentus fuero, præfata omnia adimplebo per certum Nuntium ad hoc speciale mandatum habentem, de gremio Capituli mei, aut alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, seu aliàs Personatum habentem, aut his mihi deficientibus, per Diæcesanum Sacerdotem, & Clero deficiente, omnino per aliquem alium Presbyterum Sæcularem, vel Regularem spectatè probitatis, & Religionis de supradictis omnibus plenè instructum; de hujusmodi autem impedimento docebo per legitimas probationes ad Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalem Proponentem in Congregatione Sacri Concilii Tridentini per supradictum Nuntium transmittendas; Possessiones verò ad Mensam meam pertinentes non vendam, neque donabo, neque impignorabo, neque denuo infundabo, vel aliquo modo, alienabo, etiam cum consensu Capituli Ecclesie meæ, inconsulto Romano Pontifice, & Constitutionem super prohibitione Investiturarum Bonorum Jurisdictionalium de Anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimoquinto editam servabo, & si ad aliquam alienationem devenero, pœnas in quadam super hoc edita Constitutione contentas eo ipso incurrere volo: Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

De Pallio eidem concedendo.

§. 7. Cæterum Pallium, insigne videlicet plenitudinis Pontificalis Officii, de Corpore Beati

Petri Apostoli sumptum, tunc ad Fraternitatem tuam, cum per tuum Nuntium, ea, qua decet, instantia postularum fuerit, destinandum, transmittendumque mandabimus. Non obstantibus iis omnibus, que in præfatis nostris literis volumus non obflare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Cardinalis Passioneus.

Ad Maronitarum Nationem Commissarius Apostolicus ablegatur, pro præmissorum, aliorumque Apostolicæ Sedis mandatorum executione, cum facultatibus oportunis.

Dilecto Filio Jacobo à Luca, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum professori, Conventus Sancti Sepulchri, ejusque dependentium, Visitatori, ac Commissario Apostolico.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUPER ad sedandas, componendasque lites, scissuras, & controversias post bonæ memoriæ Josephi Petri, dum vixit, Antiocheni Nationis Maronitarum Patriarchæ obitum excitatas, ob electionem, seu postulationem duorum Patriarcharum ad Ecclesiam Patriarchalem dictæ Nationis factam, edidimus Apostolicas nostras in simili forma Brevis Literas ad Venerabilem Fratrem Simonem Archiepiscopum Damascenum datas, in quibus alias pariter nostras in pari forma Brevis literas ad futuram memoriam editas inferuimus; Ambarum autem Literarum tenor est, qui sequitur. Venerabili Fratri Simoni &c. Nuper ad Nos &c. ut supra num. LXXVIII. Præfatarum autem Literarum exemplaria seorsim in Chartis Pergamenis scripta, & Annulo Piscatoris munita, cum hisce nostris conjuncta, ad te transmittenda mandamus, ut non solum, quæcumque in iisdem continentur, debite executioni demandari prouiderent, fideliterque cures, verum etiam quæcumque hisce nostris in pari forma Brevis à te peragenda in virtute sanctæ obedienciæ injungimus, omni studio, atque conatu conficere satagas.

§. 1. Primum igitur omnium, Te, de cujus singulari fide, prudentia, sapientia, dexterritate, ac Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, & ex eo præferim, quod diu in istis regionibus, dum per plures annos in Sancta Hierosolymorum Civitate Conventus Ordinis tui Guardiani munus laudabiliter exercebas, commoratus, mores, idiomata, & insituta Nationis Maronitarum apprime noveris, Nostro & Apostolicæ Sedis nomine, ad ea omnia, que in memoratis nostris præfatis Literis continentur, peragenda, & conficienda, Ablegatum nostrum apud dictam Nationem, & Apostolicum Commissarium, cum omnibus, & singulis facultatibus ad hunc effectum necessariis, & opportunis, tenore, & auctoritate paribus facimus, constituimus, & deputamus.

§. 2. Præterea facultatem Tibi etiam tribuimus, & impertimur, contra quoscumque mandatis tuis Apostolica auctoritate nostra munitis non parentes, contumaces, & rebelles, sive Archiepiscopali, & Episcopali dignitate præditos, sive Clerum sæcularem, & regularem, etiam Societatis Jesu, necnon Sæculares, & Laicos quoscumque, cujusvis gradus, & conditionis, ac

digni-

Dat. die 16. Mart. 1743.

LXXIX.

De cassatione duplicis electionis Patriarchæ, & electione alterius auctoritate Apostolica; cum interfectione Breuium.

Pro quorum executione Ablegatus S. Sedis, & Commissarius Apostolicus deputatur.

Cum facultate compellendi contumaces.

dignitatis, procedendi, si opus fuerit, cum canonicis censuris, & penis, quas pariter à te inflictas auctore Domino ratas habebimus, & observari faciemus.

& intimationis Apostolicæ provisionis nostræ diem, peractos, & peractas.

§. 8. IV. Facultatem similiter tributam remittendi, & condonandi omnes pecuniarum, quæ ad Patriarchas spectabant, exactiones, ab utroque prætenso Electo quomodolibet factas; ita tamen, ut, quoad pecunias quidem ad Patriarcham spectantes, benigna utrique impendatur condonatio; quoad pecunias verò ad Sedem Patriarchalem pertinentes, unusquisque eidem Patriarchali Sedi restituere teneatur.

§. 9. V. Scripturas omnes ad utriusque prætenso Electi patrocinium, & favorem editas, & prædictæ Congregationi de Propaganda Fide hinc inde exhibitas, tamquam in forma non probanti esse, ac fore, & haberi, ac proinde in futurum nullum fama, & existimationi utriusque Electi ex ipsis detrimentum illatum esse, aut in futurum inferri posse, nisi judicialiter, servatis servandis, aliter constet.

§. 10. VI. Facultatem Tibi à nobis collatam, prout earundem præsentium tenore, & auctoritate similibus tribuimus, & impertimur, dispensandi cum Monachis Episcopali dignitate inauguratis ab Archiepiscopo Soriano super suspensione, & irregularitate contracta, præviis tamen salutaribus penitentis, & injuncto onere sese in aliquo Monasterio continendi, ibique per mensem saltem à Celebratione, & à Pontificalium exercitio sese abstinendi: Necnon facultatem Tibi traditam absolvendi ipsum pariter Archiepiscopum Sorianum, alterius proinde Ritus, à prædicta ordinatione. Quibus sanè Episcopis denuncies, se eas Dioceses à dicto Archiepiscopo Tobia ipsis assignatas, quæ ab eodem Tobia Archiepiscopo retinebantur, & ad ipsum redire debent, habere non posse, sed eas dumtaxat, quæ de jure, juxta distributionem Diocesum, ad formam nostræ ordinationis præscriptæ occasione confirmationis laudatæ Synodi Provincialis, seu Nationalis, faciendam, assignari debent.

§. 11. VII. Indultum Altaris Privilegiati perpetui pro singulis Cathedralibus Ecclesiis à fel. recor. Benedicto Papa XIII. Prædecessore nostro per alias suas in simili forma Brevis Literas concessum, si ad Ecclesias Cathedrales ejusdem Patriarchatus dictæ Nationis non fuerit extensum, auctoritate Nostra extendas, & confirmes. Præterea iis Ecclesiis Parochialibus, in quibus aliud Altare Privilegiatum, sive perpetuum, sive ad tempus concessum non reperitur, nec sufficiens Missarum numerus celebratur, Altare Privilegiatum pro uno die in hebdomada, per Ordinarium loci designando, ad viginti quinque annos concedas. Insuper, Patriarchali quidem Ecclesiæ Plenarias Indulgentias perpetuas, revocando alias, sive ad tempus, sive in perpetuum concessas, quater in anno, aliis verò Cathedralibus bis in anno, per unumquemque Christifidelem, servatis servandis, lucrifaciendas, pariter concedas, & indulgeas.

§. 12. Denique tuum erit in primis nihil intentatum relinquere, quod ad veram fraternamque caritatem, qua decet Episcopos sese mutuo complecti, & confovere, ut populis sibi commissis exemplo sint, atque incitamento, inter memoratos prætenso Electos Eliam Arcen., & Tobiam Napolosæ Archiepiscopos glutino Christi Pastorum Principis conciliandam, confirmandamque conducere possit; Nos enim Tibi omnes, ut præmittitur, facultates in hac re gravissima peragenda, & conficienda necessarias, & opportunas tribuimus, & impertimur. Non obstantibus iis omnibus, quæ in præsertis nostris Literis diximus non obitare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Caterùm, Dilecte Fili, Te iterum rogamus, & in Domino hortamur, ut serio

IV. Condonandi exactiones pecuniarum, non tamen Sed Patriarchali debituram.

V. Utriusque Electi famam, & existimationem purgandi.

VI. Absolvendi Episcopos illicitè consecratos, eorumque Consecratorem, adjectis legibus &c.

VII. Altaria Privilegiata, & Indulgentias concedendi.

Idem Contentendentium reconciliationi operam dare jubetur.

Et ad præmissa omnia rectè peragenda excutatur.

Eidem demandatur recuperatio, & executio mandatorum Sanctæ Sedis defuncto Patriarchæ directi.

Alia facultates ad negotium conficiendum necessarias ipsi tribuuntur.

I. Illa præservandi jura Nationis quoad electionem Patriarchæ.

II. Absolvendi à censuris, & dispensandi in per irregularitate incursis.

III. Sanandi actum, & expeditionum nullitates.

§. 4. Verùm, ut ad optatum finem rem tanti momenti, & tam Inclytæ Nationi, orthodoxæ Fidei, & bonis moribus perniciosam perducere valeas, summæ tuæ dexteritatis, prudentiæ, & zeli opus esse intelligentes, Te rogamus, & in Domino hortamur, ut omnem operam, & consilium hac in re adhibere adnitaris, nihil omittendo, quod ad facilem negotiorum Tibi commissorum expeditionem conducere noveris, tum propensorem erga eam Nationem paternæ caritatis nostræ voluntatem explicando, tum Apostolicæ benignitatis argumenta eidem per Te, postquam Apostolicis mandatis, & ordinationibus nostris, ac præceptis tuis debitam, fidelemque præsterint obedientiam, & non aliter, conferenda declarando.

§. 5. I. Ac primò quidem declares oportet, Nos per hanc à Nobis factam novi Patriarchæ, ut præmittitur, electionem, deputationemque, nullum Antistitibus dictæ Nationis præjudicium illatum iri voluisse, sed, ut obortis diffidius Nationem ipsam distrahentibus opportune consulere, & supremam Nostræ potestatis Apostolicæ auctoritate in appellationibus præsertim ad eandem Sedem delatis canonicè, ac necessariò interponenda utentes, novum Patriarcham elegisse, nec propterea jus eligendi, sive postulandi Patriarcham hujusmodi, juxta eorum morem, Antistitibus dictæ Nationis sublatum esse; imò Nos velle, & mandare, ut omnia in posterum, quæ à laudatâ Synodo à nobis approbatâ, & confirmatâ, sunt, circa Patriarchæ electionem præscripta, ab ipsis Antistitibus servari debeant.

§. 6. II. Tibi à Nobis omnem facultatem impertitam esse absolvendi à censuris omnibus, & dispensandi à quibusvis irregularitatibus, ob celebrationem cum censuris, forsân, occasione dictarum electionum, & ob excessus, etiam cum oneratione potestatis Ecclesiasticæ, & usu potestatis Laicæ, commissos, contractis, & incurtis.

§. 7. III. Facultatem Tibi pariter concessam Apostolicæ auctoritate sanandi omnes, & singulos actus, & Patriarchales expeditiones, ab utroque prætenso Electo, ad usque denunciationis,

animo considerans, & quam ardua sit provincia Tibi commissa, & quam amplæ facultates ad illam alacrius adeundam, & felicius explicandam, componendamque attributa, omnia studia, omnes conatus, & vires intendas, non ut Apostolicam tantum benignitatem nostram Tibi promerearis, sed ut æternam etiam in cælis repositam mercedem à bonorum omnium remuneratore Deo, quem unum præ oculis habere debes, consequi possis, & valeas. Nos interim, ad prosperi successus auspiciam, Tibi Apostolicam Benedictionem, quam Nostro nomine universæ Nationi mandatis tuis obtemperanti, tuæque salubria monita adimplenti, elargiri poteris, peramanter impertimur.

Dat. die 16.
Mart. 1743.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die XVI. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

LXXX.

Electio Patriarchæ Maronitarum à Pontifice facta, & Ablegatio Commissarii Apostolici, Archiepiscopis, & Episcopis ejusdem Nationis denunciatur.

Venerabilibus Fratribus, Simoni ab Archiepiscopatu Damasci ad Patriarchalem Maronitarum Sedem translato, cæterisque Archiepiscopis, & Episcopis ejusdem Nationis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pontifex refert, ac deplorat schisma inter Maronitas exortum.

MAGNA non minus admiratione, quam ægritudine affecti sumus, postquam è sex Episcoporum vestri Cætus, aliorumque literis intelleximus, Maronitarum Ecclesiam, post obitum postremi Patriarchæ Josephi Petri, funesto Schismate discissam fuisse; à sex illis Episcopis in ejus locum suffecto Elia Arcæ, ab aliis Tobiasia Napolosæ Archiepiscopis. Et quidem mirari satis non possumus, adeo nunc valuisse inimicum Hominem, ut superfeminaverit divisionis zizania in agro isto, adhuc ea lue prorsus intacto; utque vobis eripuerit decus amplissimum: id scilicet nunquam ex omni temporis memoria evenisse in vestro Patriarcha eligendo; qua laude nobiliores Ecclesiæ, vestro in conspectu positæ, plurimum caruerunt. Angi autem qui nequeat in tanta malorum colluvie, quæ vestram Nationem, discordiis, tumultu, perturbatione obruerunt? Siquidem uterque Electus, non expectato Romanæ Sedis judicio, (quod lege, & more vetusto necesse fuerat,) statim pro Patriarcha se gerens, forum aperuit, usurpanque Patriarchalia jura, miscet humana Divinis, ut suo se teneat loco. Hinc populus alterutri inhærens, incertus, divisus, triste sui spectaculum præbet insultanti Schismatico, Turcæ irridenti; & metus est, ne vera Dei Religio, quamquam vestra Genti altis radicibus infixæ, obcæcatis contentione mentibus, discrimen adeat, ut sapius alibi.

Ejusque perniciosos effectus.

Controversiæ examen in Congregatione particulari instituitur.

§. 1. Hac enimverò sollicitudine, ac paterna caritate commoti adeo sumus, ut vestris mendendis vulneribus, restituendæque sanitati acceleravimus, vix dum Romam venerunt utriusque partis Legati cum mandatis, & monumentis, supremum Apostolicæ Sedis judicium subituri. Nam statim selegimus aliquot è Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Propagandæ Fidei præpositis, qui juris ordine servato, auditisque Advocatis, de toto controversiæ statu cognoscerent, & coram Nobis deciderent, an alterutra Electio, seu Postulatio, confirmanda

foret, aut sananda; & si utraque infirmenda, quid ultra Nobis agendum esset. Illi apud Nos conveniunt XV. Kalendas Martias, unaque fuit omnium sententia: utramque non modo nullam, atque invalidam, sed insanabilem videri, tantis undique scænter erratis adversus Canones, ipsaque vestras Constitutiones. Jus proinde eligendi, in hoc informis electionis casu, ad Apostolicam Sedem devolutum fuisse; sicuti Ecclesiasticæ jubent Leges, & ubique perpetuo in more fuit: cujus si nullum istic exemplum reperitur, referri debet Majorum vestrorum prudentiæ, qui ab hujusmodi nefario Schismate sibi semper caventur.

Congregationis senus.

§. 2. Nos igitur eorundem Cardinalium sententiam assensu nostro prosequuti, utramque electionem penitus abrogavimus. Simul autem Patriarcham vestrum elegimus Venerabilem Fratrem Simonem Archiepiscopum Damasci, qui antiquior vestri Cætus, hoc etiam nomine commendationem habuit ad eam dignitatem; magis autem, quod miti ingenio, & a partium studiis abhorrente, ut plurimum testimonio accepimus, idoneus Nobis visus est ad tantum munus gerendum. Quocirca acceptissimum vobis, vestraque Genti fore, idque prompto atque alacri erga ipsum obsequio, debitaque obedientia vos comprobaturus non dubitamus, daturisque documentum, præteritas discordias non præcipiti voluntatis actu commotas fuisse, sed incautæ mentis errore, qui facilius excusari potest.

Abrogata duplici electione, alter eligitur Patriarcha, mentorum laude præstans.

§. 3. Nec vobis in mentem veniat suspicari, hac nostra extraordinaria consueti Patriarchæ providentia, juri vestro quidpiam detractum fuisse. Nam, & ipsum in hujus electionis diplomate vobis expresse reservavimus, & in Provinciali, seu Nationali recentis vestra Synodi confirmatione, novo, ut perebatis, Pontificiæ auctoritatis robore permunivimus.

Salvis juri- bus Antistiti- um Maronitarum.

§. 4. Hæc per nostras istas literas in forma Brevis vobis referre fati duximus. Plura cognoscetis à Dilecto Filio Jacobo ab Urbe Luca, Observantium Franciscanorum Alumno, Apostolico Hierosolymis Visitatore, quem ad vos Nostro nomine ire Commissarium jussimus, ut sedulo curet observari, & custodiri quicquid in prænunciata Synodo, & à Nobis deinde, pro Ecclesiasticæ disciplinæ, sanctissimæque Religionis tutela, sancitum fuit; utque receptis à Sacerdote Andrea Felice, quem Patriarcha Joseph Petrus paulo post vita functus Romam ablegaverat, Nostri in forma Brevis ad eum literis, ubi plura peragenda commendavimus, & recuperato aliquo Religioso dono ad eundem Patriarcham transmissis, id omne Simoni ejus successoris representet, nostramque de rerum istic sacrarum Cultu, ritè, ac prudenter instituendo retinendoque, voluntatem, cujus consensum fecimus, patefaciat.

Commissarius Apostolicus pluribus facultatibus, & mandatis instructus ablegatur.

§. 5. Quin illum perhumaniter excepturi, præscriptæque vobis leges, accurata obedientia exequutari sitis, nullum Nobis relinquit ambigendi locum, omnium vestrum animus religione, & constantissima erga Supremum Pastorem fide penitus obstrictus. Præcipue verò vos adhortabitur, ut obliti præteritæ emulationis, unanimes sitis in Christo Jesu, sine querela, sine reprehensione, simplices filii Dei in medio Nationis, Turcarum scilicet, præse, & perverse, (Apostoli verbis utimur), inter quos lucetis sicut luminaria in mundo. Quod in auspiciam, Venerabiles Fratres, Apostolicam Benedictionem vobis peramanter impertimur.

Debita Sanctæ Sedi obedientia, & animorum concordia commendat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die XVI. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 16. Mart. 1743.

J. Vincentius Lucchesinus.

Dignitas

futuris temporibus, presentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Protopapæ, & Cleri dictæ Ecclesiæ pro tempore pariter existentis fuerint requisiti, si opus fuerit, solemniter publicentur, & Protopapæ, ac Clero prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Apostolica Protopapam, & Clerum hujusmodi præmissorum omnium, & singulorum commodo, effectu, & jure pacifice frui, & gaudere, non permittentibus Protopapam, & Clerum hujusmodi desuper à quocumque quomodolibet indebite molestari; contraditores quoslibet, & rebelles per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Ecclesiæ, & Nationis Græcorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Mart. 1743.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

LXXXII.

Ecclesiastica Auctoritas in designandis publicarum precatationum formulis, & in eisdem indicendis, asseritur.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ad Ecclesiam pertinet publicarum precum formularum statuerè, easque indicere.

QUEMADMODUM preces ad Deum pro Principibus effundere, valde consentaneum est, ita convenit, ut precum ipsarum formulæ sint ex illis, quas Ecclesiæ usû recepit; maximè verò si ejusmodi preces in celebratione Missarum adhibendæ sint. Præterea ad Ecclesiasticam auctoritatem unicè spectat preces illas statuere atque indicere; cum nulli sæculari Potestati fas sit decernere, præceptoque mandare, ut publicæ preces fiant, sive ad persolvendas Deo gratias pro beneficio aliquo accepto, sive ad illius opem in gravi aliqua necessitate implorandam.

Ecclesiæ pro Principibus orari jubet.

§. 1. Divus Paulus in prima ad Timotheum cap. 2., ut Vos bene nostis, ita loquitur: *Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus, pro Regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt.* Quod si expediat hoc loco praxim ostendere, qua primæva Ecclesiæ utebatur in orationibus, & precibus ad Deum pro Principibus offerendis, eam satis patefacere poterunt Sancti Dionysii Episcopi Alexandrini ad Præsidentem Amilianam epistola, Tertullianus in lib. ad Scapulam, & in Apologetico, Sanctus Cyprianus in epistola ad Demetrianum, Origenes in respons. ad

Gelsum, & Athanagoras in sua Legatione ad Imperatores pro Christianis.

§. 2. Multùm quidem inter se conveniunt credendi, & orandi ratio. Proinde in celebratissimis epistola S. Cœlestini ad Gallias Episcopos additionibus cap. 11. legitur: *Obsecrationum quoque Sacramentalium Sacramenta respiciamus . . . ut legem credendi lex statuat supplicandi.* Atque hinc oritur, in publicis supplicationibus formulas ab Ecclesiæ præscriptas esse adhibendas; præsertim si res agatur de orationibus, quæ recitari debeant in Missa, ut dictum est. Idcirco etiam à Sacro Concilio Tridentino cavetur, ne preces in Missarum celebratione adhibeantur, præter eas quæ ab Ecclesiæ probata, & frequenti, ac laudabili usu receptæ fuerint. Quamobrem in Missali Romano pro omni ferè necessitate existunt præ quidem, ac religiosæ orationes, è vetustis, ac venerabilibus Sacramentaliis opportunè de promptæ.

Eadem, ut credendi normam, sic & orandi rationem præscribit.

§. 3. Neque verò putamus nimium progredi, immo inter æquos auctoritatis nostræ limites Nos certè consistere credimus, cum asserimus, ad Ecclesiasticam quidem, non autem ad sæcularem Potestatem pertinere, de Ecclesiasticis, ac spiritualibus rebus disponere. Magnus ille Osus Episcopus Cordubensis apud Sanctum Athanasium in Epistola ad sollicitam vitam agentes, Ecclesiasticâ sanè libertate, ad Constantium Imperatorem hæc scripsit: *Ne te misceas Ecclesiasticis rebus, neque nobis in hoc genere præcipe; sed potius ea a nobis disce. Tibi Deus Imperium commisit: nobis, quæ sunt Ecclesiæ, concedidit . . . Cave, ne quæ sunt Ecclesiæ ad te trahens, magno crimini obnoxius fias. Scriptum est: Quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt Dei, Deo.*

Nullum jus potestati laicæ in spiritualia.

§. 4. Ad viciniora autem tempora, & ad rem, quæ epistola huic nostræ occasione dedit, propius accedentes, dicimus, à laicorum ipsorum tribunali abrogata fuisse atque rescissa sæcularis alicujus Magistratus decreta, quibus publicæ pro Principibus preces indictæ fuerant, quòd ejusmodi decreta nullius auctoritatis, aut roboris esse per se innotesceret. Et non multis ab hinc annis Sacra Concilii Congregatio, Prædecessoribus nostris annuentibus, publicè abrogavit irritumque fecit sæcularis Potestatis Edictum, quo illa, ob partam à Principe victoriam, indixerat pro gratiarum actione *Te Deum laudamus*, etiam si protestationem inseruisset de præjudicio Ecclesiastico juri non inferendo, quòd nimirum factò protestatio ipsa adversaretur.

Præcepta Magistratum de publicis habendis precibus, aliàs revocata, & abrogata.

§. 5. Ut igitur æquitatis jure, rectoque ordine omnino procedatur, monemus Vos atque hortamur, ut tum Vos, tum alii operâ vestrâ, Deum sedulò rogent pro incolumitate, ac felicitate vestrorum Principum, quemadmodum & Nos pro Principibus Catholicis quotidie facimus. Æquo libentique animo accipite, quod Potestates sæculares a Vobis petant, ut pro se publicæ preces fiant; atque operam date, ut Ecclesiæ formulæ in illis usurpentur, neque novæ, aut inusitatae orationes in Missa recitentur.

Monentur Episcopi, ut pro Principibus, juxta Ecclesiæ Ritum, orari jubeant.

§. 6. Sin autem, quod Nobis persuadere non possumus, laicalis aliqua Potestas, usu, vel consuetudine aliquâ, (quæ abusus revera dici debet), præsumat auctoritatem vestram in hoc minimè agnoscere, sed jure suo directè velit publicas preces indicere, immo & penam parere renuentibus statuere audeat; loquimur & Vos, quemadmodum Osus ad Imperatorem locutus est. Rationes adducite, quas, qui errant, fortasse ignorant. Palam ipsis facite, hanc nullatenus esse rationem exorandi Deum, atque id, quod cupiunt, consequendi: ad Vos confugere eos debere, cum Vos ii sitis, qui licet ex hominibus assumpti, tamen eis pro hominibus constituti in iis, quæ sunt ad Deum, ut ad Hebræos Apostolus loquitur: nec, præter Vos, posse

Sed Laicæ potestati id ipsum forte imperanti non assentiantur.

aliquem

aliquem opus hujusmodi suscipere, & hunc sumere sibi honorem; sed qui vocatur à Deo tamquam Aaron.

§. 7. Quod si dictis non acquiescant, neque a Vobis opportunum judicetur in eos ita procedere, ut Ecclesiastica Disciplina jura exigent; Vobis strictè mandamus, ut Nos quamprimum certiores de iis faciatis, opportunis quoque transmissis ad manus nostras documentis; cum Nos parati simus ea omnia facere, quæ clarissimi Prædecessores nostri in ejusmodi occasionibus facere consueverunt. Nolumus enim, ad Supremum Dei Tribunal vocati, de neglectis Sanctuarii juribus judicari. Interea Vos Paterno amore complectimur, Vobisque Apostolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum die XXIII. Martii MDCCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 23.
Mart. 1743.

LXXXIII.

De die natali Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli per totam Octavam Romæ solemniter celebrando.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dei consilium in statuendo Romæ per BB. Apostolos Ecclesiæ Principatu.

ADMIRABILIS Sapientia Dei sublimitas, cujus provida dispositione mundana Regna constituuntur, ut Ecclesiæ Fidelium, quæ Divino comitata adjutorio peregrinatur in Terris, vel amplificandæ, vel exercendæ, vel custodiendæ, alternantibus miro ordine vicibus, inserviant, voluntariam humani Generis cæcitate, & proclivem in deteriora nequitiam secretiori consilio, & altiori pietate commiserans, cum, adveniente temporum plenitudine, sedentibus in tenebris, & ambulantibus in umbra mortis Evangelica Fidei lucem effundere decrevisset, Romanum præparavit Imperium, ut promptiores ad omnes Populos prædicationis veritatis haberet accessus, quos unius Civitatis dominatio sociaret. Imbuendi autem Evangelio Mundi partibus, accepta per Spiritum Sanctum omnium locutione linguarum, duodecim Apostolis distributis, Beatissimus Petrus Princeps Apostolici Ordinis ad Arcem Romani destinatur Imperii, ut ea capta, & in obsequium Fidei subjugata, facilius universus Orbis humilitati Crucis superba colla submitteret. Ad hanc postea Coapostolus ejus Paulus, aliis peragratis provinciis, adveniens, labore, & meritis illi confociatus est, ut Roma tantorum Apostolorum edocta Magisterio, quæ superstitionis studio profanos omnium gentium cultus, atque errores receperat, veritatis amore, sanctæ atque immaculatæ unius Dei Religionis Sedes evaderet.

Quantum debeat Romana Urbs ipsam Beatissimos Apostolis.

§. 1. Illi enim sunt Romæ Urbis Patres, verique Conditores, qui eam Regnis Cælestibus adscribendam melioribus auspiciis, & fortunatioribus initiis, condiderunt; non illi, quorum manibus cognato sanguine pollutis primæ ænium fundamenta locata sunt, è quibus is, qui ei nomen dedit, fraternæ eadē sædatam facinorosis hominibus, scelerum impunitate promissa, habitandam concessit. At verò isti è tenebris Idololatriæ ad Fidei lumen evocata, Evangelica veritate imbuta, Christianis ornatam virtutibus, & ad Cæli sublimitatem erectam, pretioso sanguine suo consecraverunt, & sacris Corporum suorum Sepulcris adversus særentium hæresum infidias, & frementis infernalis hostis impetus, tanquam duobus firmissimis munivere propugnaculis. Beatus autem Apostolus Petrus, Sacerdotali Sede Romam translata, cum privilegii potestatis à Christo Domino acceptæ ad

omnes suos transmittat hæredes, supremi culminis prærogativam quodammodo cum ea communicavit; adeo ut per Beati Petri Cathedram, Princeps, ac Caput Orbis fieret, & in immensum Religione Divinâ ejus cresceret dignitas, cujus latius quam dominatione terrena per totum Orbem protendebatur auctoritas. Quare etsi in Sanctorum solemnitatibus commune universorum Fidelium deceat esse gaudium, cum ob fidei unitatem in acceptis a Deo per Servos suos beneficiis indiscreta sit omnium utilitas, tamen Natalis Apostolorum Petri, & Pauli Festivitas, præter illam reverentiam, quam toto Terrarum Orbe promeruit, speciali, & propria Romana Urbis exultatione veneranda est, ut ubi præcipuorum Apostolorum glorificatus est exitus, ibi in die martyrii eorum sit lætitiæ principatus.

§. 2. Vivit adhuc in mente hominum, & nulla unquam delebit oblivio, vetus memoria, & recordatio, quam meritò & quantò per totum Orbem, sed præcipuè in hac Alma Urbe nostra; fuerit a primis Ecclesiæ sæculis celebri cultu, & splendida solemnitate Natalis dies Beatorum Apostolorum celebratus. Siquidem ea die traditum est, Romanos Pontifices Prædecessores Nostros primùm in Basilica Beati Petri in Vaticano, deinde in altera Apostoli Pauli Via Ostiensi, Sacrum immortalis Deo in honorem Principum Apostolorum fecisse, & Romanum Populum frequentissimo cœtu, & celebri concursu, utramque Basilicam, sacras Apostolorum Reliquias veneraturum, invifere solitum; immò ad eandem solemnem diem ex diversis Orbis partibus, innumerabilem populi multitudinem, linguis, moribus, & regionibus discretam, venerationis tamen erga Beatos Apostolorum cineres, & triumphalem Natalis eorum memoriam concordi obsequio sociatam, conflueri consuevisse; Episcopos etiam, aliosque Sacros Antistes, sublimes Regiasque Personas, ad eandem solemnitatem convenire solitos fuisse, supplicesque se, suasque coronas ad pedes Piscatoris, & ad Scenofactoris monumentum, adstantibus Ducibus, & Præfectis militum, prosternere. Hæc igitur, & alia hujusmodi diligenti animi consideratione nobiscum reputantes, vehementer solliciti sumus, ne nos, qui in tantis periculis, & adversitatibus constituti, Sanctorum Apostolorum valido indigemus auxilio, degeneres a Majorum pietate, & devii a sanctis eorum Institutis simus, & quibus in accipiendis a Deo per Beatos Apostolos beneficiis, & donis pares sumus, impares & ingrati in sacra eorum recolenda memoria, & gratis immortalis Deo agendis reperiamur, meritòque illorum desituamur præsidio, quorum negligimus solemnitatem.

§. 3. Volentes itaque, cupientesque, Romani Populi erga Beatos Apostolos devotionem, de quorum præsidio hanc Urbem nostram, eorum decoratam corporibus, cælestibus illustratam doctrinis, & potenti apud Deum patrocinio semper adjutam, maximè confidere decet, quantum in Nobis est, augere, atque amplificare, hac nostra in perpetuum vultura sanctione statuimus, ac decernimus, ut recurrente per ordinem Natali die eorundem Apostolorum, non solum in Basilica Vaticana, ut nunc moris est, in pervigilio ejusdem Festi, Vesperæ solemnes celebrentur, (quibus interesse solet Romanus Pontifex cum S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Romanæ Curie Prælatibus, qui locum in Capella Pontificia obtinent;) & manè in eadem Basilica solemne Sacrum ab ipso Romano Pontifice peragatur; & secundæ Vesperæ ejusdem venerabilis diei Ecclesiastico Cantu, ac Ritu, a Capitulo, & Clero, præsentem etiam S. R. E. Cardinali

Horum Natale maxima semper solemnitate in Urbe celebratum.

Quòd etiam in posterum servari Pontifex cupit.

Jubet non modo diem Festivitatibus, de more solemnitè transigi.

Sed per totam etiam Octavam celeberrimam continuari.

Missam Pontificalem, secundam die, in Basilica S. Pauli celebrari.

Tertia die in Ecclesia S. Pudencianae.

Quarta die in Ecclesia S. Mariae in Via Lata.

Quinta die in Ecclesia S. Petri ad Vincula.

praeata Basilica Archipresbytero, aliisque Cardinalibus ad eandem Vesperarum solemnitate devotionis causa accedentibus, perfolvantur; sed ulterius per totam Octavam singulis diebus in diversis Ecclesiis quippe aliqua Apostolorum memoria, aut praerogativa insignitis, a Nobis electis, & inferius nominandis, Missa in Pontificalibus, concinente, ac psallente schola Cantorum, aliisque Pontificiae nostrae Capellae Ministris inservientibus, ordine, ac modo infra dicendo, rite peragatur, recolaturque memoria illustri triumpho eorum Martyrii, quod toto Terrarum Orbi, sed praecipue Romanae Urbi decus contulit, & dignitatem.

§. 4. Secunda igitur intra Octavam die, Missarum solemnitas in Pontificalibus celebrentur, praesentibus Venerabilibus Fratribus Episcopis Pontificio Throno assistentibus, in Basilica Beati Apostoli Pauli Via Ostiensi, in qua celebris est utriusque Apostoli memoria, sacraque Reliquiae servantur, & veteri instituto solemnitas eadem die Beati Apostoli Pauli commemoratio recolitur, qui si adhuc vivens in Terris, adeo Romanos diligebat, ut sine intermissione memoriam eorum in suis orationibus faceret, vehementerque cuperet eos videre, & ad eos confirmandos aliquid spiritualis gratiae impertiri; quanto magis sperandum est, quod modò Beatus in Coelis, pro Alumnis suis Deum orare non cesset, suamque opem humiliter postulantis afferre non recuset, ut in illa caelesti confirmetur doctrina, in qua eos ore suo, per quod Christus loquebatur, erudit.

§. 5. Tertia die in Ecclesia Sanctae Pudencianae fiet solenne in Pontificalibus Sacrum, intervenientibus dilectis filiis Protonotariis Apostolicae Sedis ex numero Participantium. Nam perhibent hoc loco fuisse domum Pudentis Senatoris, apud quem, cum primum Romam advenit, hospitatus est Princeps Apostolorum Petrus, qui in eadem domo Verbum Dei Gentibus annunciauit, sacras habuit Synaxes, Sacrum pluries fecit, & Sacramenta Christi administravit; adeo ut in ea facta sint quodammodo prima Romanae Ecclesiae fundamenta, omnium aliarum Ecclesiarum Matris, & Magistrae, quam superbae inferorum portae non vincunt.

§. 6. Quarta die in Ecclesia Sanctae Mariae in Via Lata Missarum perfolvantur solemnitas, intervenientibus dilectis filiis Camerarum Palatii nostri Auditoribus. Locus enim iste antiqua est Religione celeberrimus; ibi primum, ut fertur, hospitio exceptus est Apostolus & Magister Gentium Paulus, qui, ut Acta Apostolorum testantur, mansit biennio toto in suo conducto, & suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, praedicans Regnum Dei, & docens, quae sunt de Domino Jesu Christo, cum omni fiducia, sine prohibitione.

§. 7. Quinta die ad Missarum solemnitas in Pontificalibus celebranda convenient dilecti filii Camerae Apostolicae Clerici in Ecclesia Sancti Petri ad Vincula, sub titulo Eudoxiae. Haec enim prima Ecclesia esse traditur, quae a Principe Apostolorum fuit Romae Immortali Deo dedicata; in hac ejusdem Beati Apostoli sacra Vincula servantur, quae semper summo in honore, ac veneratione apud Fideles omnes fuerunt, pluraque benignissimus Deus miracula per ea efficere, ad laudem, & gloriam Servi sui, dignatus est. Haec enim sunt felices illi nexus, qui de manicis, & compedibus in coronam mutandi, Apostolum contingentes, martyrem reddiderunt: Felices catena, quae nudatis penes ossibus inherentes, vivas reliquias de sanguinis sudore, jam attrita carne, rapuerunt: Felicia Vincula, quae reum suum usque ad Christi Crucem, non tam condemnatura, quam consecratura, miserunt.

§. 8. Sexta autem die in Ecclesia Sancti Petri in Carcere, quo, ut ferunt, Beati Apostoli Petrus, & Paulus per plures menses arctissima custodia ad mortem usque detenti sunt, eorumque Custodes Processus, & Martinianus ad fidem conversi, subito ex proxima petra Divina virtute fonte enato, fuerunt a Petro Sacro Baptismo abluti; & ubi in vinculis, & terribili carceris foeditate inviseribus se Evangelium Dei praedicare, curare infirmos, sanare aegrotos, & multa alia patrare miracula non desierunt. Missa autem in Pontificalibus in Ecclesia superiori, ob inferioris angustiam, adstantibus dilectis filiis Referendaris Votantibus Signaturae Justitiae, celebrabitur.

§. 9. Septima die Missa in Pontificalibus, assistentibus dilectis filiis Abbreviatoribus de Parco Majori, celebrabitur in Ecclesia S. Petri in Monte Aureo, ubi, ut pia traditio fertur, Beatus Apostolus Petrus Cruci affixus, Martyrio coronatus est, capite ad terram verso, & in sublimi pedibus elevatis, asserens, se indignum, quod sic crucifigeretur, ut Dominus suus; sed ita est terra Coelum, quò iter parabat, suspiciens, admiranda humilitatis virtutem, novique mysterii disciplinam & inter tormenta servavit.

§. 10. Demum octava die, festiva BB. Petri, & Pauli Apostolorum Principum solemnitas in Sancta Lateranensi Basilica absolvetur. Ibi enim supra Altare Majus in argenteis Imaginibus, margaritis, lapidibusque pretiosis ornatis, Sacra Apostolorum Capita, quae olim in Ecclesia S. Laurentii ad Sancta Sanctorum servabantur, a felice Urbano Papa V. Praedecessore Nostro reposita fuerunt. Beata Capita, quae Sanctarum illarum Animarum sedes, nihil humile, aut mundanum, sed caelestia solum, ac Divina cogitant; quae non terrenum pulverem, aut humanas sordes, sed Divinas revelationes, & Coelestia Arcana recipere meruerunt; quae in novissima omnium mortuorum resurrectione, aeternis ornanda seris, corporibus, ac animabus suis, supernae Patriae beatitudine fruitura, conjungentur. Mane Missarum solemnitas in Pontificalibus, praesente Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio, eo majori ritu, & solemnitate, qua sacri hujusmodi Cardinalium conventus peragi unquam solent, celebrentur. Vespere autem Sacras Apostolorum Reliquias veneraturi, solenni cultu, & pari animi devotione ad eandem Basilicam pergant dilecti filii Nobiles Viri Senator Urbis, & Romanorum Civium, & Camerae Urbis Conservatores; quorum pietatis exemplo commotus, ad debitas immortalis Deo gratias reddendas, pro ineffabili munere ei collato in Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli patrocinio, universus Romanus Populus celebri frequentia, & æmula festinatione accedere contendat.

§. 11. Pomeridiano autem tempore aliorum dierum, omnes Confraternitates hujus Almae Urbis, per Venerabilem Fratrem nostrum S. R. E. Cardinalem Vicarium pro tempore publico edicto intima, statis suis quaeque diebus, ad eam Ecclesiam, ubi manè Missa in honorem Apostolorum celebrata fuerit, pie, ac devotè procedant. Singulis autem Confratribus professionaliter accedentibus septem annos, & totidem quadragenas, & aliis omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè poenitentibus, & confessis, qui eandem Ecclesiam, ubi Statio erit, religiosè visitaverint, de Omnipotentis Dei misericordia confisi, centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis poenitentis, misericorditer in Domino relaxamus.

§. 12. Monemus autem in Domino, & instantius rogamus omnes Christifideles in hac Alma Urbe natos, & commorantes, ut pia majorum exempla in veneratione erga Beatos

Sexta die in Ecclesia Sancti Petri in Carcere.

Septima die in Ecclesia S. Petri in Monte Aureo.

Octava die Cappellam Cardinalitiam haberi in Basilica Lateranensi.

Et Senatam Romanam vespere ad eandem accedere.

Singulis diebus, supplicationes Confraternitatum ad praedictas Ecclesias haberi.

Adhortatio ad cultum exhibendum erga Beatos Apostolos, ob beneficiorum memoriam.

Apostolos laudabili studio amulantes, in Ecclesiis a Nobis constitutis devota celebritate conveniant, & spirituali lætitia exultantes, laudantefque Deum, qui glorificatur in Sanctis suis, tantam Natalis diei Apostolorum celebrent solemnitatem. Siquidem de præsidio divinitus Nobis, ad exemplum patientiæ, & confirmationem fidei, preparato, in horum excellentia Patrum meritò est exultantius gloriandum, quos gratia Dei in tantam altitudinem provexit, ut horum alteri magnum, & mirabile consortium potentiæ suæ tribuerit Divina dignatio; alter verò Vas electionis, & specialis Doctor Gentium, superno oraculo, & Cœlesti sententia fuerit designatus. Præterea meminerint sæpè hanc Urbem potenti Apostolorum protectione a Barbarorum incurfibus, a cæde, a depopulatione, ab incendiis, a terramotibus, aliisque innumeris periculis, & calamitatibus liberatam. In mentem revocent innumera illa prodigia, & gratias, quas ad gloriam Servorum suorum, Brandeorum, vel Catenarum contactu, vel sola oratione, aut nominis invocatione, antiquorum fidelium pietas, ac devotio ab Omnipotenti Deo obtinuit. Demum in memoria habeant verba illa Beati Leonis Prædecessoris Nostri ad Romanum Populum ex Beati Petri Cathedra clamantis, & dicentis: *Licet omnem Ecclesiam, quæ in toto est Orbe Terrarum, cunctis oporteat florere virtutibus; vos tamen præcipuè inter cæteros populos decet meritis pietatis excellere, quos in ipsa Apostolica petra arce fundatos, & Dominus Noster Jesus Christus cum omnibus redemit, & Beatus Apostolus Petrus præ omnibus erudit.*

Interminato quoque Cælestis vindictæ metu.

§. 13. Caveant igitur, ne Sanctis suorum Pastorum monitis inobsequentes, ne immemores beneficiorum Dei, ne irreligiosi erga Servos ejus Beatos Apostolos, & ab similes majorum pietati inveniantur. Magnum enim periculum est, esse homines, per oblivionem beneficiorum, ingratos Deo, & Servis ejus, nec correptione corrigi, nec de gratiis recordari. Sciant denique, quod Beatos Apostolos, qui apud Deum intercessores sibi esse non curat, suarum culparum severos Judices habebit, & quos conciliatores supernæ miserationis habere contemnit, offensam majestatis sentiet ultores.

Sanctio Constitutionis.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostre Constitutionis, Decreti, Statuti, Definitionis, Monitionis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 1. Apr. 1743.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo tertio, Kalendis Aprilis Pontificatus Nostri Anno Tertio.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Public. die 13. Aprilis ejusdem Anni.

Decretum quod SS. Apostolorum Principes Petrus & Paulus Urbis Romæ Patroni Principales nuncupentur.

CUM omnium communi æque, ac pio Ecclesiarum more institutum sit, ut quos à Sanctorum numero sibi singulæ Patronos elegerint, eos etiam, adjecto illustri Patronorum titulo, suis unaqueque Calendariis inscribant: Minimè dubitandum est, quin Romana potissimum Eccle-

sia, Principum Apostolorum Petri, & Pauli Martyrio consecrata, ac supra alias in summum honoris, & gloriæ culmen evecta, a Fidei primordiis eisdem Apostolos uti Patronos habuerit apud Deum, seque in illorum tutela positam jure putaverit. Clarum antiquæ huic traditioni perhibent testimonium tum Sanctus Leo Papa *serm. 1. de SS. Petr., & Paul.* ubi eos Romæ Patronos nominat speciales: *Sicut autem; inquit, & Nos experti sumus, & Nostri probavere Majores, credimus, atque confidimus, inter omnes labores istius vitæ, ad obtinendam misericordiam Dei, semper Nos specialium Patronorum Orationibus adjuvandos: tum quoque Sanctus Maximus Episcopus Taurinensis. Homil. 3. de istem,* ubi eos Romæ Patronos appellat peculiare: *Horum hodie concursu latissimo recolat Roma Martyrium; & quorum dudam impia persecuta est sanguinem, eorum nunc peculiari devota Patrocínio gloriatur.* Eisdemque celebri Disticho concinit Sanctus Venantius Fortunatus. *A facie hostili duo propugnacula præsumt: Quæ Fidei Turres Urbs caput Orbis habet.*

At quia compertum est, in Ordine Divini Officii, debitâ hac notâ, ac insigni titulo Patronorum principalium Almæ Urbis, Sanctos eisdem Apostolos nuncupari non consuevisse, eam fortasse ob causam, quòd SS. PETRUS, & PAULUS Catholicæ Ecclesiæ Patroni cæteroquin Generales habeantur, eaque propter in communibus suffragiis ubique per Ecclesiam ipsam invocentur: Sanctissimus Dominus Noster BENEDECTUS PAPA XIV. solerter advertens, per hujusmodi Ecclesiæ universæ generale Patrocínio non effici, quominus iidem sint quamplurimum per Orbem Ecclesiarum Patroni simul etiam peculiare, sive, ut ajunt, Principales, & hoc nomine in earum Calendariis inscribantur; ratus est, non decere, ut quæ ipsorum Patrocínio Roma præ cæteris lætatur, eos, ubi maximè oportet, Sacris videlicet in Fastis, Patronos non appelleret.

Qua de re Sanctitas Sua, ut imposterum debita honoris & obsequii ratio servetur in recolenda memoria Principum Apostolorum, quorum præfenti ope, ac tutelâ Christiana Respublica, undique procellis acta, ac gravioribus in diem ærumnis confecta, tandem erigatur: Mandat, ac præcipit, memoratos Apostolorum Principes SS. PETRUM, & PAULUM posthac Romano quoque Calendario, sive Ordini Divini Officii pro degentis in Urbe Cleri directione quotannis imprimendo, similiter inscribi, titulo scilicet principalium Urbis Patronorum non omisso.

Præterea eadem Sanctitas Sua, inhærens Decretis aliis editis a Sacra Rituum Congregatione, & a Prædecessoribus suis Romanis Pontificibus approbatis, declarat, quod Commemorationi, quæ in unaquaque Civitate, & Diocesi, ex laudabili consuetudine, & Rubricarum dispositione, fit Sanctorum suorum Patronorum Principalium inter Suffragia Sanctorum, post Laudes, & Vesperas in Divinis Officiis, quando Commemorationes, sive Suffragia Sanctorum recitantur, tum Romæ, tum alibi, ubicumque Sancti Apostoli PETRUS, & PAULUS uti Patroni principales coluntur, satisfactum censeatur per eam Commemorationem ordinariam, seu communem, quæ fit eorumdem in universa Ecclesia, post Commemorationem Beatissimæ Virginis Mariæ. Atque ita Sanctitas Sua mandat, decernit, & declarat. Hac die 16. Octobris 1743.

Fr. J. A. Card. Guadagni Pro-Præfectus.

Loco ✕ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus Secret.

LXXXIV.

Auditoribus Causarum Sacri Palatii Apostolici conceditur delatio Rocchetti etiam in accessu ad Cappellas, Functiones &c. & in recessu &c.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Pontificis
studium erga
Collegium
Auditorum
Sac. Palatii.

PRÆCLARA debet erga insignem Dilectorum Filiorum Cappellanorum nostrorum Causarum Palatii Apostolici Auditorum Collegium existimationis opinio, ab ipsa Adolescentia nostra ex eo potissimum concepta, quod, postquam sedulam utriusque juris studiis operam dedissemus, sub disciplina clar. mem. Alexandri primum Causarum Palatii Apostolici Auditoris, deinde Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Caprara, per plures annos, præstito apud idem Collegium sacramento, in Causarum controversiarumque ab eorumdem Capellanorum Auditorio decidendarum terminandarumque disquisitione pro virili parte versati fuimus, magis magisque deinceps apud Nos, crescentibus annis, auctisque muneribus, ita invaluit, ut conspicuam ipsorum Capellanorum muneris dignitatem, eorumque egregiam in administranda iustitia sapientiam, & integritatem, ea, qua decebat, veneratione semper perspeximus. Porro ad hæc accessit singularis honor, cujus memoria apud Nos adhuc recens perseverat, Nobis, postquam in Advocatorum Consistorialium Collegium ab anno fere cum dimidio adsciti fuimus, à toto Auditorio delatus; cum exortam de Jure Canonico controversiam, à Jurisperitis nunquam agitam, Nobis, unà cum altero hujus Romanæ Curie gravissimo Patro, pro veritate discutiendam dijudicandamque detulit idem Auditorium.

Honoris ab
eodem Colle-
gio sibi de-
lati memo-
ria.

Pontificis
in ipsum be-
nevolentie
significatio-
nes.

§. 1. In hac verò suprema Sacrosancti Apostolatus specula per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, quanto in honore Auditorium hujusmodi habeamus, quibus paternæ charitatis studiis ejusdem Capellanos Auditores complectamur, & quanti faciamus, ipsi equidem præ cæteris clarius explicare possunt; Nos verò, ut non obscurum Pontificii de eximia eorumdem jurisprudentia iudicii argumentum universis præberemus, causam, seu controversiam inter Venerabilem Fratrem Joannem Macarium Episcopum Cuperlanensem ex una, & Hospitale Sancti Joannis Hierosolymitani ex altera partibus, vertentem, & jamdudum agitam, una simul cum iisdem Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, dijudicare volumus.

Tenor De-
creti à Con-
greg. Cere-
moniali edi-
ti 22. Nov.
1742. super
delatione
Rocchetti in
Urbe.

§. 2. Quoniam autem inter cætera Decreta à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ceremoniis præposita habita die xxii. mensis Novembris anni MDCCXLII, proximè elapsi edita, quæ insequenti die xxiii. ejusdem mensis, & anni Nos approbavimus, illud quoque continebatur, quod nulli Prælatorum, cujusvis Ordinis, aut Collegii fuerit, qui Rocchetti prærogativa potitur, imposterum liceat eodem induto per Urbem incedere; cum hoc gestare unicè ex Summorum Pontificum munificentia, unicum lenniscis nigris ad Equos proprii Curus appensis, præcipuorum suorum Officiorum ratione, ac præstantia, permillum sit Almæ Urbis Governatori Vice-Camerario, Generalibus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Auditori, ac Thesaurario, necnon utriusque Sacri Palatii Apostolici Præfecto, atque insuper, ob distincti habitus accessionem, Mozzetta scilicet à san. mem. Benedicto XIII. quatuor Patriarchis, Constantinopolitano videlicet, Alexandrino, Antiocheno, & Hierosolymitano concessæ, dum Mantelletto, ac præfata Mozzetta ornati processerint. Prælati autem, qui Rocchetti prærogativa fruuntur, tunc tantum sument illud per Scalas Palatii Pon-

tificii, Apostolicam Aulam, vel in antecedenti Cubiculo, illud Congregationum, aut Collegiorum actionem, quæ in eodem Palatio cum Rocchetto fiunt, ingressuri; necnon quando primum, in promotione; Sacro Senatui de novo adscriptos, & iterum Cardinalatus insignis decoratos, eos in suis domibus visitabunt: Quoties quemcumque ex Dominis Cardinalibus primo invisent, vel Cardinali similiter Rocchetto induto in comitatus obsequiis erunt, sive domi fuerint, sive extra; conveniendi insuper cum Oratoribus Principum, qui Aula gaudent Regia, publica solemnium pompa procedentibus, & in actu pariter dumtaxat cujuscumque alterius publicæ, vel privatæ actionis, in qua Rocchetti usus, dignitatis, vel muneris ratione, eis competere potest.

§. 3. Cui sanè Decreto, cum, sicut accepturamus, debitam obedientiam præstitissent ipsi quoque Causarum Palatii Apostolici Auditores, qui domo sine Rocchetto, juxta dicti Decreti formam, ac tenorem, exeuntes, & ad Pontificium Palatium, vel audientiam nostram postulaturi, vel Sacris in Pontificia Capella peragendis functionibus interfuturi, vel Auditorii sui munia obituri, accedentes, eodem Rocchetto se, vel per Scalas ejusdem Pontificii Palatii, vel in Aula Apostolica, vel in ipso Aula Auditorii ingressu sese induerunt, quod pariter Rocchetto, obitis muneribus suis, statim exeuntes, domum, quemadmodum inde venerant, sine Rocchetto redierunt: Nos, quippe quibus notum erat, usum Rocchetti memoratis Causarum Palatii Apostolici Auditoribus à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore Nostro concessum fuisse; ejusdem Innocentii Prædecessoris Apostolicas in simili forma Brevis Literas die vii. mensis Martii anno MDCXLV. pro concessione hujusmodi expeditas, quarum nulla in prælaudato Congregationis præfata Decreto fit mentio, inspicere volumus, ut ex hisce aliquid rationis momentum, unicum nostræ Pontificiæ benignitatis testimonio, ipsis Causarum Palatii Apostolici Auditoribus profuturum, deduceremus.

Auditores
Sac. Palatii
cum aliis pa-
rent.

Non obstantibus Lit-
teris Inoc. X.
eorum favo-
re expeditis.

§. 4. Ac primum quidem serio animadvertimus, Literas pro antedicta Rocchetti concessione datas fuisse à prædicto Innocentio, qui, dum in minoribus esset, vigintiquinque annos munus Capellani Auditoris hujusmodi summa cum laude expleverat. Deinde verò eisdem Literas tam apertissimis verbis conceptas esse reperimus, ut nihil magis; omnibus enim, & singulis Capellanis Auditoribus tunc, & pro tempore perpetuò existentibus, quod in quibusvis Conciliis etiam Universalibus, Congressibus, Congregationibus, Conventibus, Sessionibus, Processionibus, Pompis, Conciliis, Functionibus, Negotiis, cæterisque Actibus publicis, & privatis, Pontificiis, Imperialibus, Regiis, Cardinalitiis, ac quorumcumque Principum, sive Sacris, sive profanis, vel mixtis, tam in Statu Ecclesiastico, quam extra illum, ubique locorum, & gentium, etiam in Romana Curia, ac in quibusvis Regnis, Provinciis, Regionibus, & Locis, & Transalpinis, & Ultramarinis, ac etiam in sua, & Romani Pontificis pro tempore existentis, ac Imperatoris, Regum, Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, Ducum, Principum, & quorumlibet aliorum, quacumque Mundana, & Ecclesiastica Dignitate, etiam speciale, & individuum expressionem requirente, fulgentium, præsentia, conspectibus, & curiis, ac generaliter ubicumque, coram quibuscumque, & quovis tempore, Rocchetum palam deferre, illoque induti publicè incedere, & comparere liberè, & licitè possent, & valeret, plena, & ampla facultas, ac licentia conceditur, atque impertitur.

Pontifex ex-
pendit præ-
dictarum Lit-
terarum am-
plitudinem.

§. 5. Præterea usum, & consuetudinem, quoad Rocchetum ab iisdem Capellanis Auditori-

Item obser-
vantiam eiu-
dem Auditori-
bus sæpe
favorabilem.

bus induendum, deferendumque, inquirentes, et si Nos per quadraginta annorum curriculum in hac Alma Urbe Nostra, antequam ad Pontificiam Dignitatem eveheremur, commorati, nonnullos ex Capellanis Auditoribus, sive ad Romanos Pontifices Prædecessores nostros, sive ad Pontificias Capellas, sive ad ipsum Auditorium tam accedentes, quam inde redeunt, Roccheto exutos semper vidisse meminimus; à gravissimis tamen Viris docti, interdum alios Roccheto indutos, interdum alios eo exutos ad antedicta Officia persolvenda procedere, ac præsertim in eorundem ad Auditorium accessu, & reditu, consuevisse; variam nec semper constantem fuisse cognovimus.

Declarat
eos præfatos
Decreto non
comprehen-
di.

§. 6. Eapropter Nos, attentis præmissis, effusa scilicet Innocentii Prædecessoris indulgentia, verborum in concessione huiusmodi adhibitorum amplitudine, & consuetudine atque usu non semper constanti, non immerito ducimus, non obstante memorato dictæ Congreg. Decreto, (quod tenore præsentium Apostolica Auctoritate iterum confirmamus, & Apostolica firmitatis robore munimus, salvo semper, firmoque remanente ejusdem Congregationis jure), posse declarare, quemadmodum tenore, & auctoritate paribus declaramus, Capellanis Auditoribus præfatis competere, eosque habere facultatem, & licentiam deferendi Rocchetum, sive ad Romani Pontificis pro tempore existentis audientiam, sive Pontificias Capellas, & Functiones, sive ad Auditorium accedentes, & inde discedentes; & quatenus opus sit, ut amplioribus benevolentie nostræ studiis Capellanos Auditores prædictos prosequamur, non solum laudatas Innocentii Prædecessoris prædicti Literas, ut præmittitur, à Nobis accuratè inspectas, & maturè expensas, tenore, & auctoritate paribus confirmamus; verum etiam, quatenus in ipsis Innocentii Prædecessoris prædicti Literis comprehensi non intelligerentur, nec essent expressi casus antedicti, tenore, & auctoritate similibus, de novo iisdem Capellanis Auditoribus facultatem, ac privilegium utendi, ac deferendi Rocchetum, cum, ut præmittitur, sive ad Romani Pontificis audientiam, sive ad Pontificias Capellas, & Functiones, sive ad Auditorium perrexerint, atque inde discesserint, tribuimus, & elargimur.

Et, quatenus
opus
solum Roc-
chetti, secun-
dum Literas
Innocent. X.
eisdem in-
dulget.

Clausula, &
Decreta pro
indulti fir-
mitate.

§. 7. Decernentes eandem præsentem Literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma, valida, & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quavis præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio-
nes.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, dictis Innocentii Prædecessoris prædicti Literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specia-

liter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Aprilis MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 10.
Apr. 1743.

Pro D. Cardinali Passioneo
Cajetanus Amatus.

De delatione, & usu Rocchetti.

Sacra Congregationis Cæremonialis Decreta Sanctis-
sini Domini Nostri

BENEDICTI PAPÆ XIV.

Jussu edita.

CUM de mandato Sanctissimi Domini Nostri BENEDICTI PAPÆ XIV. propositi fuerint in Sacra Congregatione Cæremoniali nonnulli abusus, qui de recenti irrepserunt, inter quos est, quod Prælati Rocchetti usum habentes, illo indiscriminatim induti per Urbem incedant, ac insuetis, indebitisque lemniscis, vulgò *Fiocchi*, equos proprii currus exornent: brevioribus insuper nigris vestibus amicti Ecclesias adhuc lucente die, ingrediantur, Sacramentum publicè expositum veneraturi, vel recurrentibus Sanctorum sollempnitatibus Cultum adhibitori: atque debita ergà Sacrum Cardinalium Collegium publica visitationis officia, aliquandò non expleverint, tam in primâ Prælatitii habitus susceptione, vel in nova Dignitatum, aut munerum affecutione, quam ergà eosdem Eminentissimos extrâ Urbem degentes, dum per Civitates, ubi ipsi resident, Prælati iter agentes, quamvis tempus congruum id permetteret, eos invisere non fategerint.

Eadem proinde Sacra Congregatio ad eos omninò eliminandos, enunciatis die, & mense, ita decrevit.

I. Nulli Prælatorum, cujusvis ordinis, aut Collegii fuerit, qui Rocchetti prærogativâ potitur, imposterum liceat eodem induto per Urbem incedere; Cum hoc gestare unicè ex Summorum Pontificum munificentia una cum lemniscis nigris ad equos proprii currus appensis, præcipuorum suorum officiorum ratione ac præstantiâ, permillum sit Alma Urbis Governatori Vice-Camerario, Generalibus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Auditori, ac Thesaurario, nec non utriusque Sacri Palatii Apostolici Præfecto, atque insuper ob distincti habitus accessionem, Mozzetta scilicet à San. mem. Benedicto XIII. quatuor Patriarchis, Constantinopolitano videlicet, Alexandrino, Antiocheno, & Hierosolymitano concessæ, dum Mantelletto, ac prædicta Mozzetta ornati processerint.

II. Prælati autem, qui Rocchetti prærogativâ fruuntur, tunc tantum sument illud per Scælas Palatii Pontificii, Apostolicam Aulam, vel in antecedenti Cubiculo, illud Congregationum, aut Collegialium Actuum, quæ in eodem Palatio cum Rocchetto fiunt, ingressuri; nec non quando primum in promotione Sacre Senatui de novo adscriptos, & iterum Cardinalatus Insigniis decoratos, eos in suis Domibus visitabunt; quoties quemcumque ex DD. Cardinalibus primò invisent, vel Cardinali Rocchetto similiter induto in comitatus obsequiis erunt, sive Domi fuerit, sive extrâ: Conveniendo insuper cum Oratoribus Principum, qui Aulâ gaudent Regia, publicâ sollempni pompâ procedentibus, & in actu pariter dumtaxat cujuscumque alterius publicæ, vel privatæ actionis, in qua Rocchetti usus, Dignitatis, vel muneris ratione eis competere potest.

III. Jussit item, ut Lemnisci, vulgò *Fiocchi*, aut quid similis ornatus, quocumque prætextu,

titulo, colore, aut forma, in Ephippiis Equorum Præfulum curru raptantium non apponantur. Etsi forte apposita fuerint ornamenta, omnino amoveantur.

IV. Nulli præterea Prælatorum, nisi Prælati habitu induto, publicas Ecclesias, in quibus Sanctissimum Sacramentum Fidelium venerationi fuerit expositum, vel alia quæcumque sollempnia inibi peragantur, diurno tempore ingredi liceat.

V. Statuit insuper S. Congregatio, ut Decreto alias per eam emanato die scilicet 26. Aprilis 1701., & a Sa. me. Clemente XI. approbato, nempe: Prælati usum Rocchetti habentes, eodem induti, Eminentissimos Dominos nuper creatos visitabunt, quos denuò cum Rocchetto, ut supra, visitabunt, post suscepta Cardinalatus Insignia: adderetur, quod ipsi Prælati ejusdem visitationis officium explere teneantur, non solum statimac Prælatium sumpserint habitum; sed etiam cum aliquâ distinctâ novâ Dignitate, vel munere fuerint insigniti, & occasione publici alterius Officii sibi ab Apostolica Sede collati, pro quo explendo ab Urbe sint recessuri, & quando, illo adimpleto, in Urbem redierint permansuri.

VI. Utque suprema Cardinalatus Dignitas semper, & ubique debito non fraudetur honore, decrevit itidem eadem Sacra Congregatio, quod Prælati tam privatâ, quam publicâ Causâ itinerantes, dum eos per Civitates, in quibus aliquis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis adfuerit, transire acciderit, ergâ ipsum, præfatam visitationis officium, prout tempus, & circumstantiæ ferent, explere non prætermittant.

Et facta per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papa XIV. de præmissis omnibus relatione, Idem Sanctissimus Dominus Noster prædicta Decreta, non solum approbavit, sed inviolabiliter præcepit servari, ac peculiariter Collegiis omnibus Prælatorum iussit significari, ne sub quovis prætextu, tolerantia, causa, vel colore, quæ superius præscripta sunt, secus interpretando, variationi, vel omissioni subjaceant; sed omnimodè, prout exprimuntur, ab omnibus servanda mandavit, & quatenus opus fuerit, pro eorundem Decretorum executione ad omnia alia necessaria, & opportuna remedia, se deventurum expressit. Hac die 23. Novembris 1742. Sanctissimi Domini Nostri Pontificatus Anno III.

T. Episcopus Ostien., & Veliternen. Card. Rufus Sac. Collegii Decanus, Vice-Cancellarius, Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Ignatius Reali Secretarius.

LXXXV.

Matrimoniorum firmitati consulendo, damnantur, & annullantur pacta inter Conjuges inita de non appellando à sententia lata pro Matrimonii nullitate, confirmatur Constitutio edita super hujusmodi judiciorum forma; Ecclesiastica Disciplina observantia in Matrimonii celebratione commendatur.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis Regni Poloniae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Connubiis frequentes in Polonia solutiones alias improbatæ.

NIMIAM licentiam, ac libertatem, abusumque, in perpetuis indissolubilibusque vinculis Matrimoniorum canonicè celebratorum,

diuturna etiam animorum concordia stabilium, nulla legitima causa intercedente, nec, si qua esset, juxta canonicas præscriptiones expensâ, ac tanta cum facilitate, non sine gravi bonorum offensione, dissolvendis, in Ecclesiasticis istius Poloniae Regni Curis inductum vigentemque, per alias nostras in simili forma Brevis Litteras die undecima mensis Aprilis anno millesimo septingentesimo quadragesimo primo ad Vos datas, deplorantes Nos, & desistantes, atque insimul Fratritates Vestras rogantes, & in Domino exhortantes ad custodiendas vigilias super Ovibus vestra cura commissis, admonueramus, Nos hac in re salutare Leges modumque opportunum seriò meditari.

§. 1. Interea certiores facti, in quamplurimis Christiani Orbis regionibus invecnam esse pravam consuetudinem Matrimoniorum Occultorum, vulgò Conscientiæ dictorum, à quibus illa quoque, inter ceteras inde provenientes inordinationes, confusionesque, emanabat, qua occulta hujusmodi Matrimonia, aliis Matrimoniis cum aliis Conjugibus publicè celebratis, re ipsa solvebantur; per Encyclicas alias nostras Litteras ad Venerabiles Fratres, Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, & Episcopos universonum die vigesima sexta mensis Augusti ejusdem anni scriptas, ea, ad antedictam pravam consuetudinem penitus abrogandam, præscriptimus, quæ Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis consona, si accuratè servarentur, injectam Nobis sollicitudinem imminerent.

§. 2. Hisce insuper alias pariter nostras sub Plumbo Litteras tertio nonas Novembres anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo expeditas addidimus, in quibus typorum arte editis, ac palam propositis, & vulgatis, statuimus, & in causis Matrimonialibus super Validitate, & Nullitate Matrimoniorum servandas mandavimus Leges, ac Regulas, quantum ab hominibus prospici potest, opportunas, ac necessarias, secundum quas Ecclesiastici Judices, neque culpa, & improbitate, neque infirmitate, ac ignorantia abrepti, cum disceptionem de validitate, & nullitate Matrimoniorum hujusmodi apud ipsos haberi contigisset, non pro ingenio, sed pro justitia tutò sententiam suam ferre possent.

§. 3. Præterea cum relatum objectumque esset, malum hujusmodi inde evenire, quod Commissiones, quæ quoad secunda in Causis Matrimonialibus edita postulata, & instantias dabantur, ad Viros ad Jus dicendum neque aptos, neque idoneos, sed judicandi prorsus incapaces dirigerentur: Nos non solum per Encyclicas alias Litteras universis Antistitibus inscriptas, singulis injunximus, & mandavimus, ut unusquisque cum Capituli Cathedralis Ecclesiæ suæ consilio, eorum Virorum, quos ad grave Judicii hujusmodi ministerium probè, & sapienter ob-eundem aptos, & idoneos, rebus omnibus considerato exacteque expensis, in Domino reputassent, indicem confectum, ad Apostolicam hanc Sanctam Sedem mitterent; verum etiam in memoratis nostris sub Plumbo expeditis Litteris addendum curavimus, ne antedictæ Commissiones in secundis Instantiis super Causis Matrimonialibus deinceps ad alios dirigerentur, quam ad viciniore Antistites; atque ut tunc dumtaxat, si fortè contingeret ita fieri non posse, ad quempiam ex indicatis Viris aptis, & idoneis Commissiones hujusmodi dirigantur.

§. 4. Ex præscriptis Apostolicæ providentiæ auctoritatique nostræ Sanctionibus conceptam fiduciam sustentantes, fore nimirum, ut abusus antedictus, & omnis inordinatio istinc potissimum, quemadmodum alibi, benediciente Domino, evenire gratulabamur, penitus auferretur; ingenti cum Pontificii cordis nostri dolore

Leges super Matrimonii occultis à Pontifice editæ.

Reformata Judicia Causarum Matrimonialium.

Idoneorum Judicum deputationi consultum.

Præsertim in hujusmodi causis.

Præmissa à Polonia eluduntur, in iis partibus poenalibus de non appellando à sententia super nullitate Matrimonii.

accepimus,

accepimus, istic novas fraudes adinventas, no-
vaeque effugia quaesita, quibus Apostolica saluta-
res Ordinationes eluderentur. Horret animus
referre non solum Paëta inter conjuges, Matrimo-
nii dissolutionem contententes, vicissim con-
venta, ut alter eorum, post latam ab Ecclesia-
stico Judice super Matrimonii nullitate senten-
tiam, ab eadem appellare audeas, ad quam-
dam certam pecunia summam alteri de ipsa sen-
tentia acquiescenti solvendam teneatur, verum
etiam ab Ecclesiastico Judice, apud quem ap-
pellatio instituta fuerit, Appellantem ad omni-
modam summam hujusmodi solutionem damnari.

§. 5. De hisce autem rebus accuratissime ex-
quisitis plenissime docti. Nos in ea sumus sen-
tentia, inordinationem, confusionemque antedi-
ctam in Regno Poloniae vigentem, majorem in
partem, ex more modoque, quo Matrimonia
per Poloniam contrahuntur, ac celebrantur, om-
nino exoriri. Sapè numero enim, ac passim
praesentia proprii Parochi, dum Matrimonium
per verba de praesenti contrahitur, desideratur,
& cuiuslibet Sacerdoti interessendi commissio, ia-
terdum inscio etiam proprio Parocho, deman-
datur. Frequentissime etiam super denunciatio-
nibus per tres Festos dies inter Missarum solen-
nia in Parochiali Ecclesia tam Viri, quam Mu-
lieris, de Matrimonio contrahendo fieri solitis,
ac tantopere praescriptis, dispensatur; itaut,
nulla intercedente legitima, & urgeari causa,
ne una quidem denunciatio fiat.

§. 6. Quamobrem obstrueta omni via, qua
ad agnitionem perveniri posset, an quodlibet
Matrimonium cum debita utriusque Contrahen-
tis libertate, & consensu celebretur; interce-
datne inter utrumque Contrahentem impedi-
mentum aliquod, cujus causa deinceps idem Ma-
trimonium jam contractum dissolvi, & irritari
debeat; Hinc opportunus datur locus frequen-
tissimis super nullitate Matrimoniorum in facie
Ecclesiae etiam initorum disputationibus; inter-
dum quidem contenditur Matrimonium, sive per
vim, sive per metum, & sine alterius Conjugis
libero consensu contractum fuisse; interdum vero
impedimentum obtenditur, quod, ceteroquin
legitimum, ac canonicum, ante resciri potuisset,
quam Matrimonium contraheretur, nisi de
industria, deditaque opera oeculum esse voluissent;
interdum etiam, quod frequentius acci-
dit, inde Matrimonii nullitas arcessitur, quod
coram alio Sacerdote, licet de commissione si-
ve Parochi, siue Antistitis Ordinarii, sine tamen
debitis consuetisque formis attributa, celebra-
tum fuerit Matrimonium. Nemo sanè est, qui
non intelligat, praemissa omnia, tamquam per-
petuum Diabolicae nequitiae fomitem, apertum-
que sceleri aditum, in causa esse, & ut cano-
nicum appellationis beneficium à Nobis in ulti-
mis nostris Literis tantopere commendarum,
quo alter Conjugum, post adjudicatam alteri su-
per Matrimonii nullitate causam, frui potest,
per haec fraudes, & effugia impediatur, & ut
frequentes sint, non sine gravissima bonorum
offensione, & scandalo, in Polonia hujusmodi
Connubiorum dissolutiones.

§. 7. Itaque, ut injunctis imbecillitati nostrae
Apostolici muneris partibus, quantum cum Do-
mino possumus, satisfacere, & opportunum per-
niciosissimo huic malo remedium adhibere ad-
nitamur, motu proprio, & ex certa scientia,
ac matura deliberatione nostris, deque Aposto-
lica potestatis plenitudine, tenore praesentium,
non solum omnia, & singula ejusmodi pacta inter
Conjuges, pro dissolutione Matrimonii quan-
documque facienda, quomodolibet inita; verum
etiam ea, quibus siue directe, siue indirecte, ap-
pellatio ab Judicis sententia jam lata super Ma-
trimonii nullitate impediatur, etiam si utraque
pacta interposito iurejurando approbata, & con-

firmata, atque etiam si ante editas nostras me-
moratas ultimas Literas quomodolibet con-
venta, & facta fuissent, nulla, invalida, irrita, nul-
lius roboris, & momenti esse ac fore, & impo-
sterum futura, & habenda esse declaramus, &
nunc pro tunc annullamus, invalidamus, irrita-
musque; itaut nullo unquam pacto, tam in foro
interno, quam externo, obligatoria sint & ha-
beantur, sub excommunicationis poena ipso facto
incurrenda, a qua nemo, quicumque pacta hu-
jusmodi celebraverit, praterquam a Nobis, &
Romano Pontifice pro tempore existente Succes-
sore nostro, nisi in mortis articulo, absolutio-
nem obtinere possit. Praeterea eidem excommu-
nicationis poena ipso facto obnoxium esse & fore,
eamque incurrere, & incursum esse pariter
declaramus, & nunc pro tunc pronuntiamus,
quemcumque Judicem, qui pacta antedicta execu-
tioni demandanda, & servanda curare, &
pronuntiare ausus fuerit; ac propterea praefatas
ultimas Literas, seu Constitutionem nostram,
& quaecumque in iis, siue in ea, contenta, ac
praesertim omne id, quod quoad ordinem feri-
entis appellacionis à deputato Matrimonii
Defensore, semper ac ab Judice contra ejusdem
Matrimonii nullitatem sententia pronuntiata fue-
rit, interponenda, continetur, statuitur, ac
praecipitur, quatenus opus sit, iterum innova-
mus, & confirmamus, denuntiamusque; & Frater-
nitatibus Vestris easdem nostras Literas ite-
rum proponendas, evulgandasque, in virtute
sanctae Obedientiae jubemus, perinde ac si de
verbo ad verbum iisdem praesentibus expressa,
& inserta fuissent, quemadmodum earundem
tenorem ipsis praesentibus pro expresso, & in-
ferro haberi volumus.

§. 8. Quamquam vero quaecumque hactenus
gessimus, reculimus, praescripsimus, satis esse
intelligimus, ut Fideles istic praesertim Matrimo-
nii sanctitatem cognitam habentes, ad Sa-
cramentum hoc magnum, ea, qua decet, ani-
mi reverentia, ac pietate, ineundum accedant,
eamdemque sanctitatem, mutuaque animorum
concordiam perpetuo inviolatam indissolubilem-
que servant; tamen nostrae hac in re gravissima
Apostolicae sollicitudini haud satis esse ducimus,
nisi Fraternalibus Vestris proponamus praec-
las salutareque Leges, ac Regulas aliarum be-
nè constitutarum Dioecesium, in quibus ferè nun-
quam, aut raro lites super contractis Matrimo-
niis agitantur, & Sententiae super eorumdem Ma-
trimoniorum nullitate pronuntiantur.

§. 9. Ac primum omnium, manus, quod ad
proprium Parochum jure spectat, interessendi
Matrimonii celebrandis, per se ipse Parochus,
nisi legitima gravissimaque de causa impeditus,
obire tenetur.

§. 10. Onus pariter proprio Parocho injun-
ctum est, ut ante quam Denunciations de ineun-
do Matrimonio publice in Ecclesia inter Missa-
rum solemnias fiant, ipse tum Sponsum, tum
Sponsam seorsim cautè, & ut dicitur, ad au-
rem explorare studeat, an ex voluntate, spon-
tè, ac libenter, & vero cum animi consensu, in
matrimonium vicissim jungantur; necnon ut,
quantum fieri potest, inquirere nitatur, ullum
ne, & cujus generis impedimentum inter Con-
trahentes intercedat; aliis ne fidem sponsonem-
que alter ex Contrahentibus dederit; de consen-
su ne Parentum Filii, Filiaeque familias contra-
hant; Hæc, aliaque hujusmodi momenta post-
quam Parochi accuratissime exploraverunt; si ali-
quod eorumdem momentorum siue deficere, aut
nocere posse deprehenderunt, suspensis interea
denuntiationibus, illud, quod obitare possit,
deferre tenentur ad proprium Antistitem, qui,
prout res postulaverit, pro auctoritate, mun-
erisque sui debito, opportunè provideat.

Forum ob-
servantiam
prohibet cõ-
trahentibus,
sub poena ex-
communi. res-
serv.

Leges a se
statutas cir-
ca appella-
tiones in
causis Ma-
trim. confir-
mat, & in-
novat.

Canonum
observantia,
quoad cele-
br. matrim.
Episcopis in-
culcat.

Praesertim
assistentiam
proprii Pa-
rochi.

Inquisitione
super con-
trahentium
consensu, &
impedimen-
tis Matrim.

Neglectus
formae pra-
scriptae pro
celebratione
Matrimonii,
Fomes con-
trahentium
super validi-
tate.

Pravi effe-
ctus, & scan-
dala inde
consequen-
tia.

Pontifex
damnat, &
annullat pra-
dicta pacta
intra, siue
ineunda.

1743.
Trinam Ma-
trimonii De-
nunciatio-
nem.

§. 11. Quod si Parochi nihil, quod Denuntiationibus publice, & de more faciendis obster, tuto animadverterint, tunc illas per tres festos dies continuos in Ecclesia inter Missarum solemniam, juxta tam Concilii Lateranensis sub sel. record. Innocentio PP. III. Prædecessore nostro, quam Concilii Tridentini præscriptum, proponant, ut impedimentum, si quod prius resciri non potuerat, ab interessentibus Auditoribus indicetur.

Mandat Ordinaris ne temere de legent alienum Sacerdotem ad assistendum celebr. Matrim.

§. 12. Et si autem Antistites super ovibus sibi commissis vigilas, ea, quam ante diximus, salutari ratione, custodientes, non ignorant, Matrimonium coram quolibet Sacerdote non Parocho, facta illi copia, dataque licentia, sive a proprio Parocho, sive a Loci Ordinario Antistite, validum esse, auctoritatemque super Denuntiationibus dispensandi, atque ut una pro tribus, & ne una quidem, urgente legitima gravissimaque causa, Denuntiatio fiat, permittendi, se habere; tamen diligentissime cavent, ne ad libitum hac sua auctoritate, tum super Denuntiationibus dispensandi, tum cuilibet potius Sacerdoti, quam proprio Parocho facultatem, ut in contrahendis Matrimoniis interesse possit, committendi, nisi ubi ineluctabilem necessitatem ita exigere animadverterint, urantur. Immo cum, ut præmissum est, commissionem hujusmodi necessario dandam esse perspexerint, eam non statim, sed postquam ex adhibitis diligentibus, acceptisque certis notiis, sibi tuto consiterit nullum inter Contrahentes interponi impedimentum, impertiuntur.

Nec dispensent super denuntiationibus, nisi juxta præscriptum Conc. Trid.

§. 13. Quoad dispensationem vero super Denuntiationibus, semper præ oculis Concilii Tridentini Decretum de reformatione Matrimonii habentes, apertissime intelligunt, facultatem in hujusmodi dispensationibus effrenatam immoderatamque sibi nullatenus inesse, sed facultatem ad prudentiam rationem, legitimarumque causarum emergentes occasiones dirigendam, eaque cautè uti, ita ut hac in re semper recitent hæc ejusdem Concilii Tridentini verba: *Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, Matrimonium maritali impediri posse, si tot, nempe tres præcesserint Denuntiationes; tunc vel una tantum Denuntiatio fiat, vel saltem Parocho, & duobus, vel tribus Testibus presentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem Denuntiationes in Ecclesia fiant, ut, si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur.*

Leges Ecclesiasticas ipsi custodiant, & a subditis impleri curent.

§. 14. Hæc, Venerabiles Fratres, Antistitum gravissimas Episcopalis in Matrimoniis præsertim celebrandis ministerii partes adimplere studentium sollicitudo, diligentia, ac ratio agendi, omnes fere Connubiorum dissolutiones è medio tollit; hanc igitur sequamini. Per hanc semitam, non recens apertam, sed semper tuto tritam, & a laudato Concilio Tridentino tantopere commendatam, atque sub præcepto ad suscipiendam frequentandamque universis Antistitibus traditam, dirigite gressus vestros, ut inuncto Vobis oneri etiam hac in parte satisfacere possitis. Vigiles, ac solliciti adnitamini, ut Parochi, Animarumque Christianidelium Rectores, in partem laborum vestrorum Coadjutores vocati, in suis, ea, qua tenentur, vigilantia, sedulitate, & integritate, muneribus exercendis, per se ipsi omnem operam, & curam impendant. Ne patiamini, ut facili humanitate ducti, non autem legitima necessitate coacti, juridicam propriorum Parochorum præsentiam, in contrahendis Matrimoniis necessariam, ob quodlibet leve momentum removens, cuilibet Sacerdoti in illis interessendi licentiam concedatis. Canonicas Ordinationes, ac Leges super Denuntiationibus ante contrahendum Matrimonium faciendis, non sine gravi animi angore, conscientiaque stimulo servandas, & summa cum

nonnullorum offensione scandaloque minime prætereundas, Vos ipsi custodire, & ab aliis, quorum interest, re ipsa servari facite.

§. 15. Nec obtentu, prætextu, aut colore cuiuscumque consuetudinis, & usus hæctenus quomodolibet investi, & in vestris Diocæsisbus vigentis, eâ, quæ ad hæc usque tempora, super Denuntiationibus sine legitima causa dispensandi, versa est in fastidium, & tot litium fomitem, facilitate, deinceps abuti, audeatis; perniciofa enim consuetudo, & auctoritatis abusus, non ad normam agendi, sed ad male actorum exprobrationem confert.

Contrarias consuetudines rejicit.

§. 16. Quam vero Vobis, ad commissiones, & dispensationes hujusmodi præcipitanter esseque dandas, exemplo, & incitamento fuisse asseritur, nimiam in iisdem tribuendis indulgentiam, qua vere, nec ne, Ordinarius Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis in Polonia pro tempore existens. Nuntius, vigore facultatis, ipsi, inter cæteras tamquam à Latere Legato concedi solitas, utcumque hac in re competentis, eadem commissiones dispensationesque impertitur; ipsam moderno, & pro tempore existentem in Polonia Nuntio inhibendam mandamus, ut Fraternalitates Vestra, hoc exemplo, & incitamento etiam sublato, exinde sese à Commissionibus Dispensationibusve antedictis abstineant.

Adimit Nuntio Apostolico facultatem dispensandi super denunciat, & committendi assistendi alienis Sacerdotibus.

§. 17. Itaque, Venerabiles Fratres, nolimus Vos ignorare, Nos, tot nostras susceptas sollicitudines, tot nostras non omittas adhortationes, tot præscriptas Apostolicæ nostræ providentiæ auctoritatisque ordinationes, ex animi nostri, ad majorem Dei gloriam, Animarumque salutem intenti, sententia, minime succedere, nec pristinas in Matrimoniis ineundis dissolvendis lites, & controversias è medio tolli animadvertentes, suprema auctoritate nostra, ad efficaciora, & asperiora remedia hæc malis curandis apta atque idonea opportune adhibenda, esse usuros: Vobis enim satis superque perceptum est, Nos justis, ac rationabilibus de causis, quemadmodum, si secus fortasse fiet quam præscripsimus, certe accideret, Judicium Causarum Matrimonialium Poloniae quoad primam etiam Instantiam reservare posse; & insuper, relicta Episcopis locorum prima, & Metropolitanis secunda Instantia, decernere, (sicut, necessitate tamen coacti, omnino decernemus,) ut in Causis Matrimonialibus Poloniae, tum prima ab Episcopalis, tum secunda à Metropolitanis Curis Sententia, super nullitate Matrimonii pronuntiata, executioni minime demandetur, nisi utraque Sententia, cum rationum momentis, prius in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum mature exacteque fuerit expensa, ac probata; necnon Matrimonium quodlibet, post utramque sententiam in Curis vestris latam, vel interea temporis, dum in eadem Congregatione Cardinalium utraque sententia hujusmodi expenditur, vel nullo apud eandem Congregationem Cardinalium habito recurso, quomodolibet, servatis etiam servandis, exinde contractum, nullum, irritum, nullius roboris, & momenti esse & fore declarare.

Acriora remedia adhibendum se proficitur.

§. 18. Decernentes, easdem præsentis Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alias specificæ, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum Indultorum, vel Privilegorum vigore, consentire, seu vocari semel, vel pluries quomodolibet debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, &

Eaque in promptu esse demonstrat.

Litterarum firmitati consistit.

1743.

capite, etiam in corpore juris clauso, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis Oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse; sed ipas praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuntios, aliosque quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum & inane, si seculo super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus iis omnibus, quae in saepe memoratis nostris Literis volumus non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aliter iudicari prohibetur, irritans &c.

Transumptis fidem haberi decernit.

Ministrorum delectum, & in officio obsequendo vigilantiam Episcopis commendat.

§. 19. Volumus denique, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensa.

§. 20. Ceterum Fraternalitates Vestras in partem Pontificiae sollicitudinis nostrae advocantes, rogamus, & quibus maximis possumus, Apostolicis exhortationibus excitamus, ut singulos Curiarum vestrarum Ministros, & Officiales, pietatis, probitatis, doctrinae, prudentiae, aliarumque Christianarum virtutum laude praestantiores, & diuturna experientia commendatos, semper ea, quae opus est, diligentia exquirere, & scilicet studeatis; atque iisdem districte mandetis, ut ministerium suum quisque integerrime obire satagat; nec interea Vos de assidua vigilantia vestra quidquam omitatis; considerantes, & gravissimam Pastorum Principi Jesu Christo de procuracione Gregis Vobis crediti rationem esse reddendam, & aeternam mercedem in Caelis propositam iis, qui legitime certaverint, esse retribuendam. Nos interim ad prosperum successum auspiciam, & ad Coelestium Charismatum copiam promerendam, Fraternalitibus Vestris Apostolicam Benedictionem peramanter imperitumur.

Dat. die 18. Maji 1743.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1743. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Cardinalis Passionensis.

LXXXVI.

Militiae Hierosolymitanae, & Incolis Insularum ipsius Ditioni subjectarum, plura Indulta conceduntur, ad formam Bullae, quae dicitur *Cruciata*.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium a laudibus Or-

QUONIAM inter Militares Ordines, quibus Catholicam Religionem juvari, & ab Ini-

miciis strenue defendendi gaudemus, Hierosolymitanus insignem retinet locum: Is enim pro Christi gloria, & contra perditissimos Mahumetanae labe infectos homines summa contentione pugnavit; Christianas Regiones ab illorum incursionibus totis viribus assidue tuetur: Milites quoque, qui in eum recipiuntur, probata generis Nobilitate pollentes, ut alacrius in armorum exercitatione proficiant, promptioresque, & aptiores ad labores suscipiendos reddantur, domesticis relictis commodis, a nuptiis se abstinent, ac perpetuam vovent castitatem: Propterea Nos, Divinae gratiae munere in suprema Beati Petri Sede collocati, erga praclarum, & de Ecclesia, ac Sede praedicta optime meritum Ordinem praecipuum Pontificiae benevolentiae significationem prodere cupientes, illum non solum peculiarium privilegiorum largitione ornare, sed etiam, in ejus necessitatibus, auxiliis prosequi ducimus oportunis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Militia Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ex sui Instituto, bellum adversus communem Christiani nominis Hostem incessanter, non aliquo tantum temporis spatio, nec aliquibus ad id impellentibus controversiis, sed perpetuo, totoque anni tempore gerat, ac in eum finem muatissimas, & bellico apparatu, omnique machinarum genere instructissimas Classes compareret, illasque a Dilectis Filiis Fratribus Militibus dictae Militiae rei maritimae peritissimis directas, pro necessitate temporum huc illic convertens, Mare Mediterraneum a Barbaris Praedonibus, & Piratis, in Mercatorum, ac iter facientium commodum, & securitatem, longe lateque tutum reddat; praetereaque, ex eodem Instituto, infirmorum curam in Xenodochiis exerceat, ac praemissa omnia, cum magna Christianae Reipublicae utilitate, & decore, huc usque laudabiliter adimpleverit, & executi fuerit; & ob id, ac etiam ob subsidia aliquoties Catholicis Principibus arma contra Inimicos Crucis Christi gestantibus data, ingentes, & penae innumeras pecuniarum summas impenderit; ac communis Aerae dictae Militiae redditibus, qui omnes in praedictorum Operum adimplementum erogantur, ad tam gravia onera supportanda imparibus existentibus, magnam vim aeris alieni, certis annuis responsionibus sub certis rationibus perfolvendis subiecti, tam Romae, quam Genuae, & alibi contrahere coacta fuerit; & dudum ultimo Hungarico contra communem hostem praedictum gliscente bello, ex eo quod auxiliares electae copiae, experti Nautae, & tormentorum bellicorum Magistri, tunc per eandem Militiam in Hungaria Regnum suppetias missi, penae omnes perierant, plurimum annuarum praestacionum favore Familiarum illorum qui tunc obierant, in tanta Calamitatis levamen, distributum, & infimul annuam summam octo millium scutorum excedentium (quae aliqua in parte fructu adhuc durat) oneri se subjecerit: Propterea eadem Militiam debitorum proprias vires excedentium pondere gravata existente, nec a suis Commendis, quae Militibus Commendatoribus ejusdem Militiae ex eis alimoniam percepturis, ac culturam bonorum; ac certorum onerum adimplementum, & praecipua dictae Militiae munera executuris, & subituris, quorum decedentium, & in bonis habentium spolia ad dictum commune Aeraium spectant, conceduntur, ex quibus jam viginti duo cum dimidio pro quolibet Centenario reddituum illarum, communi Aeraio praedicto quotannis perfolvuntur, ulum aliud tam urgentibus indigentis sublevandis aptum subsidium capiendi spe affulgente; bo. mem. Raymundus Despuig, tunc dum viveret, dictae Militiae Magnus Magister, alias fel. rec. Clementi PP. XII. Praedecessori Nostro

1743. dnis Militaris S. Jo. Hierosol.

Illius onus duplex, Bellum Sacrum, & Infirmorum cura.

Quibus sustinendis ingentes sumptus impendunt, & a alienum contractum.

Absque spe levaminis ex redditibus ipsius Militiae.

Preces oblatae Clementi PP. XII.